

Euroopan unionin virallinen lehti

L 297

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

7. marraskuuta 2013

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1071/2013, annettu 24 päivänä syyskuuta 2013, rahalaitossektorin taseesta (uudelleenlaadittu) (EKP/2013/33) 1
- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1072/2013, annettu 24 päivänä syyskuuta 2013, rahalaitosten soveltamia korkoja koskevista tilastoista (uudelleenlaadittu) (EKP/2013/34) 51
- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1073/2013, annettu 18 päivänä lokakuuta 2013, sijoitusrahastojen saamia ja velkoja koskevista tilastoista (uudelleenlaadittu) (EKP/2013/38) 73
- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1074/2013, annettu 18 päivänä lokakuuta 2013, tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista sellaisten postisiirtolaitosten osalta, jotka ottavat vastaan talletuksia euroalueen kotimaisilta muilta kuin rahalaitoksilta (EKP/2013/39) 94
- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1075/2013, annettu 18 päivänä lokakuuta 2013, arvopaperistamiseen osallistuvien erityisyhteisöjen saamia ja velkoja koskevista tilastoista (uudelleenlaadittu) (EKP/2013/40) 107

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1071/2013,

annettu 24 päivänä syyskuuta 2013,

rahailaitossektorin taseesta (uudelleenlaadittu)

(EKP/2013/33)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽⁴⁾ johdosta, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Rahailaitossektorin taseesta 19 päivänä joulukuuta 2008 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32) ⁽³⁾ on muutettu huomattavasti. Koska asetukseen on tehtävä uusia muutoksia erityisesti Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

(2) Jotta Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) voisi suorittaa tehtävänsä, on tarpeen tuottaa rahailaitossektorin konsolidoitu tase. Näiden tietojen pääasiallisena tarkoituksena on antaa Euroopan keskuspankille (EKP) kattava tilastoihin perustuva kuva rahatalouden kehityksestä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot') ja joita tarkastellaan yhtenä talousalueena. Nämä tilastot kattavat yhteenlasketut rahoitussaimiset ja -velat, jotka ilmaistaan kattavaan ja homogeeniseen rahailaitossektoriin ja tiedonantajien joukkoon perustuvina kantatietoina ja taloustoimia koskevin tietoina, ja ne tuotetaan säännöllisesti. Riittävän yksityiskohtaisia tilastotietoja tarvitaan myös, jotta voidaan taata euroalueen raha-aggregaattien ja niiden vastaerien jatkuva analyttinen käyttökelpoisuus.

(3) EKP:lla on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännössä (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') vahvistetuin edellytyksin velvollisuus antaa asetuksia siinä määrin kuin se on tarpeen niiden EKPJ:n tehtävien hoitamiseksi, jotka on määritelty EKPJ:n perussäännössä ja joista säädetään eräissä tapauksissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa neuvoston säädöksissä.

(4) EKPJ:n perussäännön 5.1 artiklassa edellytetään, että EKP kerää EKPJ:n tehtävistä huolehtiakseen kansallisten keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta. EKPJ:n perussäännön 5.2 artiklan mukaan kansalliset keskuspankit hoitavat 5.1 artiklassa kuvattuja tehtäviä siinä määrin kuin on mahdollista.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 15, 20.1.2009, s. 14.

⁽⁴⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 3 artiklassa edellytetään, että EKP täsmentää varsinaisen tietojen antajien joukon tietojen antajien perusjoukon piiristä, sekä annetaan EKP:lle valtuudet vapauttaa tietyt tietojen antajien ryhmät tilastoihin liittyvistä tietojenantovaatimuksista kokonaan tai osittain. Saman asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että EKP voi antaa asetuksia edellytyksistä, joiden mukaisesti oikeutta tarkistaa tilastotietoja tai toimittaa pakollinen tilastotietojen keruu voidaan käyttää.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 4 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltioiden on järjestettävä omalta osaltaan tilastotietojen keruu ja tehtävä EKP:n kanssa kiinteää yhteistyötä varmistaa EKP:n perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämisen.
- (7) Kansallisten keskuspankkien voi olla tarpeen kerätä varsinaiselta tiedonantajien joukosta EKP:n tilastovaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tilastotiedot osana laajempaa tilastointiin liittyvää tiedonkeruuta, jonka ne toteuttavat omalla vastuullaan unionin tai kansallisen lainsäädännön taikka vakiintuneen käytännön mukaisesti ja joka palvelee myös muita tilastointitarkoituksia, edellyttäen että EKP:n tilastovaatimusten täyttäminen ei vaaranna. Tällä tavoin voidaan myös vähentää tietojen keräämisestä aiheutuvaa rasitetta. Näissä tapauksissa tiedonantajille on avoimuuden lisäämiseksi ilmoitettava, että tietoja kerätään muita tilastointitarkoituksia varten. Erityistapauksissa EKP voi käyttää tällaisia muihin tarkoituksiin kerättyjä tilastotietoja omien tarpeidensa täyttämiseksi.
- (8) Tilastovaatimukset ovat yksityiskohtaisimmat niissä erissä, joiden vastapuolet kuuluvat rahaa hallussa pitävään sektoriin. Yksityiskohtaiset tiedot tarvitaan: a) talletuksista alasektorin ja maturiteetin mukaan eriteltyinä sekä edelleen valuuttakohtaisesti eriteltyinä, jotta raha-aggregaattiin M3 sisältyvien ulkomaan valuutan määraisten erien kehitystä voitaisiin tarkastella lähemmin ja voitaisiin tutkia helpommin, missä määrin ulkomaan valuutan määräiset ja euromääräiset M3:n erät ovat toisiaan korvaavia; b) lainoista alasektorin, maturiteetin, tarkoituksen, korkotason tarkistuksen ja valuutan mukaan eriteltyinä, sillä näitä tietoja pidetään olennaisina rahatalouden analysoinnin kannalta; c) positiosta, joissa vastapuolina on muita rahalaitoksia, siltä osin kuin se on tarpeen rahalaitosten välisten erien nettouttamiseksi tai varantopohjan laskemiseksi; d) positiosta ”yli 2 vuoden määräaikaistalletukset”, ”talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta” ja ”reput”, joissa vastapuolten kotipaikka on euroalueen ulkopuolella (ulkomaiset), jotta voidaan laskea varantopohja, johon sovelletaan positiivista varantoprosenttia; e) kokonaistalletuksia koskevista positiosta, joissa vastapuolina ovat ulkomailla olevat, ulkomaisten vastaerien laskemiseksi; f) alkuperäiseltä maturiteetiltaan alle tai yli 1 vuoden talletuksista ulkomailla olevilta ja lainoista ulkomailla oleville maksutasetta ja rahoitustilinpitoa varten.
- (9) Kansalliset keskuspankit ilmoittavat neljännesvuosittain arvopaperikohtaiset tiedot tilastotietojen keräämiseksi rahalaitosten hallussa olevista arvopapereista arvopapereiden omistusta koskevista tilastoista 17 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) mukaisesti. Kansalliset keskuspankit voivat yhdistää tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) ⁽¹⁾ mukaiset tiedonantovaatimukset, jos tällä voidaan vähentää luottolaitoksille tietojen keräämisestä aiheutuvaa rasitetta. Kansalliset keskuspankit voivat sallia sen, että rahamarkkinarahastot ilmoittavat tiedot sijoitusrahastojen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 18 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) ⁽²⁾ mukaisesti, jotta kevennettäisiin rahastonhoitajien raportointivelvoitteita.
- (10) EKP laskee rahoitustaloustoimet kuukauden lopun raportointipäivien kantatietojen erotuksena, josta poistetaan muista kuin taloustoimista aiheutuvat muutokset. Tiedonantajille osoitettu vaatimus ei koske valuuttakurssimuutoksia, jotka EKP tai kansalliset keskuspankit EKP:ta kuuluttuaan laskevat tiedonantajien toimittamien valuuttakoh- taisten kantatietojen perusteella, eikä luokituksen muutoksia, joista kansalliset keskuspankit keräävät tiedot itse käyttämällä jo saatavissa olevia eri tietolähteitä.
- (11) EKP valtuutetaan asetuksen (EY) N:o 2531/98 5 artiklassa antamaan asetuksia tai päätöksiä laitosten vapauttamisesta vähimmäisvarantovelvoitteista, esittämään ehtoja siitä, miten velat muille laitoksille jätetään pois tai vähennetään varantopohjasta, ja määrittämään erisuuruiset velvoiteprosentit eri velkaluokille. EKP:lla on asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan nojalla oikeus kerätä laitoksilta vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseksi tarvittavat tiedot sekä tarkistaa niiden tietojen virheettömyys ja laatu, jotka laitokset antavat vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi. Tietojen antamisesta aiheutuvan kokonaisrasitteen vähentämiseksi on toivottavaa, että kuukausitasetta koskevia tilastotietoja käytettäisiin EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisten luottolaitosten varantopohjan säännölliseen laskemiseen vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) ⁽³⁾ mukaisesti.
- (12) On tarpeen määritellä luottolaitoksia koskeviin sulautumisiin sovellettavat erityiset menettelyt näiden laitosten varantovelvoitteita koskevien velvollisuuksien selventämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 305, 1.11.2012, s. 6.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 73.

⁽³⁾ EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.

(13) EKP tarvitsee tietoja rahalaitosten arvopaperistamistoinnasta voidakseen tulkita luottojen ja lainojen kehitystä euroalueella. Näillä tiedoilla täydennetään lisäksi tietoja, joita annetaan arvopaperistamisiin osallistuvien erityisyhteisöjen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 18 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) ⁽¹⁾ nojalla.

(14) Vaikka on tunnustettu, että asetuksissa, joita EKP antaa EKP:n perussäännön 34.1 artiklan nojalla, ei myönnetä mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, (jäljempänä 'euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot') EKP:n perussäännön 5 artikla koskee sekä euroalueen jäsenvaltioita että euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 johdanto-osan 17 kappaleessa viitataan siihen, että EKP:n perussäännön 5 artikla yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan kanssa tarkoittavat, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, joita ne pitävät taroituksenmukaisina tilastoihin liittyvien EKP:n tietojen antovaatimusten edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi, ja saatava tilastoihin liittyvät valmistelunsa ajoissa valmiiksi, jotta niistä voi tulla euroalueen jäsenvaltioita.

(15) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava,

(16) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tietojenantajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'rahalaitoksella' kotimaista yritystä, joka kuuluu johonkin seuraavista sektoreista:

1. keskuspankit ja

2. muut rahalaitokset, jotka sisältävät

a) talletuksia vastaanottavat yhteisöt:

i) luottolaitokset, siten kuin ne määritellään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa, ja

ii) muut talletuksia vastaanottavat yhteisöt kuin luottolaitokset, joita ovat:

— muut rahoituslaitokset, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ja joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastineita institutionaalisilta yksiköiltä, myös muilta kuin rahalaitoksilta (ratkaiseva tekijä rahoituslaitoksia rahalaitoksiksi luokiteltaessa on se, missä määrin näiden laitosten liikkeeseen laskemien instrumenttien voidaan katsoa vastaavan luottolaitoksiin tehtyjä talletuksia), ja myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa, ainakin taloudellisessa mielessä; tai

— sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, joiden pääasiallista toimintaa on rahoituksen välitys laskemalla liikkeeseen sähköistä rahaa; tai

b) 2 artiklassa tarkoitettut rahamarkkinarahastot;

b) 'tiedonantajalla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa 'tietojenantajalla' ja 'kotimaisella' samaa kuin saman asetuksen 1 artiklassa;

c) 'asianomaisella kansallisella keskuspankilla' sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa rahalaitoksella on kotipaikka;

d) 'erityisyhteisöllä' samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) 1 artiklassa;

e) 'arvopaperistamisella' taloustoimea, joka sisältää joko a) perinteisen arvopaperistamisen, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklassa, ja/tai b) arvopaperistamisen, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) 1 artiklassa, johon liittyy arvopaperistettavien lainojen luovutus erityisyhteisölle;

f) 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla' ja 'sähköisellä rahalla' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY ⁽³⁾ 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 107.

⁽²⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

- g) 'arvonalennuksella' lainan määrän suoraa vähentämistä taseesta sen vuoksi, että se on tullut perimiskelvottomaksi;
- h) 'luottotappiolla' lainan koko jäljellä olevan arvon alentumista siten, että se poistetaan taseesta;
- i) 'hallinnoijalla' rahalaitosta, joka hallinnoi arvopaperistettavia lainoja tai muulla tavoin siirrettyjä lainoja perimällä velallisilta pääoman ja koron;
- j) 'lainan luovutuksella' omistusoikeuden siirtona tai sub-participation-järjestelynä tapahtuvaa lainan tai sammioitujen lainojen taloudellista siirtämistä tiedonantajalta siirronsaajalle;
- k) 'lainan hankinnalla' omistusoikeuden tai sub-participation-järjestelynä tapahtuvaa lainan tai sammioitujen lainojen taloudellista siirtämistä siirtäjältä tiedonantajalle;
- l) 'konserninsisäisillä positioilla' samaan konserniin, joka koostuu emoyhteisöstä ja kaikista sen suorassa tai välillisessä määräysvallassa olevista euroalueen kotimaisista konsernin jäsenistä, kuuluvien talletuksia vastaanottavien euroalueen yhteisöjen välisiä positioita;
- m) 'pienellä laitoksella' pientä rahalaitosta, jolle on myönnetty 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus;
- n) 'poistamisella' lainan tai lainan osan poistamista liitteessä I olevien 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettavista kantatiedoista, mukaan lukien sen poistaminen 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisen vuoksi.

2 artikla

Rahamarkkinarahastojen yksilöinti

Kaikki seuraavat kriteerit täyttäviä yhteissijoitusyrityksiä pidetään rahamarkkinarahastoina, jos

- a) niiden sijoitustavoitteena on rahaston pääoman säilyttäminen sekä rahamarkkinainstrumenttien korkoa vastaavan tuotto-rosentin tarjoaminen;
- b) ne sijoittavat siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

2009/65/EY⁽¹⁾ rahamarkkinainstrumenteille asetetut edellytykset täyttäviin rahamarkkinainstrumentteihin tai luottolaitoksissa oleviin talletuksiin taikka vaihtoehtoisesti varmistavat, että salkkua, johon ne sijoittavat, arvioidaan vastaavin perustein likviditeetin ja arvostuksen osalta;

- c) ne varmistavat, että rahamarkkinainstrumentit, joihin ne sijoittavat, ovat hallinnointiyhtiön määrittelyn mukaisesti korkealaatuisia. Rahamarkkinainstrumentin laatua tarkastellaan muun muassa seuraavien seikkojen perusteella:

i) rahamarkkinainstrumentin luottoluokka;

ii) rahamarkkinainstrumentin arvopaperiluokka;

iii) jos kysymyksessä on strukturoitu rahoitusinstrumentti, rahoitustaloustoimeen liittyvä operatiivinen riski ja vastapuoliriski;

iv) likviditeettiprofiili;

- d) ne varmistavat, että niiden salkun painotettu keskimääräinen juoksuaika (WAM) on enintään kuusi kuukautta ja painotettu keskimääräinen elinaika (WAL) enintään 12 kuukautta (liitteessä I olevan 1 osan 2 jakson mukaisesti);

- e) ne antavat päivittäin tiedot rahasto-osuuksiensa nettoarvosta (NAV) sekä rahasto-osuuksien hintalaskelman, ja niiden rahasto-osuudet ovat päivittäin merkittävässä ja lunastettavissa;

- f) ne sijoittavat ainoastaan sellaisiin arvopapereihin, joiden jäljellä oleva juoksuaika lakiperusteiseen lunastuspäivään on korkeintaan kaksi vuotta, edellyttäen että seuraavan korkotason tarkistuksen päivämäärään on korkeintaan 397 päivää; vaihtuvakorkoiset arvopaperit tulisi tarkistaa rahamarkkinakorkoa tai indeksiä vastaaviksi;

- g) ne sijoittavat ainoastaan sellaisiin yhteissijoitusyrityksiin, jotka noudattavat rahamarkkinarahastojen määritelmää;

- h) ne eivät altistu välittömästi tai välillisesti osake- tai hyödykeriskeille, eivät myöskään johdannaisten kautta, ja käyttävät johdannaisia ainoastaan rahaston rahamarkkinasijoitusstrategian mukaisesti. Johdannaisia, joihin liittyy valuuttariski, voidaan käyttää ainoastaan suojaukseen. Sijoitukset muun kuin perusvaluutan määriin arvopapereihin ovat sallittuja, edellyttäen että valuuttariski suojataan kokonaisuudessaan;

- i) niiden nettoarvo on kiinteä tai muuttuva.

⁽¹⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

3 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista rahalaitoksista (liitteessä II olevassa 1 osassa esitetyn mukaisesti).

2. Varsinaisesta tiedonantajien joukosta rahalaitoksiin sovelletaan täysimääräisiä tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia, jollei 9 artiklan mukaan myönnetyn poikkeuksen soveltamisesta muuta johdu.

3. Yhteisöihin, jotka täyttävät rahalaitoksen määritelmän, sovelletaan tätä asetusta, vaikka ne on jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalan ulkopuolelle.

4. Kerättäessä tilastotietoja rahamarkkinarahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta siten kuin liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jaksossa täsmennetään varsinainen tiedonantajien joukko käsittää myös muut rahoituksenvälittäjät, vakuutuslaitoksia ja eläkerahastoja lukuun ottamatta, ellei 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan poikkeusten soveltamisesta muuta johdu. Kansalliset keskuspankit voivat laatia tämän asetuksen soveltamista varten luettelon varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluvista muista rahoituksen välittäjistä ja ylläpitää sitä liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jaksossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

4 artikla

Tilastoinnissa käytettävä rahalaitosluettelo

1. Johtokunta laatii rahalaitoksista luettelon tilastointia varten ja ylläpitää sitä ottaen huomioon raportointitiheyttä ja toimitusaikaa koskevat vaatimukset, jotka johtuvat luettelon käytöstä EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän yhteydessä. Tilastoinnissa käytettävässä rahalaitosluettelossa on oltava tiedot siitä, kuuluvatko laitokset EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän piiriin vai eivät. Rahalaitosluettelon on oltava ajantasainen, tarkka, mahdollisimman homogeeninen ja riittävän vakaa tilastointitarkoituksiin.

2. Kansalliset keskuspankit ja EKP saattavat tilastoinnissa käytettävän rahalaitosluettelon ja sen päivitykset tiedonantajien saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, esimerkiksi sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten tiedonantajien pyynnöstä paperimuodossa.

3. Tilastoinnissa käytettävä rahalaitosluettelo laaditaan ainoastaan tiedoksi. Jos luettelon viimeisin käytettävissä oleva versio on kuitenkin virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia yhteisölle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, siltä osin kuin tämä on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.

5 artikla

Tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Varsinainen tiedonantajien joukko ilmoittaa sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa rahalaitoksella on

kotipaikka a) kuukauden lopun tasetta koskevat kuukausittaiset kantatiedot ja b) kuukausittaiset yhteenlasketut arvostusmuutokset. Yhteenlaskettujen arvostusmuutosten osalta tiedot annetaan niistä lainojen luottotappioista ja arvonalennuksista, jotka vastaavat lainoja ja kattavat arvopapereiden arvostusmuutokset. Yksityiskohtaisempia tietoja tietyistä tase-eristä ilmoitetaan neljännesvuosittain tai vuosittain. Kansalliset keskuspankit saavat kerätä neljännesvuositason tietoja kuukausittain, jos tämä keventää tiedontuotantomenettelyä. Vaaditut tilastotiedot täsmennetään liitteessä I.

2. Kansalliset keskuspankit saavat kerätä vaaditut tilastotiedot rahalaitosten liikkeeseen laskemista ja niiden hallussa olevista arvopapereista arvopaperikohtaisesti siltä osin kuin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan johtaa niistä tilastollisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti liitteessä IV tarkennetulla tavalla.

3. Rahalaitokset ilmoittavat liitteessä I olevan 4 osan taulukossa 1A asetettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti kuukausittaiset arvostusmuutokset EKP:n edellyttämän täyden tietosarjan osalta. Kansalliset keskuspankit voivat kerätä muitakin kuin vähimmäisvaatimuksiin kuuluvia tietoja. Nämä lisätiedot voivat liittyä taulukkoon 1A merkittyihin muihin kuin "vähimmäisvaatimuksia" koskeviin erittelyihin.

4. EKP voi edellyttää lisäselvityksiä kansallisten keskuspankkien keräämistä muutoksista, jotka sisältyvät erään "luokituksen muutokset ja muut vastaavat järjestelyt".

5. EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tiedonantajille, jotka eivät noudata tämän asetuksen mukaisia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia, tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisestä 19 päivänä elokuuta 2010 annetun päätöksen EKP/2010/10⁽¹⁾ mukaisesti.

6 artikla

Lainojen arvopaperistamisia ja muita lainojen siirtoja koskevan tilastoinnin ylimääräiset tiedonantovaatimukset

Rahalaitokset ilmoittavat seuraavat tiedot:

a) tarkastelujakson aikana toteutettujen lainojen arvopaperistamisten ja muiden lainojen siirtojen nettovirtatiedot liitteessä I olevan 5 osan 2 jakson mukaisesti;

b) kuukauden lopun kantatiedot ja rahoitustaloustoimet ilman lainojen luovutuksia ja hankintoja kyseisen ajanjakson aikana niiden arvopaperistettujen ja taseesta poistettujen lainojen osalta, joiden hallinnoijana rahalaitos toimii liitteessä I olevan 5 osan 3 jakson mukaisesti; kansalliset keskuspankit voivat laajentaa tällaisia tiedonantovaatimuksia siten, että ne koskevat kaikkia rahalaitosten hallinnoimia taseesta poistettuja lainoja, jotka on arvopaperistettu tai siirretty muulla tavoin;

⁽¹⁾ EUVL L 226, 28.8.2010, s. 48.

c) vuosineljänneksen lopun kantatiedot kaikkien niiden lainojen osalta, joiden hallinnoijana rahalaitos toimii arvopaperistamisessa liitteessä I olevan 5 osan 4 jakson mukaisesti;

d) jos sovelletaan kansainvälistä tilinpäätösstandardia 39 (IAS 39), kansainvälistä tilinpäätösstandardia 9 (IFRS 9) tai vastaavia kansallisia kirjanpitosääntöjä, jakson lopun kantatiedot niistä lainoista, jotka on luovutettu arvopaperistamalla ja joita ei ole poistettu taseesta liitteessä I olevan 5 osan 5 jakson mukaisesti.

7 artikla

Toimitusajat

1. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin ja miten tiheästi niiden on saatava tiedot tiedonantajilta, jotta ne kykenevät noudattamaan jäljempänä mainittuja määräaikoja, ja ottavat tarvittaessa huomioon EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmässä asetetut toimitusaikoja koskevat vaatimukset sekä ilmoittavat niistä tiedonantajille.

2. Kansalliset keskuspankit toimittavat kuukausittaiset tilastot EKP:lle viimeistään 15. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen kuukauden päättymisestä, jota toimitettavat tilastot koskevat.

3. Kansalliset keskuspankit toimittavat neljännesvuosittaiset tilastot EKP:lle viimeistään 28. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuosineljänneksen päättymisestä, jota toimitettavat tilastot koskevat.

8 artikla

Kirjanpitosäännöt tilastointia varten

1. Kirjanpitosäännöt, joita rahalaitokset noudattavat tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja antaessaan, ovat pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽¹⁾ kansallisten täytäntöönpanosäännösten ja muiden sovellettavien kansainvälisten standardien mukaisia, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Talletukset ja lainat ilmoitetaan kuukauden lopussa maksumatta olevan pääoman suuruisina. Luottotappiot ja arvonalennukset, siten kuin ne määritetään asianomaisessa kirjanpitokäytännössä, jätetään tämän määrän ulkopuolelle. Talletuksia ja lainoja ei nettouteta mitään muita saamia tai velkoja vastaan.

3. Kaikki rahoitussuoritukset ja -velat ilmoitetaan bruttomääräisinä tilastointia varten, tämän vaikuttamatta euroalueen jäsenvaltioissa voimassa oleviin kirjanpito- ja nettoutuskäytäntöihin.

4. Kansalliset keskuspankit voivat sallia, että lainat, joista on tehty varaus, ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia ja että ostetut lainat ilmoitetaan hankintahetkellä sovittuun hintaan, sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset tiedonantajat noudattavat näitä ilmoituskäytäntöjä.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

9 artikla

Poikkeukset

1. Pienille rahalaitoksille voidaan myöntää poikkeuksia seuraavasti:

a) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia pienille rahalaitoksille sillä edellytyksellä, että niiden yhteinen osuus kansallisesta rahalaitostaseesta on kantatietojen osalta enintään 5 prosenttia.

b) Luottolaitosten osalta a alakohdassa tarkoitetut poikkeukset merkitsevät sitä, että niiden luottolaitosten tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset, joihin näitä poikkeuksia sovelletaan, pienenevät, tämän kuitenkin rajoittamatta vähimmäisvarantojen laskemista koskevien vaatimusten soveltamista, siten kuin siitä määrätään liitteessä III.

c) Sellaisten pienten rahalaitosten osalta, joihin sovelletaan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, kansalliset keskuspankit keräävät edelleenkin vähintään taseen loppusummaa koskevia tietoja ainakin vuosittain, jolloin pienten laitosten yhteistä osuutta kansallisesta rahalaitostaseesta voidaan seurata.

d) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia luottolaitoksille, joihin ei sovelleta a eikä b alakohdassa säädettyä järjestelyä, pienentämällä niiden tiedonantovaatimukset liitteessä I olevassa 6 osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisiksi, sillä edellytyksellä, että niiden yhteenlaskettu osuus kansallisesta rahalaitostaseesta on kantatietojen osalta enintään 10 prosenttia kansallisesta rahalaitostaseesta ja enintään 1 prosentti euroalueen rahalaitostaseesta, tämän rajoittamatta a alakohdan soveltamista.

e) Kansalliset keskuspankit tarkistavat a ja d alakohdassa asetettujen ehtojen täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen.

f) Pienet rahalaitokset voivat päättää olla hyödyntämättä poikkeuksia ja täyttää sen sijaan kaikki tiedonantovaatimukset.

2. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia rahamarkkinarahastoille seuraavasti:

a) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia rahamarkkinarahastoille 5 artiklan 1 kohdassa säädetyistä tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista, jos rahamarkkinarahastot ilmoittavat sen sijaan tasetiedot asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) 5 artiklan mukaisesti, seuraavien edellytysten:

i) rahamarkkinarahastot ilmoittavat tällaiset tiedot kuukausittain asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) liitteessä I määrätyn "yhdistelmämallin" perusteella ja sen 9 artiklassa vahvistettujen määräaikojen mukaisesti; ja

- ii) rahamarkkinarahastot ilmoittavat kuukauden lopun kantatiedot rahamarkkinarahasto-osuuksista 7 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen määräaikaisten mukaisesti.
- b) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää rahamarkkinarahastoille poikkeuksia myös seuraavista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista:
- i) yhteenlaskettujen positioiden ilmoittaminen seuraavista: 1) keskuspankkien ja talletuksia vastaanottavien yhteisöjen talletukset ja niille myönnettyt lainat; 2) kaikkien vastinsektoreiden paitsi yrityssektorin talletukset ja niille myönnettyt lainat eriteltyinä alkuperäisen maturiteetin mukaan; ja 3) euroalueen sisäiset rajatylittävät talletukset ja lainat eriteltyinä maan ja sektorin mukaan;
- ii) lainoille ja talletuksille kertyneen koron kokonaismäärän ilmoittaminen;
- iii) saamis- ja velkapositioiden ilmoittaminen vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen osalta erikseen;
- iv) tietojen antaminen konserninsisäisistä positioista, lainoista ja talletuksista.
- c) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista rahamarkkinarahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan osalta:
- i) mikäli rahamarkkinarahasto-osuuksia lasketaan liikkeen ensimmäistä kertaa taikka mikäli markkinakehitys edellyttää vaihtoehdosta tai vaihtoehtojen yhdistelmästä toiseen siirtymistä, siten kuin tämä on määritelty liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jakson b kohdassa, kansalliset keskuspankit voivat myöntää yhdeksi vuodeksi poikkeuksia liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jakson mukaisista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista; tai
- ii) mikäli vaaditut tilastotiedot rahamarkkinarahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta kerätään muista saatavilla olevista lähteistä liitteessä I olevan 2 osan 5.7 jakson mukaisesti, kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen EKP:n kanssa sovitulla tavalla.
3. Rahalaitoksille ilmoitettavien arvostusmuutosten osalta voidaan myöntää poikkeuksia seuraavasti:
- a) kansalliset keskuspankit voivat myöntää rahamarkkinarahastoille poikkeuksia arvostusmuutosten ilmoittamisen osalta poistamalla rahamarkkinarahastoilta kokonaan velvollisuuden ilmoittaa arvostusmuutokset, tämän kuitenkin vaikuttamatta 1 kohdan soveltamiseen.
- b) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia arvopapereiden arvostusmuutosten raportointitilheyden ja toimitusajan osalta ja vaatia näiden tietojen toimittamista neljännesvuosittain samaan aikaan kuin neljännesvuosittain toimitettavat kantatiedot seuraavin edellytyksin:
- i) tiedonantajat, jotka käyttävät eri arvostusmenetelmiä, toimittavat kansallisille keskuspankeille arvostuskäytäntöjä koskevat tarkoituksenmukaiset tiedot, joihin sisältyy määrällinen arvio niiden hallussa olevien eri instrumenttien prosenttiosuuksista; ja
- ii) mikäli on tapahtunut huomattava arvostusmuutos, kansallisilla keskuspankeilla on oikeus vaatia tiedonantajia toimittamaan lisätietoja siltä kuukaudelta, jona muutos tapahtui.
- c) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia arvopapereiden arvostusmuutosten ilmoittamisen osalta ja myöntää myös täydellisen vapautuksen tällaisesta ilmoittamisesta luottolaitoksille, jotka ilmoittavat arvopaperikohtaisesti arvopapereita koskevat kuukausittaiset kantatiedot, seuraavin edellytyksin:
- i) ilmoitetut tiedot sisältävät kunkin arvopaperin osalta arvon, jolla arvopaperit kirjataan taseeseen; ja
- ii) ilmoitetut tiedot sisältävät niiden arvopapereiden osalta, joilla ei ole yleisesti saatavilla olevia tunnistekoodeja, instrumenttiluokasta, maturiteetista ja liikkeeseenlaskijasta seläläiset tiedot, jotka ovat vähintäänkin riittäviä liitteessä I olevassa 5 osassa "vähimmäisvaatimuksiksi" määriteltyjen erittelyjen tekemiseksi.
4. Rahalaitoksille voidaan myöntää poikkeuksia sellaisten lainojen tilastoinnin osalta, jotka luovutetaan arvopaperistamalla.
- Kansalliset keskuspankit voivat sallia standardeja International Accounting Standard 39 (IAS 39) ja International Financial Reporting Standard 9 (IFRS 9) tai vastaavia kansallisia kirjanpitosääntöjä soveltavien rahalaitostensa jättävän kansallisen käytännön mukaisesti liitteessä I olevissa 2 ja 3 osassa edellytetyistä kantatiedoista pois kaikki lainat, jotka luovutetaan arvopaperistamalla, sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset rahalaitokset soveltavat tätä käytäntöä.
5. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää rahalaitoksille poikkeuksia tiettyihin euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin liittyvien neljännesvuosittaisten kantatietojen ilmoittamisen osalta.
- Mikäli karkeamman aggregoinnin perusteella kerätyt luvut osoittavat, että jossakin euroalueeseen kuulumattomassa jäsenvaltiossa kotipaikan omaaviin vastapuoliin kohdistuvat erät tai erät euroalueeseen kuulumattoman jäsenvaltion valuutassa eivät ole merkittäviä, kansallinen keskuspankki voi päättää olla edellyttämättä raportointia tällaisen jäsenvaltion osalta. Kansallinen keskuspankki ilmoittaa tiedonantajilleen tällaisesta päätöksestä.

10 artikla

Vähimmäisvaatimukset ja kansalliset tiedonantomenettelyt

1. Tiedonantajien on noudatettava niitä koskevia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia liitteessä IV yksilöityjen tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

2. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tarvittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta liitteessä IV tarkoitetulla tavalla on mahdollista.

11 artikla

Sulautumiset, jakautumiset ja uudelleenjärjestelyt

Jos kyseessä on sulautuminen, jakautuminen tai muu uudelleenjärjestely, joka saattaa vaikuttaa tilastotietojen antamista koskevien velvollisuuksien täyttämiseen, varsinainen tiedonantaja ilmoittaa, sen jälkeen kun aikomus tällaisen toimen toteuttamisesta on tullut julkiseksi ja kohtuullisessa ajassa ennen kuin se tulee voimaan, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille suunnitelluista menettelyistä tämän asetuksen mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten täyttämiseksi.

12 artikla

Ilmoitettujen tilastotietojen käyttö vähimmäisvarantojen laskemista varten

1. Jokainen luottolaitos käyttää tämän asetuksen mukaisesti antamia tilastotietoja varantopohjansa laskemiseen asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) mukaisesti. Jokainen luottolaitos käyttää näitä tietoja erityisesti tarkistaakseen, täyttääkö se varantovelvoitteen pitoajanjakson aikana.

2. Pienten laitosten varantopohjaa koskevat tiedot kolmea pitoajanjaksoa varten perustuvat vuosineljänneksen lopun tietoihin, jotka kansalliset keskuspankit keräävät viimeistään 28. pankkipäivänä kyseisen vuosineljänneksen päättymisestä.

3. Liitteessä III vahvistettuja EKP:n vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseen liittyviä erityissääntöjä sovelletaan ensisijaisesti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) säännöksiin nähden, mikäli ne ovat ristiriidassa keskenään.

4. Varantovelvoitteet on EKP:n ja luottolaitosten likviditeetin hallinnan helpottamiseksi vahvistettava viimeistään kunkin pitoajanjakson ensimmäisenä päivänä. Luottolaitokset saattavat kuitenkin poikkeuksellisesti joutua korjaamaan varantopohjaa tai vahvistettua varantovelvoitetta. Varantovaatimusten vahvistamista tai hyväksymistä koskevat menettelyt eivät rajoita

tiedonantajien velvollisuutta toimittaa aina oikeat tilastotiedot sekä korjata mahdollisimman pian jo toimittamansa virheelliset tilastotiedot.

13 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää tätä oikeutta itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva laitos ei täytä liitteessä IV säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

14 artikla

Tietojen antaminen ensimmäisen kerran

1. Ensimmäiset tiedot, jotka toimitetaan tämän asetuksen mukaisesti, ovat joulukuun 2014 tiedot.

2. Tämän asetuksen mukaiset ensimmäiset tiedot euroalueen jäsenvaltioita vastaavien solujen osalta annetaan liitteessä I olevan 3 osan taulukossa 3 ensimmäisen kerran euron käyttöön-ottopäivää seuraavalta vuosineljännekseltä.

3. Tämän asetuksen mukaiset ensimmäiset tiedot euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita vastaavien solujen osalta annetaan liitteessä I olevan 3 osan taulukoissa 3 ja 4 ensimmäisen kerran niiden unioniin liittymistä seuraavalta vuosineljännekseltä. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki päättää olla vaatimatta muiden kuin merkittävien tietojen ilmoittamista ensimmäistä kertaa niiden ensimmäisten neljännesvuositason tietojen yhteydessä, jotka toimitetaan sen jälkeen kun asianomainen jäsenvaltio on liittynyt tai asianomaiset jäsenvaltiot ovat liittyneet unioniin, tiedot annetaan ensimmäisen kerran 12 kuukautta sen jälkeen kun kansallinen keskuspankki on ilmoittanut tiedonantajille vaativansa tietojen ilmoittamista.

15 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32) 1 päivästä tammikuuta 2015.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti

16 artikla

Loppusäännös

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 24 päivänä syyskuuta 2013.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

RAHALAITOKSET JA TILASTOINTIIN LIITTYVÄT TIEDONANTOVAATIMUKSET

Johdanto

Niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot') sovellettava tilastointijärjestelmä rahalaitossektorin taseen laatimiseksi koostuu seuraavasta kahdesta pääelementistä:

- a) tilastoinnissa käytettävä rahalaitosluettelo (ks. 1 osa tiettyjen rahalaitosten yksilöimisen osalta) ja
- b) erittely tilastotiedoista, joita näiden rahalaitosten on toimitettava kuukausittain, neljännesvuosittain ja vuosittain (ks. 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 osa).

Jotta rahalaitosten taseista voitaisiin saada täydellistä tietoa, on myös tarpeen asettaa tiettyjä tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia muille sijoitusrahastoille kuin rahamarkkinarahastoille ja muille rahoituksen välittäjille kuin vakuutuslaitoksille ja eläkerahastoille, kun ne tekevät rahoitustaloustoimia rahamarkkinarahasto-osuuksilla. Kansalliset keskuspankit keräävät tilastotiedot rahalaitoksilta, muilta sijoitusrahastoilta kuin rahamarkkinarahastoilta ja muilta rahoituksen välittäjiltä 2 osan mukaisesti noudattaen kansallisia menettelyjä, jotka perustuvat 1 artiklassa ja liitteessä II esitettyihin yhdenmukaistettuihin määritelmiin ja luokitteluihin.

Rahan määrään sisältyvät liikkeessä olevat setelit ja kolikot sekä rahalaitosten muut monetaariset velat (talletukset ja muut rahoitusinstrumentit, jotka ovat talletusten läheisiä vastineita). Rahan määrän vastaerät käsittävät kaikki muut rahalaitos-taseen erät. EKP kerää myös rahoitustaloustoimia koskevat tiedot, jotka saadaan kantatiedoista ja muista tiedoista, mukaan luettuina rahalaitosten ilmoittamat arvostusmuutoksia koskevat tiedot (ks. 5 osa).

Yhteenveto EKP:n vaatimista tilastotiedoista esitetään 8 osassa.

1 OSA

Tiettyjen rahalaitosten yksilöinti

1 JAKSO

Tiettyjen rahalaitosten yksilöinti talletusten vastaavuutta koskevien periaatteiden mukaan

- 1.1 Sellaiset muut rahoituslaitokset kuin luottolaitokset, jotka laskevat liikkeeseen talletusten läheisiksi vastineiksi katsottavia rahoitusinstrumentteja, luokitellaan rahalaitoksiksi edellyttäen, että ne ovat muilta osin rahalaitoksen määritelmän mukaisia. Luokittelun perusteena on talletusten vastaavuus eli se, luokitellaanko velat talletuksiksi, minkä ratkaisevat instrumenttien likvidiys eli siirtokelpoisuus, vaihdettavuus, sijoituksen varmuus ja jälkimarkkinakelpoisuus sekä joissakin tapauksissa maturiteetti.

Talletusten vastaavuutta koskevia kriteereitä sovelletaan myös määritettäessä, pitäisikö velat luokitella talletuksiksi, ellei näille veloille ole olemassa erillistä luokkaa.

- 1.2 Seuraavia periaatteita sovelletaan määritettäessä talletusten vastaavuutta ja luokiteltaessa velkoja talletuksiksi:

- a) siirtokelpoisuus tarkoittaa mahdollisuutta siirtää rahoitusinstrumenttiin sijoitetut varat käyttämällä jotakin maksuvälinettä, kuten sekkiä, tilisiirtoa, suoraveloitusta tai vastaavia maksuvälineitä;
- b) vaihdettavuus tarkoittaa mahdollisuutta vaihtaa rahoitusinstrumentti rahaksi tai siirtokelpoiseksi talletuksiksi sekä vaihtamisesta aiheutuvia kustannuksia; verotuksellisten etujen menettämistä vaihtamisen yhteydessä voidaan pitää seuraamuksena, joka vähentää instrumentin likvidiyyttä;
- c) varmuus tarkoittaa sitä, että etukäteen tiedetään tarkasti instrumentin arvo kansallisena valuuttana, kun se muutetaan rahaksi; ja
- d) arvopapereita pidetään jälkimarkkinakelpoisina, jos ne noteerataan ja niillä käydään säännöllisesti kauppaa järjestetyillä markkinoilla. Vaihtuvapääomaisten yhteissijoitusyritysten osuuksilla ei ole jälkimarkkinoita tavanomaisessa merkityksessä. Tästä huolimatta sijoittajat saavat päivittäin tietää osuuden noteerauksen ja voivat nostaa sijoittamansa varat tähän hintaan.

2 JAKSO

Rahamarkkinarahastojen yksilöintiperusteita koskevat täsmennykset

Tämän asetuksen 2 artiklaa sovellettaessa

- a) rahamarkkinainstrumentin katsotaan olevan korkealaatuinen, jos sille on annettu jompikumpi jokaisen tämän instrumentin arvioineen tunnustetun luottoluokituslaitoksen kahdesta parhaasta saatavilla olevasta lyhytaikaisten luottojen luokituksista tai, jos instrumenttia ei ole arvioitu, sen laatu vastaa hallinnointiyhtiön sisäisessä luokitusmenettelyssä määritettyä laatua. Jos tunnustettu luottoluokituslaitos jakaa parhaat lyhytaikaisten luottojen luokituksensa kahteen luokkaan, näiden kahden luokituksen katsotaan muodostavan yhden luokan ja siten parhaan saatavilla olevan luokituksen;
- b) edellä a kohdassa asetetusta edellytyksestä poiketen rahamarkkinarahastolla saa olla hallussaan vähintään investointiluokkaan kuuluvia valtionhallinnon liikkeeseen laskemia instrumentteja, jolloin 'valtionhallinnon liikkeeseen laskemilla instrumenteilla' tarkoitetaan rahamarkkinainstrumentteja, jotka on laskenut liikkeeseen jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallishallinnon viranomainen tai keskuspankki, EKP, Euroopan unioni tai Euroopan investointipankki;
- c) kun lasketaan arvopapereiden, mukaan lukien strukturoidut rahoitusinstrumentit, painotettua keskimääräistä elinaikaa (WAL), maturiteettilaskelma perustuu jäljellä olevaan juoksuaikaan instrumenttien lakiperusteiseen lunastuspäivään saakka. Jos rahoitusinstrumentti sisältää kuitenkin myyntioption, voidaan käyttää myyntioption lunastuspäivää lakiperusteisen jäljellä olevan juoksuajan sijasta vain jos seuraavat edellytykset täyttyvät kaikissa vaiheissa:
 - i) hallinnointiyhtiö saa vapaasti käyttää myyntioptiota sen lunastuspäivänä;
 - ii) myyntioption lunastushinta pysyy lähellä instrumentin odotettua arvoa seuraavana lunastuspäivänä;
 - iii) rahamarkkinarahaston investointistrategia viittaa siihen, että optio erittäin todennäköisesti lunastetaan seuraavana lunastuspäivänä;
- d) kun lasketaan sekä painotettu keskimääräinen elin aika (WAL) että painotettu keskimääräinen juoksuaika (WAM), on otettava huomioon johdannaisinstrumenttien, talletusten ja tehokkaiden salkunhallintatekniikkojen vaikutus.
- e) 'painotetulla keskimääräisellä juoksujalla' (WAM) tarkoitetaan rahaston kaikkien arvopapereiden keskimääräistä juoksuaikaa painotettuna siten, että se kuvastaa kunkin instrumentin hallussapidon suhteellista osuutta sillä oletuksella, että vaihtuvakorkoisen instrumentin maturiteetti on juoksuaika, joka on jäljellä siihen saakka, kun korkotaso seuraavan kerran tarkistetaan rahamarkkinakorkoa vastaavaksi, eikä jäljellä oleva aika arvopaperin pääoman takaisinmaksulle. Käytännössä painotettua keskimääräistä juoksuaikaa käytetään mittaamaan sitä, miten rahamarkkinarahastot reagoivat muuttuviin rahamarkkinakorkoihin;
- f) 'painotetulla keskimääräisellä elinajalla' (WAL) tarkoitetaan jokaisen rahastossa olevan arvopaperin jäljellä olevan juoksuajan painotettua keskiarvoa eli aikaa, joka kuluu siihen, kunnes pääoma maksetaan kokonaan takaisin, ilman korkoa ja diskonttaamista. Toisin kuin painotettua keskimääräistä juoksuaikaa laskettaessa, korkotason tarkistus päivää ei ole sallittua käyttää laskettaessa painotettua keskimääräistä elinaikaa vaihtuvakorkoisille arvopapereille ja strukturoiduille rahoitusinstrumenteille, vaan sen sijasta käytetään vain arvopaperin ilmoitettua lopullista maturiteettia. Painotettua keskimääräistä elinaikaa käytetään luottoriskin mittaamiseen, koska mitä pidemmälle pääoman takaisinmaksua lykätään, sitä suurempi on luottoriski. Painotettua keskimääräistä elinaikaa käytetään myös likviditeettiriskin rajoittamiseen;
- g) 'rahamarkkinainstrumenteilla' tarkoitetaan instrumentteja, joilla yleensä käydään kauppaa rahamarkkinoilla ja jotka ovat likvidejä ja niiden arvo voidaan määrittää täsmällisesti milloin hyvänsä;
- h) 'hallinnointiyhtiöllä' tarkoitetaan yhtiötä, jonka normaaliin liiketoimintaan kuuluu rahamarkkinarahaston sijoitussalkun hoitaminen.

2 OSA

Tase-erät (kuukausittaiset kantatiedot)

EKP edellyttää euroalueen raha-aggregaattien ja vastaerien laatimista varten taulukossa 1 olevien tietojen toimittamista seuraavasti:

1. Instrumenttiluokat

a) Velat

Velkoihin kuuluvat seuraavat instrumenttiluokat: liikkeessä oleva raha, talletukset, liikkeeseen lasketut rahamarkkinarahasto-osuudet, liikkeeseen lasketut velkapaperit, oma pääoma ja varaukset sekä muut velat. Jotta monetariset velat voitaisiin erottaa muista velkaeristä, talletukset jaotellaan edelleen yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin, irtisanomisehtoisiin talletuksiin ja takaisinostosopimuksiin (repot). Ks. määritelmien osalta liite II.

b) Saamiset

Saamisiin kuuluvat seuraavat instrumenttiluokat: kassa, lainat, hallussa olevat velkapaperit, osakkeet, sijoitusrahoisto-osuudet, kiinteä omaisuus ja muut saamiset. Ks. määritelmien osalta liite II.

2. Erittely maturiteetin mukaan

Alkuperäiseen maturiteettiin perustuvia erittelyjä voidaan käyttää instrumenttien ominaisuuksiin perustuvien erittelyjen asemesta silloin, kun eri markkinoilla käytettyjä rahoitusinstrumentteja ei voida täysin verrata toisiinsa.

a) Velat

Instrumentit jaotellaan maturiteetin tai irtisanomisajan perusteella seuraavasti: määräaikaistalletusten osalta alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden talletuksiin ja irtisanomisehtojen osalta irtisanomisajaltaan enintään 3 kuukauden, yli 3 kuukauden mutta enintään 2 vuoden ja enintään 2 vuoden talletuksiin. Takaisinostosopimuksia eli repoja ei jaotella maturiteetin mukaan, sillä ne ovat yleensä erittäin lyhytaikaisia instrumentteja, eli niiden alkuperäinen maturiteetti on yleensä alle 3 kuukautta. Rahalaitosten liikkeeseen laskemat velkapaperit jaotellaan enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden velkapapereihin. Rahamarkkinarahoisto-osuuksia ei tarvitse eritellä maturiteetin mukaan.

b) Saamiset

Instrumentit jaotellaan maturiteetin perusteella seuraavasti: rahalaitosten euroalueen kotimaisille toimijoille (muille kuin rahalaitoksille) myöntämät lainat alasektoreittain ja edelleen rahalaitosten kotitalouksille myöntämät lainat käyttötarkoituksen mukaan, jaoteltuina enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 5 vuoden ja yli 5 vuoden pituisiin maturiteettiluokkiin; rahalaitosten hallussa olevat, euroalueella sijaitsevien muiden rahalaitosten liikkeeseen laskemat velkapaperit, jaoteltuina enintään 1 vuoden, yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ja yli 2 vuoden pituisiin maturiteettiluokkiin, jotta rahalaitosten väliset omistukset voidaan nettouttaa raha-aggregaatteja laskettaessa.

3. Erittely käyttötarkoituksen mukaan ja yksityisille elinkeinonharjoittajille/yrityksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnettyjen lainojen yksilöinti erikseen

Kotitalouksille ja kotitalouksia palveleville voittoa tavoittelemattomille yhteisöille myönnetty lainat eritellään vielä lainan käyttötarkoituksen mukaan (kulutusluotto, asuntoluotto, muu). "Muiden lainojen" luokassa lainat, joita myönnetään yksityisille elinkeinonharjoittajille/yrityksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, on yksilöitävä erikseen (ks. instrumenttiluokkien määritelmät liitteessä II olevassa 2 osassa ja sektorien määritelmät liitteessä II olevassa 3 osassa). Kansalliset keskuspankit voivat luopua vaatimuksesta, jonka mukaan yksityisille elinkeinonharjoittajille/yrityksille myönnettyjen lainojen kokonaismäärästä on vähemmän kuin 5 prosenttia.

4. Valuuttakohtainen erittely

Niistä tase-eristä, joita saatetaan käyttää raha-aggregaattien muodostamisessa, ilmoitetaan euromääräiset saldot erikseen, jolloin EKP:llä on mahdollisuus määrittellä raha-aggregaattien siten, että ne voivat sisältää joko kaikkien valuuttojen määräiset erät tai pelkästään euromääräiset saldot.

5. Erittely vastapuolen sektorin ja kotipaikan mukaan

5.1 Euroalueen raha-aggregaattien ja niiden vastaerien muodostaminen edellyttää, että voidaan määrittellä ne euroalueella sijaitsevat vastapuolet, jotka muodostavat rahaa hallussa pitävän sektorin (money-holding sector). Tässä yhteydessä ne vastapuolet, jotka ovat muita kuin rahalaitoksia, jaotellaan asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetun uudistetun Euroopan kansantalouden tilinpidon järjestelmän (jäljempänä "EKT 2010") mukaisesti (ks. liite II, 3 osa) julkisyhteisöihin (S.13) siten, että valtio (S.1311) yksilöidään erikseen kokonaistalletuksissa, ja muihin kotimaisiin vastapuoliin. Jotta voitaisiin laskea raha-aggregaattien ja luottovastaerät kuukausittain sektorikohtaisesti eriteltyinä, muut kotimaiset sektorit eritellään edelleen seuraaviin alasektoreihin: muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124), muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat (S.125 + S.126 + S.127), vakuutuslaitokset (S.128), eläkerahastot (S.129), yritykset (S.11) ja kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15). Lisäksi yhdistetyillä vastapuolisektoreilla (S.125 + S.126 + S.127) eritellään vastapuolet, jotka ovat erityisyhteisöjä ja keskusvastapuoliyhteisöjä. Yksityisten elinkeinonharjoittajien/yrityksien vastapuolien, joilla ei ole oikeudellista asemaa, osalta katso 3 jakso. Erässä talletukset yhteensä sekä talletusluokissa "yli 2 vuoden määräaikaistalletukset", "talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ja "reput" vastapuolet eritellään EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmää varten vielä luottolaitoksiin, muihin rahalaitoksiin ja valtioon.

5.2 Talletusten kokonaismäärän ja saamia koskevan luokan lainojen kokonaismäärän osalta vastapuolet eritellään vielä keskuspankkeihin (S.121) ja talletuksia vastaanottaviin yhteisöihin, muut kuin keskuspankki (S.122) sekä ulkomaiden osalta pankkeihin ja muihin kuin pankkeihin, jotta ymmärrettäisiin paremmin pankkisektorin lainanto- ja rahoituspolitiikkaa ja pystyttäisiin seuraamaan paremmin pankkien välistä toimintaa.

5.3 Konsernin sisäisten saamisten ja velkojen osalta eritellään vielä laina- ja talletuspositiot sekä transaktiot talletuksia vastaanottavien yhteisöjen välillä, muut kuin keskuspankki (S.122), jotta voidaan tunnistaa samaan konserniin kuuluvien (kotimaisten ja euroalueen muiden jäsenvaltioiden) luottolaitosten väliset yhteydet.

5.4 Hallussa olevien sellaisten velkapapereiden osalta, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi, tehdään valuuttakohtaisen erittelyn lisäksi julkisyhteisöjä (S.13) koskeva erittely, jotta saadaan parempi kuva valtioiden ja pankkien välisistä yhteyksistä.

- 5.5 Tiettyt talletukset/lainat, jotka perustuvat takaisinostosopimuksiin (repot)/takaisinmyyntisopimuksiin tai vastaaviin toimiin muiden rahoituksen välittäjien (S.125) + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten (S.126) + konserninsisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainaajien (S.127) kanssa, voivat liittyä taloustoimiin keskusvastapuolen kanssa. Keskusvastapuoli on yksikkö, joka asettuu lain nojalla rahoitusmarkkinoilla vaihdettavien sopimusten vastapuolten väliin, jolloin siitä tulee ostaja jokaiseen myyntiinsä nähden ja myyjä jokaiseen ostajaansa nähden. Koska tällaisilla transaktioilla korvataan usein rahalaitosten välistä kahdenvälistä liiketoimintaa, talletusluokan 'takaisinostosopimukset' sisällä eritellään vielä liiketoiminta näiden vastapuolten kanssa. Lisäerittelyt suoritetaan samalla tavoin myös saamisten luokassa "lainat" näiden vastapuolten kanssa tehtyjen takaisinmyyntisopimusten osalta.
- 5.6 Kotimaiset vastapuolet erotetaan euroalueen muista kuin kotimaisista vastapuolista kaikissa tilastollisissa erittelyissä. Euroalueella sijaitsevat vastapuolet eritellään niiden kotimaan sektoriluokituksen tai institutionaalisen luokituksen perusteella EKP:n tilastoinnissa käyttämän luettelon ja EKP:n "Monetary, financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers" -nimisen käsikirjan mukaisesti. Tässä käsikirjassa noudatetaan luokitteluperiaatteita, jotka ovat mahdollisimman pitkälle EKT 2010:n mukaisia. Euroalueen ulkopuolella sijaitsevia vastapuolet ei tarvitse eritellä maittain.
- 5.7 Tiedonantajat antavat vähintään tiedot euroalueen jäsenvaltioiden rahalaitosten liikkeeseen laskemien rahamarkkina-rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta erittelyn kotimaa / euroalue (muu kuin kotimainen) / muu maailma mukaisesti, jotta voidaan rajata pois niiden haltijoiden rahasto-osuudet, joiden kotipaikka on euroalueen ulkopuolella. Kansalliset keskuspankit voivat myös koota tarvittavat tilastotiedot tiedoista, joita kerätään asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) perusteella, kunhan tiedot annetaan tämän asetuksen 7 artiklassa asetettujen määräaikaisten mukaisesti ja ne täyttävät liitteessä IV määritellyt vähimmäisvaatimukset.
- a) Rahamarkkinarahastot tai niitä laillisesti edustavat henkilöt ilmoittavat liikkeeseen laskemiensa rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan mukaan eritellyt tiedot kuukausitaseessaan sellaisten rahamarkkinarahasto-osuuksien osalta, joista kansallisen lainsäädännön mukaan pidetään haltijoiden tiedot sisältävää rekisteriä, mukaan lukien tiedot haltijoiden kotipaikasta.
- b) Tiedonantajat ilmoittavat kotipaikan mukaan eritellyt tiedot asianomaisen kansallisen keskuspankin yhdessä EKP:n kanssa päättämällä tavalla sellaisten rahamarkkinarahasto-osuuksien osalta, joista kansallisen lainsäädännön mukaan ei pidetä haltijoiden tiedot sisältävää rekisteriä tai joiden osalta pidetään rekisteriä, mutta se ei sisällä haltijoiden kotipaikkaa koskevia tietoja. Tämä vaatimus koskee vain yhtä seuraavista vaihtoehtoista tai niiden yhdistelmää, joka on valittava kyseisten markkinoiden rakenteen ja kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien kansallisten oikeudellisten menettelytapojen perusteella. Kansallinen keskuspankki seuraa aika ajoin tämän edellytyksen täyttymistä.
- i) Rahasto-osuuksia liikkeeseen laskevat rahamarkkinarahastot:
- Rahasto-osuuksia liikkeeseen laskevat rahamarkkinarahastot tai niitä laillisesti edustavat henkilöt antavat kyseisten rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan mukaiset erittelytiedot. Rahasto-osuuksien välittäjä tai jokin muu rahasto-osuuksien liikkeeseenlaskussa, takaisinostossa tai siirrosta mukana oleva yhteisö voi antaa tällaiset tiedot.
- ii) Rahalaitokset tai muut rahoituksen välittäjät rahamarkkinarahasto-osuuksien säilyttäjinä:
- Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka toimivat rahamarkkinarahasto-osuuksien säilyttäjinä, toimittavat tiedonantajina sellaisten rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan mukaiset erittelytiedot, jotka ovat kotimaisten rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemia ja joita säilytetään haltijan lukuun tai sellaisen toisen välittäjän lukuun, joka myös toimii säilyttäjänä. Tämä vaihtoehto on käytettävissä, jos i) säilyttäjä erottaa haltijoiden puolesta säilytyksessä olevat rahamarkkinarahasto-osuudet niistä rahasto-osuuksista, joita se pitää muiden säilyttäjien puolesta; ja ii) suurin osa rahamarkkinarahasto-osuuksista on sellaisten kotimaisten laitosten säilytyksessä, jotka luokitellaan rahoituksen välittäjiksi (rahalaitokset tai muut rahoituksen välittäjät).
- iii) rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka antavat tietoja kotimaisten ulkomaisten kanssa tekemistä, kotimaisten rahamarkkinarahasto-osuuksia koskevista toimista:
- Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka toimivat tiedonantajina kotimaisten ja ulkomaisten välisistä, kotimaisten rahamarkkinarahasto-osuuksia koskevista toimista, antavat haltijoiden kotipaikan mukaiset erittelytiedot sellaisista rahasto-osuuksista, jotka ovat kotimaisten rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemia ja joilla ne käyvät kauppaa haltijan lukuun tai sellaisen toisen välittäjän lukuun, joka on myös mukana tässä toimessa. Tämä vaihtoehto on käytettävissä, jos i) raportointi on kattavaa, eli se kattaa olennaisilta osin kaikki tiedonantajien toteuttamat taloustoimet; ii) annetaan täsmällisiä tietoja ostoista ja myynneistä, joissa vastapuolten kotipaikka on euroalueen ulkopuolella; iii) erot samojen osakkeiden/osuuksien liikkeeseenlaskuarvon ja lunastusarvon välillä ovat ilman palkkioita erittäin vähäisiä; ja iv) kotimaisten rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemien, euroalueen ulkopuolella kotipaikan omaavien hallussa olevien osakkeiden/osuuksien määrä on vähäinen.
- iv) Jos i–ii kohdassa mainittuja vaihtoehtoja ei voida soveltaa, tiedonantajat, rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät mukaan lukien, ilmoittavat asiaa koskevat tiedot saatavilla olevien tietojen perusteella.

3 OSA

Tase-erät (neljännesvuosittaiset kantatiedot)

EKP edellyttää rahatalouden kehityksen tarkempaa analysointia ja muita tilastointitarkoituksia varten tärkeimmistä eristä seuraavia tietoja:

1. Euroalueen muille kuin rahalaitoksille myönnettyjen luottojen erittely alasektoreittain, maturiteeteittain ja kiinteistövaikkeen käytön mukaan (ks. taulukko 2).

Erittely on tarpeen, jotta voidaan seurata rahalaitosten rahaa hallussa pitävälle sektorille antamien luottojen (lainat ja arvopaperit) kokonaismäärän alasektoria kokonaisuutena ja sen maturiteettirakennetta. Yritysten ja kotitalouksien osalta edellytetään vielä muita "joista"-kohtia, joissa yksilöidään lainat, joista on annettu kiinteistövakuus.

Euromääräisistä lainoista, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 1 vuosi ja yli 2 vuotta ja jotka on annettu yrityksille ja kotitalouksille, edellytetään vielä muita "joista"-kohtia, joissa yksilöidään tietyt jäljellä olevat maturiteetit ja korkotason tarkistuksen ajanjaksot (ks. taulukko 2). Korkotason tarkistuksella tarkoitetaan voimassa olevassa lainasopimuksessa sovittua lainan koron muutosta. Lainoihin, joihin sovelletaan korkotason tarkistusta, kuuluvat muun muassa lainat, joiden korot tarkistetaan aika ajoin jonkin indeksin, esim. euriborin, kehityksen mukaisesti, lainat, joiden korkoa muutetaan jatkuvasti, esim. kelluvat korot, ja lainat, joiden korot ovat muutettavissa rahalaitoksen harkinnan mukaan.

2. Euroalueen jäsenvaltioiden muiden julkisyhteisöjen kuin valtionhallinnon rahalaitoksissa olevien talletusten erittely alasektoreittain (ks. taulukko 2).

Erittely on tarpeen kuukausittaista raportointia täydentävinä tietoina.

3. Euroalueen ulkopuolella olevien vastapuolten saamisten ja velkojen erittely sektoreittain (ks. taulukko 2).

Kansantalouden tilinpidon kansainvälisen suosituksen (System of National Accounts, jäljempänä 'SNA 2008') mukaista sektoriluokitusta käytetään tapauksissa, joissa EKT 2010 ei ole voimassa.

4. Johdannaisia sekä lainoille ja talletuksille kertyneitä korkoja koskevien tase-erien erittely muissa saamisissa ja muissa veloissa (ks. taulukko 2).

Tätä erittelyä tarvitaan tilastojen johdonmukaisuuden lisäämiseksi.

5. Maakohtainen erittely, mukaan lukien erät, jotka kohdistuvat Euroopan investointipankkiin ja Euroopan vakausmekanismiin (ks. taulukko 3).

Tämä erittely tarvitaan rahatalouden kehityksen analysoimiseksi sekä siirtymäkauden tarpeita varten ja tietojen laadun tarkistamiseksi.

6. Euroalueen sisäisten rajatylittävien muilta kuin rahalaitoksilta saatujen talletusten ja muille kuin rahalaitoksille myönnettyjen lainojen sektorikohtainen erittely (ks. taulukko 3).

Tätä erittelyä tarvitaan, jotta voidaan arvioida rahalaitossektorien saamia ja velkoja yksittäisissä jäsenvaltioissa muihin euroalueen jäsenvaltioihin nähden.

7. Erittely valuutoittain (ks. taulukko 4).

Tätä erittelyä edellytetään raha-aggregaatteja ja vastaeriä koskevien taloustoimien laskemiseksi mukautettuina valuutaturssimuutoksilla, jos nämä aggregaattit sisältävät kaikki valuutat yhteensä.

Taulukko 2
Sejäljännevuositiliset kanta-tilat (sektorikohtainen aritmeti)

1. Nazwa										2. Informacje techniczne (zobacz rozdział 4)										3. Wykresy																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
Nazwa obiektu										Opis obiektu										Opis obiektu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
1. Nazwa	Adres	Nazwa obiektu	Adres obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu	Opis obiektu

Taulukko 3 Neljännesvuosittaiset kantatiedot (maakohtainen erittely)				
TASE-ERÄT	EU			Ulkomaat (pl. EU)
	Muu euroalueen jäsenvaltio	Euroalueen ulkopuol. jäsenvaltio	Valikoidut EU:n toimielimet*	
VASTATTAVAA				
8. Liikkeessä oleva raha				
9. Talletukset				
rahailaitoksilta				
muilta kuin rahailaitoksilta				
julkisyhteisöt				
muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat				
vakuutuslaitokset				
eläkerahastot				
muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot				
yhtyeisöt				
kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoja tavoittelemattomat yhteisöt				
10. Liikkeeseen lasketut velkapaperit				
11. Rahamarkkinarahasto-osuudet				
12. Oma pääoma ja varatukset				
13. Muut velat				
VASTAAVAA				
1. Käteinen				
2. Lainat				
rahailaitoksille				
muille kuin rahailaitoksille				
julkisyhteisöt				
avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja vakuutuslaitokset				
eläkerahastot				
muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot				
yhtyeisöt				
3. Hallussa olevat velkapaperit				
rahailaitosten liikkeeseen laskemat				
enintään 1 vuoden				
yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden				
yli 2 vuoden				
muiden kuin rahailaitosten liikkeeseen laskemat				
4. Osakkeet ja osuudet				
5. Sijoitusrahasto-osuudet				
rahamarkkinarahasto-osuudet				
muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet				
6. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteät varat)				
7. Muut saamiset				

* Euroopan investointipankkia ja Euroopan vakausmekanismia koskevat tiedot on eriteltävä sovellettavan sektoriluokituksen mukaan.

Taulukko 4
Neljännesvuosittaiset kantatiedot (valuuttakohtainen erittely)

TASE-ERÄT	Kaikki valuutat yhteensä	Euro	Muut EU:n valuutat kuin euro			Muut valuutat kuin EU:n jäsenvaltioiden valuutat yhteensä				
			Yhteensä	Muu EU:n jäsenvaltion valuutta	GBP	Yhteensä	USD	JPY	CHF	Muut valuutat yhteensä
VASTATTAVAA										
9. Talletukset										
A. Kotimaa										
rahailaitoksilta	M	M								
muilta kuin rahailaitoksilta	M									
B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										
rahailaitoksilta	M	M								
muilta kuin rahailaitoksilta	M									
C. Ulkomaat										
enintään 1 vuoden	M									
yli 1 vuoden	M									
pankeilta	Q									
muilta kuin pankeilta	Q									
10. Liikkeeseen lasketut velkapaperit	M	M								
VASTAAVAA										
2. Lainat										
A. Kotimaa										
rahailaitoksille	M									
muille kuin rahailaitoksille	M	M								
B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										
rahailaitoksille	M									
muille kuin rahailaitoksille	M	M								
C. Ulkomaat										
enintään 1 vuoden	M									
yli 1 vuoden	M									
pankeille	Q									
muille kuin pankeille	Q									
3. Hallussa olevat velkapaperit										
A. Kotimaa										
rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
muiden kuin rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										
rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
muiden kuin rahailaitosten liikkeeseen laskemat	M	M								
C. Ulkomaat										
pankkien liikkeeseen laskemat	Q									
muiden kuin pankkien liikkeeseen laskemat	Q									

M

Kuukausittaiset tiedot, ks. taulukko 1.

Q

Neljännesvuosittaiset tiedot, ks. taulukko 2.

4 OSA

Arvostusmuutosten ilmoittaminen taloustoimien laskemista varten

EKP tarvitsee arvostusmuutoksia koskevat tiedot lainojen luottotappioiden ja arvonalennusten sekä arvopapereiden arvostusmuutosten osalta, jotta se voi laskea euroalueen raha-aggregaatteja ja vastaeriä koskeviin taloustoimiin liittyvät tiedot.

1. Lainojen luottotappiot/arvonalennukset

Arvostusmuutoksia koskevat tiedot ilmoitetaan luottotappioiden ja arvonalennusten osalta, jotta EKP kykenee laskemaan rahoitustaloustoimia koskevat tiedot kahtena peräkkäisenä tarkastelujaksona ilmoitetuista kantatiedoista. Arvostusmuutos kuvaa 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettujen lainojen kantatietojen muutoksia, jotka johtuvat arvonalennusten soveltamisesta, mukaan lukien tapaukset, joissa lainan koko jäljellä oleva arvo poistetaan (luottotappio). Arvostusmuutoksesta tulisi ilmetä myös lainoihin kohdistettujen varausten muutokset, jos kansallinen keskuspankki päättää, että taseen kantatiedot ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia. Lainojen luottotappiot/arvonalennukset, jotka kirjataan myytäessä tai siirrettäessä lainoja kolmannelle osapuolelle, ilmoitetaan niin ikään, mikäli ne ovat yksilöitävissä.

Lainojen luottotappioita/arvonalennuksia koskevat vähimmäisvaatimukset on määritelty taulukossa 1A.

2. Arvopapereiden arvostusmuutokset

Arvopapereiden arvostusmuutoksilla tarkoitetaan sellaisia muutoksia arvopapereiden arvostuksessa, jotka johtuvat siitä, että hinta, johon arvopapereita kirjataan tai jolla niillä käydään kauppaa, muuttuu. Muutoksiin sisältyvät ne muutokset, joita tapahtuu ajan myötä kauden lopun taseen kantatietojen mukaisessa arvossa arvopapereita kirjattaessa käytetyn viitearvon muutosten vuoksi, eli mahdolliset voitot/tappiot. Niihin saattaa sisältyä myös sellaisia arvostusmuutoksia, jotka johtuvat arvopapereilla toteutetuista taloustoimista eli toteutuneista voitoista/tappioista.

Arvopapereiden arvostusmuutoksia koskevat vähimmäisvaatimukset on määritelty taulukossa 1A.

Taseen vastattavaa-puolen osalta ei aseteta tietojen antamista koskevia vähimmäisvaatimuksia. Mikäli arvostuskäytännöt, joita tiedonantajat soveltavat liikkeeseen laskettuihin velkapapereihin, johtavat kuitenkin muutoksiin näitä velkapapereita koskevissa jakson lopun kantatiedoissa, kansalliset keskuspankit saavat kerätä tällaisiin muutoksiin liittyviä tietoja. Tällaiset tiedot ilmoitetaan "muina arvostusmuutoksina".

[illegible]

- 1) Ratalaistolaiset ilmoittivat saajat, joihin on merkitty sana "VAHINTÄÄN". Kansalliset keskuspankit voivat vaatia tätä ilmoitteluttavaksi myös tyhjiksi solmiksi merkityistä sarjoista (eli niistä, joissa ei lue "VAHINTÄÄN"). Kansallisen keskuspankin ilmoittaja täyttää soidi ja VAHINTÄÄN-soidit ERK:ään.
- 2) Tyhjien soajien, joihin on merkitty rahdissa vastaväite-puolelta, ohjeiden olevan nolla, eikä tisiin osittia.
- 3) Kansalliset keskuspankit voivat vaatia rahdaloissa ilmoitettujen tärin erien nelljänneksittain eikä kukaustaitin.
- 4) Yksityiset elinkeinonharjoittajat/Välikompanioidet, jolla ei ole oikeudellista asemaa.

Kansallinen keskuspankki ilmoittaa tyhjät solut ja VAHINTAAN-solut EKP:lle.
Tyhjiä soluja, jotka on merkitty tähdellä vastattavaa-puolella, oletetaan olevan nolla, ellei toisin osoiteta.

²⁾ Kansalliset keskuspankit voivat vaatia rahalaitoksia ilmoittamaan tämän erän neljännesvuosittain eikä kuukausittain.

3) Yksityiset elinkeinonharjoittajat/tyhtiikumpanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa.

5 OSA

Lainojen arvopaperistamisia ja muita lainojen siirtoja koskevien tilastojen tiedonantovaatimukset

1. Yleiset vaatimukset

Tiedot ilmoitetaan 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja niihin lisätään tarvittaessa 8 artiklan 4 kohdan mukaiset tiedot. Kaikki tietoterät eritellään lainasta vastaavan osapuolen kotipaikan ja alasektorin mukaan, kuten taulukon 5 sarakkeiden otsikoissa todetaan. Lainoja, jotka luovutetaan arvopaperistamisen säilytysvaiheessa, käsitellään ikään kuin ne olisi jo arvopaperistettu.
2. Arvopaperistettujen tai muulla tavoin siirrettyjen lainojen nettovirtojen ilmoittamista koskevat vaatimukset
 - 2.1 Rahalaitokset laskevat 6 artiklan a kohdan soveltamista varten taulukossa 5 olevien 1 ja 2 osan erät nettovirtoina siten, että lainoista, jotka on asianomaisen ajanjakson aikana arvopaperistettu tai muulla tavoin luovutettu, vähennetään kyseisen ajanjakson aikana hankitut lainat. Lainoja, jotka on siirretty tai hankittu toiselta kotimaiselta rahalaitokselta, ja lainoja, joiden siirto on seurausta tiedonantajan jakautumisesta taikka sulautumisesta tai haltuunotosta, jossa ovat mukana tiedonantaja ja jokin toinen kotimainen rahalaitos, ei oteta tähän laskelmaan. Lainat, jotka on siirretty muulle kuin kansalliselle rahalaitokselle, tai lainat, jotka on hankittu muilta kuin kansallisilta rahalaitoksilta, otetaan mukaan laskelmaan.
 - 2.2 Edellä 3.1 jaksossa tarkoitettut erät kohdistetaan taulukossa 5 oleviin 1 ja 2 osaan seuraavasti:
 - a) luovutukset ja hankinnat, jotka vaikuttavat liitteessä I olevien 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettavien lainojen kantatietoihin, eli luovutukset, jotka edellyttävät niiden poistamista kantatiedoista, ja hankinnat, jotka edellyttävät niiden sisällyttämistä (uudelleen) kantatietoihin, kohdistetaan 1 osaan; ja
 - b) luovutukset ja hankinnat, jotka eivät vaikuta liitteessä I olevien 2 ja 3 osan mukaisesti ilmoitettavien lainojen kantatietoihin, eli luovutukset, jotka eivät edellytä niiden poistamista kantatiedoista, ja hankinnat, jotka eivät edellytä niiden sisällyttämistä (uudelleen) kantatietoihin, kohdistetaan 2 osaan.
- 2.3 Taulukossa 5 olevan 1 osan erät eritellään kuukausittain edelleen lainan siirron vastapuolen mukaan, ja tällöin erotetaan toisistaan erityisyhteisöt, joista euroalueen kotimaiset erityisyhteisöt, ja muut vastapuolet. Muita erittelyjä alkuperäisen maturiteetin ja lainan tarkoituksen mukaan edellytetään neljännesvuosittain joidenkin erien osalta taulukossa 5(b) kuvatulla tavalla.
3. Vaatimukset, jotka koskevat sellaisten arvopaperistettujen ja kantatiedoista poistettujen lainojen ilmoittamista, joiden osalta rahalaitos toimii hallinnoijana
- 3.1 Rahalaitokset ilmoittavat 3 osan taulukon 5 mukaisesti tiedot sellaisista arvopaperistetuista ja taseesta poistetuista lainoista, joiden osalta rahalaitos toimii hallinnoijana, seuraavasti:
 - a) jakson lopun kantatiedot; ja
 - b) rahoitustaloustoimet, joihin eivät sisälly lainojen luovutukset ja hankinnat kyseisen ajanjakson aikana, esimerkiksi kantatietojen muutos, joka johtuu siitä, että lainanottajat ovat maksaneet pääomaa takaisin.
- 3.2 Kansalliset keskuspankit voivat 3.1 jakson b kohdan tietojen sijaan edellyttää, että rahalaitokset toimittavat virtatiedot sellaisista lainojen luovutuksista ja hankinnoista, joissa rahalaitos toimii hallinnoijana, jolloin kansallinen keskuspankki voi johtaa niistä 3.1 jakson b kohdan rahoitustaloustoimet.
- 3.3 Kansalliset keskuspankit voivat myöntää tiedonantajille poikkeuksen 3.1 jakson b kohdan vaatimuksista, jos taulukossa 5 olevassa 1.1 osassa kerätyt nettovirtatiedot täyttävät 3.2 jakson tarkoituksen, esimerkiksi silloin, jos on kansallisen käytännön mukaista, että rahalaitokset toimivat arvopaperistettujen ja kantatiedoista poistettujen lainojen hallinnoijina. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että nämä nettovirtatiedot vastaavat ilman lainojen luovutuksia ja hankintoja 3.1 jakson b kohdan nojalla ilmoitettavien rahoitustaloustoimien laskennan tarkoitusta. Kansalliset keskuspankit voivat pyytää rahalaitoksilta lisätietoja tarvittavia oikaisuja varten.
- 3.4 Kansalliset keskuspankit voivat ulottaa tämän jakson tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset koskemaan kaikkia rahalaitosten hallinnoimia kantatiedoista poistettuja lainoja, jotka on arvopaperistettu tai siirretty muulla tavoin. Jos kansallinen keskuspankki menettelee näin, se ilmoittaa rahalaitoksille tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista taulukossa 5 olevan 3 osan mukaisesti.
4. Arvopaperistamisen yhteydessä hallinnoitavien lainojen maksamatta olevien määrien ilmoittamista koskevat vaatimukset
- 4.1 Rahalaitokset ilmoittavat vuosineljänneskohtaiset tiedot kaikista arvopaperistamisen yhteydessä hallinnoiduista lainoista taulukossa 5 olevan 4 osan mukaisesti riippumatta siitä, näkyvätkö tiedonantajan taseessa hallinnoidut lainat vai niitä vastaavat hallinnointioikeudet.

- 4.2 Rahalaitokset toimittavat euroalueen muiden jäsenvaltioiden kotimaisten erityisyhteisöjen puolesta hallinnoitavista lainoista lisäerittelyt, joissa hallinnoidut lainat lasketaan erikseen yhteen kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa jollakin erityisyhteisöllä on kotipaikka.
- 4.3 Kansalliset keskuspankit voivat kerätä 6 artiklan b kohdassa tarkoitetut tiedot tai osan niistä erityisyhteisöittäin kotimaisilta rahalaitoksilta, jotka toimivat arvopaperistettujen lainojen hallinnoijina. Jos kansallinen keskuspankki katsoo, että 4.4 jaksossa tarkoitetut tiedot ja 4.2 jaksossa tarkoitetut erittelyt voidaan kerätä näin erityisyhteisöittäin, se ilmoittaa rahalaitoksille, vaaditaanko 4.1 ja 4.2 jaksossa tarkoitettujen tietojen antamista, ja mikäli vaaditaan, missä määrin niitä vaaditaan.
5. IAS 39:ää, IFRS 9:ää tai samankaltaisia kansallisia kirjanpitosääntöjä soveltavia rahalaitoksia koskevat tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset
- 5.1 IAS 39:ää, IFRS 9:ää tai samankaltaisia kansallisia sääntöjä soveltavat rahalaitokset ilmoittavat taulukossa 5 olevan 5 osan mukaisesti kuukauden lopun kantatiedot lainoista, jotka on luovutettu arvopaperistamalla ja joita ei ole poistettu kantatiedoista.
- 5.2 Rahalaitokset, joihin sovelletaan 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, ilmoittavat vuosineljänneksen lopun kantatiedot lainoista, jotka on luovutettu arvopaperistamalla ja jotka on poistettu kantatiedoista mutta jotka on edelleen otettu taseeseen taulukossa 5 olevan 5 osan mukaisesti.

Taulukko 5b Arvopaperistamisen ja muut lainojen sijoit: neljännesvuosittaiset tiedot

TASE-EIAT	A. Kotimaa										B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)										C. Ulkomaat									
	Rahalliset										Rahalliset (muut kuin rahalliset)																			
	Muut kuin rahalliset										Muut kuin rahalliset																			
	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä	Arvopaperit (S 13)	Yhteensä										
1. Arvopaperistettujen tai muilla tavoin sijoitettujen lainojen nettovirrat: tilaustoimet, jotka vaikuttavat lainojen kantakelpoon, jaksotena luovutukset minus hankinnat																														
1.1 vastapuoli alirassa on erityisyhteisö																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
1.1.1 joiden vastapuoli alirassa on euroalueen erityisyhteisö																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
1.2 Muut vastapuolien alirassa on euroalueen erityisyhteisö																														
1.2.1 joiden vastapuoli alirassa on muu kuin kotimainen euroalueen rahalliset																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
2. Arvopaperistettujen tai muilla tavoin sijoitettujen lainojen nettovirrat: tilaustoimet, jotka eivät vaikuta lainojen kantakelpoon, jaksotena luovutukset minus hankinnat																														
2.1 Kaikki vastapuolien alirassa on euroalueen erityisyhteisö																														
2.1.1 joiden vastapuoli alirassa on muu kuin kotimainen euroalueen rahalliset toimit (1)																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
3. Kantalehdet																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
4. Arvopaperistamisen yhteydessä hallinnollavien lainojen maksamatta olevat määrät																														
4.1 Hallinnollavat lainat: kaikki erityisyhteisöt																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
4.2 Rahastutuslaitokset lainat																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														
4.3 Hallinnollavat lainat: joiden vastapuoli alirassa on euroalueen erityisyhteisöt																														
Lainat tarkoitetaan																														
Yhteensä																														

Kuukausittaiset Kuukausittaiset tilastotiedot, ks. taulukko 5a.

(1) Tähän enää kuvuvin tietoihin voidaan soveltaa eri tiedonkäsittelyä, silloin kuin kansallinen keskuspankki päättää liitteessä I olevan 5 osan 3 jaksossa olevien sääntöjen mukaisesti.

(2) Tämä enää vaaditaan vain vuosittain, ks. taulukko 5 b raportointivuosittain.

(3) Liitteessä I olevan 5 osan 5.2 jaksossa tarkoitettua raportointivuosittain ilmoitetaan vain rivi "tieteen" ja vain neljännesvuosittain.

(4) Yhteydet elinkeinonharjoittajayhteisöihin, jolla ei ole oikeudellista asemaa.

6 OSA

Pieniä luottolaitoksia koskeva yksinkertaistettu raportointi

Luottolaitokset, joihin sovelletaan 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, voidaan vapauttaa seuraavista vaatimuksista:

1. Edellä 2 osan 4 jaksossa tarkoitettu valuuttakohtaisesta erittelystä.
2. Siitä vaatimuksesta, että ilmoitetaan erikseen
 - a) edellä 2 osan 5.3 jaksossa tarkoitettut saamiset ja velat keskusvastapuolten kanssa;
 - b) edellä 2 osan taulukossa 1 tarkoitettut syndikoidut lainat;
 - c) edellä 2 osan taulukossa 1 tarkoitettut enintään 2 vuoden velkapaperit ja 100 prosentin alittava nimellispääomavakuus.
3. Edellä 3 osan 3 jaksossa tarkoitettu sektorikohtaisesta erittelystä.
4. Edellä 3 osan 4 jaksossa tarkoitettu maakohtaisesta erittelystä.
5. Edellä 3 osan 5 jaksossa tarkoitettu valuuttakohtaisesta erittelystä.

Nämä luottolaitokset saattavat lisäksi täyttää 2, 5 ja 6 osassa tarkoitettut tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset ilmoittamalla tiedot vain vuosineljänneksittäin ja 7 artiklan 3 kohdassa neljännesvuositilastojen osalta edellytettyjen määraikojen mukaisesti.

7 OSA

Yhteenveto

Yhteenveto rahalaitossektorin yhteenlaskettua tasetta varten tarvittavista erittelyistä ⁽¹⁾

INSTRUMENTTI- JA MATURITEETILUOKAT	
TASE-ERÄT	
VASTAAVAA	VASTATTAVAA
1. Käteinen 2. Lainat enintään 1 vuoden ⁽²⁾ yli 1 vuoden mutta enintään 5 vuoden ⁽²⁾ yli 5 vuoden ⁽²⁾ joista: konserninsisäisiä positioita joista: syndikoituja lainoja joista: takaisinmyyntisopimuksia joista: valmiusluottolimittejä ja sekkiluottoja (euro) joista: luottokorttien maksuaikalottoja (euro) joista: pidennettyjä luottokorttiluottoja (euro) joista: kiinteistövakuuksia ⁽³⁾ Lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 1 vuosi (euro) joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin 1 vuosi joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli 1 vuosi ja joiden korkotason tarkistus on 12 kuukauden sisällä Lainat, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 2 vuotta (euro) joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin 2 vuotta joista: lainoja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli 2 vuotta ja joiden korkotason tarkistus on 24 kuukauden sisällä 3. Hallussa olevat velkapaperit enintään 1 vuoden ⁽³⁾ yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden ⁽³⁾ yli 2 vuoden ⁽³⁾ 4. Osakkeet ja osuudet 5. Sijoitusrahasto-osuudet rahamarkkinarahasto-osuudet muiden kuin rahamarkkinarahastojen osuudet 6. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteä omaisuus) 7. Muut saamiset joista: johdannaiset joista: lainoille kertyneet korot	8. Liikkeessä oleva raha 9. Talletukset enintään 1 vuoden ⁽⁴⁾ yli 1 vuoden ⁽⁴⁾ joista: konserninsisäisiä positioita joista: siirtokelpoisia talletuksia joista: enintään 2 vuoden joista: syndikoituja lainoja 9.1 Yön yli -talletukset joista: siirtokelpoisia talletuksia 9.2 Määräaikaistalletukset enintään 1 vuoden yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden yli 2 vuoden 9.3 Irtisanomisehtoiset talletukset enintään 3 kuukauden yli 3 kuukauden joista: yli 2 vuoden ⁽⁵⁾ 9.4 Repot 10. Rahamarkkinarahasto-osuudet 11. Liikkeeseen lasketut velkapaperit enintään 1 vuoden yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden joista: enintään 2 vuoden ja 100 prosentin alittava nimellispääomavakuus yli 2 vuoden 12. Oma pääoma ja varaukset 13. Muut velat joista: johdannaiset joista: talletuksille keraantyneet korot

⁽¹⁾ Kuukausikohtaiset erittelyt ovat lihavoituina ja neljännesvuosikohtaiset erittelyt normaalilla tekstityypillä.

VASTAPUOLET JA TARKOITUSLUOKAT

VASTAAVAA	VASTATTAVAA
A. Kotimaiset Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) ⁽⁶⁾ yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ kulutusluotot ⁽⁷⁾ asuntolainat ⁽⁷⁾ muut luotot ⁽⁷⁾ joista: yksityiset elinkeinonharjoittajat/yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa ⁽⁷⁾ B. Euroalue (muut kuin kotimaiset) Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ kulutusluotot ⁽⁷⁾ asuntolainat ⁽⁷⁾ muut luotot ⁽⁷⁾ joista: yksityiset elinkeinonharjoittajat/yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa ⁽⁷⁾ C. Ulkomaiset Pankit Muut kuin pankit Julkisyhteisöt Muut D. Yhteensä	A. Kotimaiset Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki joista: luottolaitokset Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto muut julkisyhteisöt osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) ⁽⁶⁾ yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ B. Euroalue (muut kuin kotimaiset) Rahalaitokset joista: keskuspankit joista: talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki joista: luottolaitokset Muut kuin rahalaitokset Julkisyhteisöt valtionhallinto muut julkisyhteisöt osavaltionhallinto paikallishallinto sosiaaliturvarahastot Muut kotimaiset sektorit ⁽⁶⁾ muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124) muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ joista: keskusvastapuolet ⁽⁷⁾ joista: erityisyhteisöt ⁽⁷⁾ vakuutuslaitokset (S.128) eläkerahastot (S.129) ⁽⁶⁾ yritykset (S.11) ⁽⁶⁾ kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ C. Ulkomaiset Pankit Muut kuin pankit Julkisyhteisöt Muut D. Yhteensä

VALUUTAT

e euro**x ulkomaan valuutat** – muut valuutat kuin euro, esim. muiden jäsenvaltioiden valuutat USD, JPY, CHF, muut valuutat ⁽⁸⁾.

- (2) Kuukausittaiset maturiteettierittelyt liittyvät vain tärkeimmille muille kotimaisille sektoreille kuin euroalueen jäsenvaltioiden rahalaitoksille ja julkisyhteisöille annettuihin lainoihin. Vastaavat euroalueen jäsenvaltioiden muille julkisyhteisöille kuin valtionhallinnolle annettujen lainojen maturiteettierittelyt tehdään vuosineljänneksittäin.
- (3) Kuukausittainen maturiteettierittely koskee vain hallussa olevia euroalueella sijaitsevien rahalaitosten liikkeeseen laskemia arvopapereita. Neljännesvuosittain vaaditaan tiedot hallussa olevista euroalueella sijaitsevien muiden kuin rahalaitosten liikkeeseen laskemista arvopapereista jaoteltuina maturiteetiltaan "enintään vuoden" ja "yli vuoden" pituisiin papereihin.
- (4) Vain ulkomailla olevien osalta.
- (5) Erän "irtisanomisehtoiset talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta" ilmoittaminen on toistaiseksi vapaaehtoista.
- (6) Kuukausittaista erittelyä alasektoreittain vaaditaan lainojen ja talletusten osalta.
- (7) Lainojen osalta lisäerittely tarkoituksen mukaan sisältyy alasektoriin S.14 + S.15. Lisäksi vain muutamista instrumenteista edellytetään vielä "joista"-erittelyjä joidenkin alasektorien osalta: "joista keskusvastapuolet" ja "joista erityisyhteisöt" alasektorin S.125 osalta; "joista yksityiset elinkeinonharjoittajat/yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa" alasektorille S.14 myönnettyjen lainojen osalta; "joista kiinteistövakuudelliset" alasektorien S.11 ja S.14 + S.15 lainojen osalta (vain neljännesvuosittain).
- (8) Neljännesvuosikohtainen erittely valuutoittain kustakin muusta jäsenvaltiosta edellytetään vain erikseen ilmoitettujen erien osalta.

LIITE II

KONSOLIDOINTIPERIAATTEET JA MÄÄRITELMÄT

1 OSA

Konsolidointi saman jäsenvaltion tilastoinnissa

1. Kussakin jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltio') tiedonantajien joukko koostuu rahalaitoksista, jotka on lueteltu tilastoinnissa käytettävässä rahalaitosluettelossa ja jotka ovat euroalueen jäsenvaltioiden alueella kotimaisia ⁽¹⁾. Niitä ovat
 - a) alueella rekisteröidyt ja siellä sijaitsevat laitokset mukaan lukien alueen ulkopuolella sijaitsevien emoyhtiöiden tytäryhtiöt ⁽²⁾ ja
 - b) sellaisten laitosten sivukonttorit, joiden päätoimipaikka on alueen ulkopuolella.Tilastoinnissa offshore-rahoituskeskuksissa sijaitsevien laitosten kotipaikaksi katsotaan keskusten sijaintipaikka.
2. Tilastointia varten rahalaitokset konsolidoivat kaikkien samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien kotimaisten toimipaikkojensa (rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka ja/tai sivukonttorit) liiketoiminnan. Tilastoinnissa ei sallita kansalliset rajat ylittävää konsolidointia.
 - a) Mikäli emoyhtiö ja sen tytäryhtiöt ovat samassa jäsenvaltiossa sijaitsevia rahalaitoksia, emoyhtiö saa ilmoittamissaan tilastotiedoissa konsolidoida myös näiden tytäryhtiöidensä liiketoiminnan, mutta luottolaitosten ja muiden rahalaitosten liiketoiminta tulee kuitenkin pitää toisistaan erillään.
 - b) Mikäli laitoksella on sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat euroalueen jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitseva rekisteröity toimipaikka, päätoimipaikka tai saman laitoksen muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa.
 - c) Mikäli laitoksella on sivukonttoreita euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori pitää saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat euroalueen jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka tai saman laitoksen muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia.

2 OSA

Instrumenttiluokkien määritelmät

1. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset instrumenttiluokista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Taulukko ei ole yksittäisten rahoitusinstrumenttien luettelo, eivätkä kuvaukset ole tyhjentyviä. Määritelmässä viitataan EKT 2010:een.
2. Alkuperäinen maturiteetti eli maturiteetti liikkeeseenlaskun yhteydessä tarkoittaa rahoitusinstrumentin kiinteää määraikaa, jota ennen sitä ei voida lunastaa (esim. velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen seuraamus (esim. tiettytyyppiset talletukset). Irtisanomisaika alkaa siitä hetkestä, jona instrumentin haltija ilmoittaa aikomuksestaan lunastaa instrumentin, ja päättyy sinä päivänä, jona haltija voi vaihtaa instrumentin rahaksi ilman seuraamuksia. Rahoitusinstrumentit luokitellaan irtisanomisajan mukaan vain silloin, kun niillä ei ole soveltuvaa maturiteettia.
3. Rahoitussuamiset voidaan erotella toisistaan jälkimarkkinakelpoisuuden perusteella. Saaminen on jälkimarkkinakelpoinen, jos sen omistajuus on helposti siirrettävissä yhdeltä yksiköltä toiselle luovutuksen tai nimisiirron avulla tai johdannaisen tapauksessa korvaamalla se vastakkaisella sopimuksella. Kaikilla rahoitusinstrumenteilla voidaan käydä kauppaa, mutta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit on tarkoitettu kaupankäyntiin pörssissä tai kahdenvälisillä markkinoilla, vaikkei jälkimarkkinakelpoisuus edellytäkään varsinaista kaupankäyntiä.

⁽¹⁾ Tämän liitteen taulukoissa EKP luokitellaan sen maan kotimaiseksi rahalaitokseksi, jossa se fyysisesti sijaitsee.

⁽²⁾ Tytäryhtiöt ovat erillisiä yhtiöitä, joissa toisella yhteisöllä on osake-enemmistö tai täysi omistus, kun taas sivukonttorit eivät ole erillisiä yhtiöitä (ts. niillä ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa) ja emoyhtiö omistaa ne kokonaan.

Taulukko

Instrumenttiluokat

SAAMISTEN LUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
1. Käteinen	Hallussa olevat eurosetelit ja -kolikot sekä ulkomaiset liikkeessä olevat setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen suorittamiseen.
2. Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 5 vuoden / yli 5 vuoden lainat	Hallussa olevat rahoitusvarat, jotka syntyvät, kun lainanantajat lainaavat varoja lainanottajalle, ja joista ei ole todisteena velkakirjaa tai joista on todisteena ei-siirtokelpoisia asiakirjoja. Tämä erä sisältää myös varat, jotka ovat tiedonantajien tekemien talletusten muodossa. Kansalliset keskuspankit voivat vaatia myös täydellistä sektorikohtaista erittelyä tämän erän osalta. 1. Tähän erään kuuluvat seuraavat: a) Kotitalouksille ja kotitalouksia palveleville voittoa tavoittelemattomille yhteisöille myönnettyt lainat, eriteltynä i) kulutusluottoihin (lainat, joita myönnetään lähinnä yksityiseen tavaroiden ja palvelujen kulutukseen). Yksityisille elinkeinonharjoittajille/yltiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnetty kulutusluotot kuuluvat tähän erään, jos ilmoitettava rahalaitos tietää, että laina käytetään lähinnä yksityiseen kulutukseen. ii) asuntolainoihin (luotot, jotka myönnetään omaan asumiskäyttöön tai vuokraustarkoitukseen tarkoitettuja asuntoja varten, mukaan lukien rakentaminen ja peruskorjaukset). Ne sisältävät lainat, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai -huoneisto ja joiden käyttötarkoituksena on asunnon hankkiminen, ja muut asunnon hankkimiseen tarkoitettut lainat, joissa annetaan henkilötakausta tai jonka vakuutena ovat muut varat. Yksityisille elinkeinonharjoittajille/yltiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, myönnetty asuntolainat kuuluvat tähän erään, paitsi jos ilmoitettava rahalaitos tietää, että asuntoa käytetään lähinnä liiketoimintaan, missä tapauksessa se ilmoitetaan eräänä "muut lainat, joista: yksityiset elinkeinonharjoittajat/yltiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa". iii) muihin lainoihin (lainat, joita myönnetään muihin tarkoituksiin kuin kulutukseen tai asunnon hankintaan, kuten liiketoimintaan, velkajärjestelyihin, opiskeleluun jne.). Tähän erään voivat sisältyä yksityisille elinkeinonharjoittajille/yltiökumppanuuksille, joilla ei ole oikeudellista asemaa, annetut kulutusluotot (ks. liite II, 3 osa), jos niitä ei ilmoiteta luokassa "kulutusluotot". Ellei sovelleta kevennetyn raportoinnin edellytyksiä, ilmoitetaan "joista"-erä, jossa eritellään tämän luokan sisällä yksityisille elinkeinonharjoittajille myönnettyt lainat (ks. liite II, 3 osa). b) Luottokorttiluotto Tämä erä sisältää tätä asetusta sovellettaessa kotitalouksille ja yrityksille joko viivästetyn veloitustoiminnon sisältävillä korteilla, eli korteilla, jotka antavat jäljempänä määriteltäviä luottokorttien maksuaikaluottoa, tai luottokorteilla, eli korteilla, jotka antavat maksuaikaluottoa ja pidennettyä luottokorttiluottoa, myönnetty luoton. Luottokorttivelka kirjataan omille korttitileille, eikä se siten näy sekkitileissä eikä tilinylitysoikeustileissä. Luottokorttien maksuaikaluotto määritellään luotoksi, joka myönnetään 0 prosentin korolla yhden laskutuskauden aikana kortilla suoritettujen maksutapahtumien ja tältä nimenomaiselta laskutuskaudelta kertyvien velkasaldon erääntymisen väliseksi ajaksi. Pidennetty luottokorttiluotto määritellään luotoksi, joka myönnetään sen jälkeen, kun aikaisempien laskutuskausien eräpäivät ovat ylittyneet, eli kyseessä ovat korttitililtä tehty veloitus, joita ei ole suoritettu silloin, kun se oli ensi kertaa mahdollista, ja joista veloitetaan yleensä 0 prosenttia korkeampaa korkoa tai porrastettuja korkoja. Usein edellytetään kuukausittaisia vähimmäissuorituksia, joilla pidennettyä luottokorttiluottoa maksetaan ainakin osittain takaisin.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	Näiden luottomuotojen vastapuoli on yksikkö, joka on viime kädessä velvollinen suorittamaan maksamattomat määrät sopimuksen mukaisesti; tämä on yksityiskorttien käytön osalta kortinhaltija mutta ei yrityskorttien osalta. c) Valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot Valmiusluottolimiitit ovat lainoja, joilla on kaikki seuraavat ominaisuudet: i) lainanottaja voi käyttää tai nostaa varoja tiettyyn ennalta hyväksyttyyn luottolimiittiin saakka ilmoittamatta siitä etukäteen lainanantajalle; ii) saatavilla olevan luoton määrä voi suurentua ja pienentyä, kun varoja lainataan ja maksetaan takaisin; iii) luottoa voidaan käyttää yhä uudestaan; iv) velvoitetta varojen säännölliseen takaisinmaksuun ei ole. Valmiusluottolimiitit sisältävät määrät, jotka on saatu luottolimiitillä ja joita ei ole vielä maksettu takaisin (maksamatta olevat määrät). Luottolimiitti on lainanantajan ja lainanottajan välinen sopimus, jonka perusteella lainanottaja voi nostaa lainoja tietyn määritellyn ajanjakson aikana ja tiettyyn limiittiin saakka, ja maksaa lainat takaisin haluamanaan ajankohtana ennen määritettyä päivämäärää. Määrien, jotka ovat saatavilla luottolimiitin perusteella mutta joita ei ole nostettu tai jotka on jo maksettu takaisin, ei katsota kuuluvan mihinkään tase-eräluokkaan. Sekkiluotot ovat sekkileillä olevia velkasaldoja. Luottokorteilla otetut luotot eivät kuulu valmiusluottolimiittiin eivätkä sekkiluottoihin. Lainanottajan velan kokonaismäärä ilmoitetaan riippumatta siitä, alittaako tai ylittääkö se lainanantajan ja lainanottajan välillä etukäteen sovitun rajan lainan määrän ja/tai enimmäisajan osalta. d) Syndikoidut lainat (yksittäiset lainasopimukset, joissa lainanantajina on useita laitoksia) Syndikoidut lainat kattavat vain tapaukset, joissa lainanottaja tietää lainasopimuksen perusteella, että lainanantajia on useita. Tilastoitaessa ainoastaan lainanantajien todellisuudessa maksamia määriä (eikä luottolimiitin kokonaismäärää) pidetään syndikoituina lainoina. Syndikoidun lainan järjestää ja koordinoi yleensä yksi laitos (joka kutsutaan usein nimellä pääjärjestäjä (lead manager)), ja lainan antavat todellisuudessa syndikaatin eri osallistujat. Kaikki osallistujat, pääjärjestäjä mukaan lukien, ilmoittavat osuutensa lainanantajalle, ei siis pääjärjestäjälle, myönnetystä lainasta taseensa vastaavaa-puolella. e) Talletukset, siten kuin ne määritellään velkaluokassa 9 f) Kolmansille osapuolille myönnetty rahoitusleasingsopimukset Rahoitusleasingsopimukset ovat sopimuksia, joissa kulutushyödykkeen laillinen omistaja (jäljempänä 'vuokralleantaja') vuokraa tämän omaisuuden kolmannelle osapuolelle (jäljempänä 'vuokralleottaja') kyseisen omaisuuden koko taloudellisen eliniän ajaksi tai suurimmaksi osaksi sen taloudellista elinikää ja saa vastikkeeksi maksuerät, jotka kattavat hyödykkeestä aiheutuneet kulut sekä koron. Vuokralleottaja saa kaiken hyödyn hyödykkeen käytöstä ja vastaa omistajuuteen liittyvistä kustannuksista ja riskeistä. Tilastoinnin yhteydessä rahoitusleasingsopimuksia käsitellään vuokralleantajan vuokralleottajalle antamina lainoina, joiden ansiosta vuokralleottaja voi hankkia kulutushyödykkeen. Omaisuutta (kulutushyödykkeet), joka on vuokrattu vuokralleottajalle, ei pidä kirjata lainkaan taseeseen. g) Ongelmaluotot, joita ei ole vielä maksettu takaisin tai poistettu luottotappioiden Niiden lainojen kokonaismäärä, joiden takaisinmaksu on viivästynyt tai joiden takaisinmaksumahdollisuuksia voidaan muuten pitää osittain tai kokonaan heikentyneinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa olevan maksukyvyttömyyden määritelmän mukaisesti. h) Hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit Hallussa olevat velkapaperit, jotka eivät ole siirtokelpoisia ja joilla ei voida käydä kauppaa jälkimarkkinoilla.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	i) Siirretyt lainat Lainat, joista on tosiasiallisesti tullut siirtokelpoisia, kirjataan saamiseraan "lainat", mikäli ei ole näyttöä siitä, että niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla. Muuten ne pitäisi luokitella velkapapereihin (luokka 3). j) Talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla Velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat velkapapereita liikkeeseen laskevan laitoksen vaateita, joita voidaan esittää vasta sen jälkeen kun kaikki etusijalla olevat vaatimukset (esim. talletukset/lainat) on tyydytetty, joten ne ovat joiltain ominaisuuksiltaan osakkeiden ja osuuksien kaltaisia. Velkainstrumentteja, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, on tilastoitavaa käsiteltävä joko "lainoina" tai "velkapapereina" rahoitusinstrumentin luonteen mukaan. Mikäli rahalaitoksen hallussa olevat kaikenlaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, esitetään tilastointia varten yleensä yhtenä lukuna, tämä luku pitäisi sisällyttää erään "velkapaperit" sillä perusteella, että saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat useimmiten pikemminkin arvopapereina kuin lainoina. k) Saamiset, jotka liittyvät takaisinmyyntisopimuksiin tai arvopaperilainaukseen käteisvakuutta vastaan Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajat maksavat arvopapereista, jotka ne ostavat tiettyyn hintaan samalla sitoutuen myymään samat tai vastaavat arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana, tai jonka tiedonantaja maksaa lainatessaan arvopapereita käteisvakuutta vastaan (ks. velkaluokka 9.4). Näissä raportointivaatimuksissa lainojen erittely sen perusteella, onko niissä kiinteistövakuus, sisältää maksamatta olevien lainojen kokonaismäärän, jolla on asetuksen (EU) N:o 575/2013 199 artiklan 2–4 kohdan mukainen vakuus, ja maksamatta olevan lainan/vakuuden suhde on 1 tai pienempi kuin 1. Jos tiedonantaja ei sovelle näitä sääntöjä, niiden lainojen määrittely, jotka sisällytetään tähän erittelyyn, perustuu siihen tapaan, joka on valittu pääomavaatimusten noudattamiseksi. 2. Seuraavaa erää ei käsitellä lainana: Notariaattilainat Notariaattilainat ovat lainoja, jotka on otettu yhden osapuolen (jäljempänä 'omaisuudenhoitaja') nimissä kolmannen osapuolen (jäljempänä 'edunsaaja') puolesta. Notariaattilainoja ei pidä tilastoitavaa kirjata omaisuudenhoitajan taseeseen, mikäli varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle. Varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle, jos a) edunsaaja kantaa luottoriskin lainan osalta, eli omaisuudenhoitaja vastaa ainoastaan lainan hallinnoinnista; tai b) edunsaajan sijoitus on vakuutettu tappioita vastaan, mikäli omaisuudenhoitaja joutuu selvitystilaan, eli notariaattilaina ei kuulu omaisuudenhoitajan sellaisiin saamisiin, jotka voidaan jakaa konkurssitilanteessa.
3. Velkapaperit	Hallussa olevat velkapaperit, jotka ovat velkatodistuksina toimivia jälkimarkkinakelpoisia rahoitusinstrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan korvata markkinoilla vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat a) hallussa olevat arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä tai -päivinä tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, edellyttäen, että on näyttöä jälkimarkkinakaupasta, kuten markkinatakaajien olemassaolosta, sekä esim. osto- ja myyntitarjousten eroihin perustuvista rahoitusvarojen säännöllisistä noteerauksista. Mikäli näin ei ole, ne pitäisi luokitella saamiseraan "lainat" (ks. myös "siirretyt lainat" luokassa 2i). c) saamistodistuksina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla (ks. myös "talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla" luokassa 2j). Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit pysyvät alkuperäisen omistajan taseessa (eikä niitä pidä siirtää väliaikaisen haltijan taseeseen), mikäli on olemassa käänteisoperaatiota koskeva kiinteä sitoumus eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Mikäli väliaikainen haltija myy saamansa arvopaperit, myyntitapahtuma on kirjattava suorana arvopaperitransaktiona ja kirjattava väliaikaisen haltijan taseeseen arvopaperisalkun negatiivisena positiona.
3a/3b/3c Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) hallussa olevat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta; b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, jotka luokitellaan velkapapereiksi ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta; c) alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden pituiset saamistodistukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
4. Osakkeet ja osuudet	Osake/osuus tuo mukanaan omistajan oikeuksia yrityksiin tai yritysmäisiin yhteisöihin; se oikeuttaa saamiin yrityksen siitä arvosta, joka jää jäljelle, kun kaikki muut yritykseen kohdistuvat vaateet on otettu huomioon. Tämä erä sisältää listatut ja listaamattomat osakkeet ja osuudet.
5. Sijoitusrahasto-osuudet	Sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemat osuudet; sijoitusrahastot ovat yhteissijoitusyrityksiä, jotka sijoittavat rahoitus- ja/tai muihin varoihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen. Tämä erä sisältää rahamarkkinarahasto-osuudet, joita rahamarkkinarahastot laskevat liikkeeseen tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti ja asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) 1 artiklan 1 kohdassa määritellyt muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet.
6. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteä omaisuus)	Muu aineellinen tai aineeton ominaisuus kuin rahoitusvarat. Tämä erä sisältää asunnot, muut rakennukset ja rakennelmat, koneet ja laitteet, arvoesineet ja henkiset omaisuustuotteet, kuten tietokoneohjelmistot ja -tietokannat.
7. Muut saamiset	Erä "muut saamiset" on taseen vastaavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää "muut kuin edellä mainitut saamiset". Kansalliset keskuspankit voivat vaatia tähän erään sisältyvien tiettyjen aluerien ilmoittamista. Muut saamiset voivat sisältää seuraavaa:

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	a) Johdannaispositiot, joiden bruttomääräinen markkina-arvo on positiivinen Tilastointia varten johdannaisinstrumentit, jotka on kirjattava taseeseen, sisällytetään tähän, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä sekä eritellä sektoreittain (rah-alaitos / muu kuin rahalaitos) ja maantieteellisesti (kotimaa / euroalue (muut kuin kotimaiset) / ulkomaat). b) Ns. "suspense"-erien saamiset bruttomääräisinä "Suspense"-erät ovat rahalaitoksen taseeseen sisältyviä saamiseriä, joita ei kirjata asiakkaiden nimissä mutta jotka kuitenkin liittyvät asiakkaiden varoihin, esim. varat, jotka odottavat sijoittamista, siirtoa tai suoritusta. c) Siirtosaamiset bruttomääräisinä Siirtosaamiset ovat yleensä asiakkaille kuuluvia varoja, joita ollaan siirtämässä rahalaitosten välillä. Tähän erään kuuluvat sekä ja muut maksuvälineet, jotka on lähetetty maksun perimistä varten muihin rahalaitoksiin. d) Korkosaamiset lainoista Jaksottamista koskevan yleisperiaatteen mukaisesti korkosaamiset lainoista tulisi kirjata taseeseen sitä mukaa kuin niitä kertyy, eli suoriteperusteen mukaisesti, eikä sitä mukaa kuin niitä tosiasiallisesti saadaan, eli maksuperusteen mukaisesti. Korkosaamiset lainoista kirjataan bruttomääräisinä luokkaan "muut saamiset". Korkosaamiset erotetaan lainasta, johon ne liittyvät, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä. e) Hallussa oleville velkapapereille kertynyt korko f) Osinkosaamiset g) Saamiset, jotka eivät liity varsinaiseen rahalaitostoimintaan h) Valtion liikkeeseen laskemien metallirahojen vastaerä (ainoastaan kansallisten keskuspankkien taseissa). Muiden saamisten ulkopuolelle jätetään rahoitusinstrumentit, jotka ovat rahoitussaamisten muodossa (sisällytetään taseen muihin eriin), tietyt rahoitusinstrumentit, jotka eivät ole rahoitussaamisten muodossa, kuten vakuudet, sitoumukset, notariaattilainat (sisällytetään taseen ulkopuolisiin eriin) ja muut kuin rahoitusvaateet (sisällytetään luokkaan 6).

VELKALUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
8. Liikkeessä oleva raha	"Liikkeessä olevaan rahaan" kuuluvat liikkeessä olevat setelit ja kolikot, jotka rahaviranomaiset ovat laskeneet liikkeeseen tai hyväksyneet. Tähän luokkaan kuuluvat EKP:n ja kansallisten keskuspankkien liikkeeseen laskemat setelit. Liikkeessä olevat kolikot eivät kuulu euroalueen jäsenvaltioissa sijaitsevien rahalaitosten velkoihin vaan valtion velkoihin. Kolikot ovat kuitenkin raha-aggregaattien osa, joten ne kirjataan luokkaan "liikkeessä oleva raha". Tämän velan vastaerä sisällytetään luokkaan "muut saamiset".

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9. Talletukset	Velkaerät, jotka tiedonantajien on maksettava velkojille (osakkeet, talletukset tai muut) ja jotka vastaavat liitteessä I olevan 1 osan 1 jaksossa kuvattuja ominaisuuksia, lukuun ottamatta velkaeriä, jotka perustuvat jälkimarkkinakelpoisten arvopapereiden tai rahamarkkinarahasto-osuuksien liikkeeseenlaskuun. Tiedonkeruuta varten tämä luokka jaotellaan yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin, irtisanomisehtoihin talletuksiin ja takaisinostosopimuksiin (repot). a) Talletukset ja lainat "Talletukset" kattavat myös "lainat" rahalaitosten vastuina. Käsitteellisesti lainat edustavat niitä rahalaitosten saamia määriä, jotka eivät ole "talletusten" muodossa. EKT 2010:ssä erotetaan toisistaan "lainat" ja "talletukset" sillä perusteella, kumpi osapuoli tekee aloitteen, eli mikäli se on lainanottaja, kyseessä on laina, mutta mikäli se on lainanantaja, kyseessä on talletus. Tilastoinnissa "lainoja" ei pidetä erillisenä luokkana taseen vastattavaa-puolella. Sen sijaan velat, joita on pidettävä "lainoina", luokitellaan erittelemättä erään "talletusvelat", elleivät niitä edusta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit. Tämä on edellä esitetyn "talletusvelkojen" määritelmän mukaista. Rahalaitoksille myönnettävät lainat, jotka luokitellaan "talletusvelkoihin", eritellään tilastointivaatimusten mukaisesti eli sektorin, instrumentin, valuutan ja maturiteetin mukaan. Tiedonantajien saamat syndikoidut lainat kuuluvat tähän luokkaan. b) Ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit luokitellaan yleensä "talletusvelkoihin". Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia ja joilla voidaan käydä kauppaa jälkimarkkinoilla, pitäisi luokitella uudelleen "velkapapereiksi". c) Vakuustalletukset Johdannaisopimusten vakuustalletukset (marginaalit) pitäisi luokitella "talletusvelkoihin", mikäli ne vastaavat rahalaitoksiin talletettavaa käteisvakuutta mutta tallettajalla on niihin edelleen omistusoikeus ja ne on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. Lähtökohtaisesti tiedonantajan saamat marginaalit pitäisi luokitella vain "talletusvelkoihin", mikäli rahalaitos saa varoja, jotka ovat vapaasti käytettävissä jälleenlainausta varten; mikäli osa rahalaitoksen saamasta marginaalista on toimitettava edelleen toiselle johdannaismarkkinoiden osapuolelle, esimerkiksi selvitysyhtiölle, vain se osa, joka jää rahalaitoksen käytettäväksi, pitäisi lähtökohtaisesti luokitella "talletusvelkoihin". Markkinoiden tämänhetkisten käytäntöjen monimutkaisuus saattaa aiheuttaa sen, että on vaikeaa yksilöidä marginaaleja, jotka ovat tosiasialisesti maksettavissa takaisin, koska samalle tilille talletetaan toisistaan erittelemättä erilaisia marginaaleja, tai marginaaleja, jotka antavat rahalaitokselle varoja lainausta varten. Näissä tapauksissa on hyväksyttävää, että nämä marginaalit luokitellaan "muihin velkoihin" tai "talletusvelkoihin". d) Korvamerkityt velat Kansallisen käytännön mukaisesti esim. leasing-sopimuksiin liittyvät "korvamerkityt velat" luokitellaan talletusvelkoina "määräaikaistalletuksiin" tai "irtisanomisehtoihin talletuksiin" niiden perustana olevan sopimuksen maturiteetin tai sopimusmääräysten perusteella. e) Rahalaitosten liikkeeseen laskemat osakkeet Rahalaitosten liikkeeseen laskemat osakkeet luokitellaan talletuksiksi eikä omaksi pääomaksi ja varauksiksi, jos i) liikkeeseen laskevan rahalaitoksen ja osakkeiden haltijan välillä on taloudellinen velallinen-velkoja-suhde, riippumatta näitä osakkeita koskevista omistusoikeuksista, ja ii) osakkeet voidaan vaihtaa valuutaksi tai lunastaa ilman merkittäviä rajoituksia tai sakkomaksuja. Irtisanomisaikaa ei pidetä merkittävänä rajoituksena. Tällaisten osakkeiden on täytettävä lisäksi seuraavat edellytykset: — sovellettavissa kansallisissa säännöksissä liikkeeseen laskevalle rahalaitokselle ei anneta ehdotonta oikeutta kieltäytyä osakkeidensa lunastamisesta,

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	— osakkeiden arvo on "varma" eli normaaliolosuhteissa niistä maksetaan lunastuksen yhteydessä niiden nimellisarvo, — mikäli rahalaitos on maksukyvytön, sen osakkeiden haltijat eivät ole lain mukaan velvollisia kattamaan maksamatta olevia velkoja osakkeiden nimellisarvon eli merkitystä pääomasta olevan osakkeenomistajien osuuden ylittävältä osin, eikä heillä ole mitään muitakaan lisävelvoitteita. Se, että osakkeet ovat alisteisia johonkin toiseen rahalaitoksen liikkeeseen laskemaan instrumenttiin nähden, ei tarkoita lisävelvoitetta. Irtisanomisaikoja, jotka koskevat tällaisten osakkeiden vaihtamista valuutaksi, käytetään luokiteltaessa näitä osakkeita irtisanomisaikaan perustuvan erittelyn mukaisesti instrumenttiluokassa "talletukset". Näitä irtisanomisaikoja sovelletaan myös silloin, kun määritetään veloitteprosentti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 4 artiklan nojalla. Kaikki rahalaitoksen myöntämiin lainoihin liittyvät korvamerkityt osakkeet pitäisi luokitella talletusvelkoihin, joilla on sama alkuperäinen maturiteetti kuin lainalla, johon ne liittyvät, eli luokkaan "määräaikaistalletukset" tai "irtisanomisehtoiset talletukset" niihin liittyvän sopimuksen maturiteettimääräysten mukaan. Kun tällaiset rahalaitosten liikkeeseen laskemat osakkeet ovat rahalaitosten hallussa ja ne luokitellaan talletuksiksi eikä omaksi pääomaksi ja varauksiksi, hallussa pitävä rahalaitos luokittelee ne lainoiksi taseensa vastaavaa-puolelle. f) Arvopaperistamisvastuut Lainojen ja/tai muiden arvopaperistamalla luovutettujen mutta edelleen tilastoitavaan taseeseen kirjattavien varojen vastaerä Seuraavaa erää ei käsitellä talletuksena: Notariaattisopimuksen perusteella saatuja varoja (talletuksia) ei kirjata tilastoitavaan rahalaitoksen taseeseen (ks. "notariaattilainat" luokassa 2).
9.1 Yön yli -talletukset	Talletukset, jotka voidaan vaihtaa rahaksi ja/tai vaadittaessa siirtää ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksumääräystä, tilin kohdistuvaa veloituskirjausta tai vastaavaa. Tähän erään kuuluvat a) talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan vaadittaessa vaihtaa rahaksi välittömästi tai talletuksentekopäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä ilman merkittäviä sakkomaksuja tai rajoituksia mutta joita ei voida siirtää; b) ohjelmistopohjaisessa tai korttiin perustuvassa sähköisessä rahassa (esim. ladattavilla rahakorteilla) sidottuina olevat rahamäärät, jotka edustavat enakkoon maksettua määriä (korolliset tai korottomat); c) lainat, jotka on maksettava takaisin lainan myöntämispäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä.
9.1a Siirtokelpoiset talletukset	Siirtokelpoiset talletukset ovat "yön yli -talletusten" luokkaan kuuluvia talletuksia, jotka ovat vaadittaessa välittömästi siirrettävissä maksujen suorittamiseksi muille talouden toimijoille käyttämällä jotakin yleisesti käytettyä maksuvälinettä, kuten esimerkiksi tilisiirtoa ja suoraveloitusta ja mahdollisesti myös luotto- tai maksukorttia, sähköisellä rahalla suoritettavia toimia, sekkejä, tilisiirtoa tai vastaavia maksutapoja ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja. Talletuksia, joita voidaan käyttää vain käteistoihin ja/tai talletukset, joilta varoja voidaan nostaa tai siirtää vain saman tilinhaltijan toisen tilin kautta, ei sisällytetä siirtokelpoisiin talletuksiin.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9.2 Määräaikaistalletukset	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen sovitun kiinteän määräjän kulumista tai joiden ennaikaisesta rahaksi vaihtamisesta haltijan on maksettava jonkinlainen sakkomaksu. Tähän erään sisältyvät myös hallinnollisesti säännellyt säästö-talletukset, joissa maturiteettikriteeri ei ole merkitsevä; ne luokitellaan maturiteettiluokkaan ”yli 2 vuoden” talletukset. Rahoitustuotteet, joihin liittyy korontarkistussääntöjä, on luokiteltava varhaisimman maturiteetin mukaan. Vaikka määräaikaistalletuksiin saattaa liittyä mahdollisuus muuttaa ne rahaksi aikaisemmin ennakkoilmoituksen jälkeen tai vaikka ne voidaan maksaa vaadittaessa takaisin tietyin seuraamuksin, näitä ominaisuuksia ei pidetä luokittelun kannalta merkityksellisinä.
9.2a/9.2b/9.2c Talletukset, joiden maturiteetiksi on sovitettu enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta, ja joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen tämän maturiteetin täyttymistä. b) Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa edellyttäen, että nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on tehty, nämä talletukset luokitellaan soveltuvin osin eriin 9.3a tai 9.3b. c) Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa tietyin sakkomaksuihin. d) Enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden kuluessa suljettavien johdannaissovimusten vakuusmaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta mutta joihin tallettajalla on edelleen omistus-oikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. e) Lainat, jotka joko perustuvat asiakirjoihin, jotka eivät ole siirtokelpoisia, tai jotka eivät perustu velkakirjaan, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta. f) Rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta. g) Rahalaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden pituisina talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla. h) Arvopaperistamisvastuut Lainojen ja/tai muiden arvopaperistamalla luovutettujen mutta edelleen tilastoitavaan taseeseen kirjattavien varojen vastaerä. Sopimuksen mukaisesti nämä velat kohdennetaan maturiteettierittelyyn ”yli kahden vuoden” sovittuun maturiteettiin. Lisäksi talletukset, joiden sovittu maturiteetti on yli 2 vuotta, sisältävät seuraavat talletukset: Talletukset (riippumatta maturiteetista), joiden korot ja/tai ehdot on määritelty kansallisessa lainsäädännössä ja joilla on erityinen, yli kahden vuoden päästä toteutuva tarkoitus, esim. asuntorahoitus, vaikka talletukset olisivat teknisesti vaadittaessa takaisin maksettavia.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9.3 Irtisanomisehtoiset talletukset	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla ei ole sovittua määräaikaakaan mutta joihin sovelletaan irtisanomisaikaa, jonka kuluessa rahaksi vaihtaminen ei ole mahdollista tai on mahdollista vain seuraamuksin. Tämä luokka sisältää sellaiset mahdollisesti lain mukaan vaadittaessa takaisin maksettavat talletukset, joihin kansallisen käytännön mukaan kuitenkin sovellettaisiin sakkomaksuja ja rajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan "enintään 3 kuukautta"), ja sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaikaakaan, mutta joissa on nostonajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan "yli 3 kuukautta").
9.3a/9.3b Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta / yli 3 kuukautta, joista: yli 2 vuoden	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) talletukset, joilla ei ole kiinteää määräaikaakaan ja joihin sovellettava irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta / yli 3 kuukautta, joista: yli kaksi vuotta; jos talletuksen nostaminen ennen tuota irtisanomisaikaa (tai jopa vaadittaessa) on mahdollista, nostosta aiheutuu sakkomaksu; ja b) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä määräaika mutta joihin on sovellettu alle 3 kuukauden / yli 3 kuukauden, joista: yli kahden vuoden, irtisanomisaikaa, jotta ne voitaisiin nostaa ennen määräaikaakaan. Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta, sisältävät lisäksi ei-siirtokelpoiset avistalletukset ja muut vähittäispankkitoimintaan liittyvät talletukset, jotka ovat lain mukaan vaadittaessa maksettavia mutta joiden rahaksi muuttaminen johtaa merkittäviin sakkomaksuihin. Talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 3 kuukautta, joista (mahdollisesti) yli kahden vuoden, sisältävät sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaikaakaan mutta joissa on nostonajoituksia.
9.4 Repot	Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajat saavat arvopapereista, jotka ne myyvät tiettyyn hintaan samalla sitoutuen ostamaan samat tai vastaavat arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana. Rahat, joita tiedonantajat saavat vastineeksi kolmannelle osapuolelle eli väliaikaiselle haltijalle siirretyistä arvopapereista, luokitellaan "takaisinostosopimuksiin", mikäli on olemassa kiinteä sitoumus käänteisoperaatiosta eikä ainoastaan mahdollisuus toteuttaa se. Tämä merkitsee sitä, että tiedonantajille kuuluvat operaation aikana edelleen kaikki asianomaisiin arvopapereihin liittyvät riskit ja palkkiot. Kaikki seuraavat repo-tyyppiset operaatiot luokitellaan "takaisinostosopimuksiin": a) maksusuoritukset, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle käteisvakuutta vastaan tilapäisesti lainatuista arvopapereista; ja b) maksusuoritukset, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle ns. sale/buy back -sopimuksella tilapäisesti siirretyistä arvopapereista. Repo-tyyppisiin operaatioihin liittyvät arvopaperit kirjataan saamiseraa 3 "velkapaperit" koskevien sääntöjen mukaisesti. Myös operaatiot, joihin liittyy kullaan tilapäinen siirtäminen käteisvakuutta vastaan, kuuluvat tähän erään.
10. Rahamarkkinarahasto-osuudet	Rahamarkkinarahastojen liikkeeseen laskemat rahasto-osuudet. Ks. määritelmät liitteessä I olevan 1 osan 2 jaksossa.
11. Liikkeeseen lasketut velkapaperit	Tiedonantajien liikkeeseen laskemat muut arvopaperit kuin osakkeet, jotka yleensä ovat siirtokelpoisia ja joilla käydään kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan markkinoilla korvata vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistusoikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat seuraavat: a) Arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summoina, jotka maksetaan määräpäivänä (tai -päivinä) tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	b) Sellaiset tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia, pitäisi luokitella uudelleen "velkapapereiksi" (ks. myös luokka 9). c) Rahalaitosten liikkeeseen laskemia velkapapereita, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, käsitellään raha- ja rahoitustilastoja laadittaessa samalla tavoin kuin rahalaitosten muita velkoja. Siten arvopapereina liikkeeseen laskettu velka, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, luokitellaan "liikkeeseen laskettuihin velkapapereihin", kun taas rahalaitosten talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskemat velkapaperit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, luokitellaan "talletusvelkoihin". Mikäli kaikki rahalaitosten liikkeeseen laskemat velat, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, ilmoitetaan yhtenä eränä tilastointia varten, tämä luku sisällytetään erään "liikkeeseen lasketut velkapaperit" sillä perusteella, että velat, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, ovat useimmiten pikemminkin arvopapereina kuin lainoina. Velkoja, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla, ei pidä kirjata velkaerään "oma pääoma ja varaukset". d) Hybridi-instrumentit. Jälkimarkkinakelpoiset instrumentit, jotka ovat velkapapereiden ja johdannaisten yhdistelmiä, mukaan lukien i) jälkimarkkinakelpoiset velkapaperit, joihin sisältyy sulautettuja johdannaisia; ii) jälkimarkkinakelpoiset instrumentit, joiden lunastusarvo ja/tai kuponkikorko on sidoksissa taustalla olevan arvopaperin, arvopaperin hinnan tai muun viiteindikaattorin kehitykseen instrumentin maturiteetin aikana.
11a/11b/11c Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta	Nämä erät sisältävät a) rahalaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta / yli 2 vuotta; ja b) rahalaitosten liikkeeseen laskemat alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 2 vuoden / yli 2 vuoden pituiset saamistodistukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
11d joista: enintään 2 vuoden velkapaperit ja 100 prosentin alittava nimellispääomavakuus	Rahalaitosten liikkeeseen laskemat hybridi-instrumentit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 2 vuotta ja joiden sopimuksen mukainen lunastusarvo liikkeeseenlaskuvaluutassa saattaa olla alempi kuin alun perin sijoitettu määrä sen vuoksi, että ne koostuvat velkapapereista ja johdannaisista.
12. Oma pääoma ja varaukset	Tässä tiedonkeruussa tämä erä käsittää velat, jotka aiheutuvat tiedonantajien osakkeenomistajille tai muille omistajille osakeanneissa myymistä osakkeista, jotka takaavat osakkeen haltijalle omistusoikeuksia rahalaitoksessa ja yleensä osuuden sen voitoista sekä selvitystilassa osuuden sen omista varoista. Erään kuuluvat myös voitto (tai tappio) siten kuin se on kirjattuna tuloslaskelmaan, rahastot, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista tai sellaisista varoista, jotka tiedonantajat ovat panneet talteen vastaisuudessa odotettavissa olevien maksujen ja sitoumusten varalta. Tämä luokka sisältää yksityiskohtaisemmin pääasiassa seuraavia eräiä: a) osakepääoman korotus, mukaan lukien osakepremio; b) voitto (tai tappio) siten kuin se on kirjattuna tuloslaskelmaan; c) tulot ja menot, jotka kirjataan suoraan pääoman ehtoisesti; d) rahastot, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista; e) kohdistetut ja yleiset varaukset laina-, arvopaperi- ja muuntotyypisiä saamisia varten, esim. arvonalennus- ja luottotappiovaraukset (voidaan kirjata kirjanpitosääntöjen mukaisesti).

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
13. Muut velat	Erä "muut velat" on taseen vastattavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää "muut kuin edellä mainitut velat". Kansalliset keskuspankit voivat vaatia tähän erään sisältyvien tiettyjen aluerien ilmoittamista. Muut velat voivat sisältää seuraavaa: a) Johdannaispositiot, joiden bruttomääräinen markkina-arvo on negatiivinen Tilastointia varten johdannaisinstrumentit, jotka on kirjattava taseeseen, on sisällytettävä tähän, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä sekä eritellä sektoreittain (rahalaitos / muu kuin rahalaitos) ja maantieteellisesti (kotimaa / euroalue (muut kuin kotimaiset) / ulkomaat). b) Ns. maksettavat "suspense"-erät bruttomääräisinä "Suspense"-erät ovat rahalaitoksen taseeseen sisältyviä eriä, joita ei kirjata asiakkaiden nimissä mutta jotka kuitenkin liittyvät asiakkaiden varoihin, esim. varat, jotka odotavat sijoittamista, siirtoa tai suoritusta; c) Siirtovelat bruttomääräisinä Siirtosaamiset ovat yleensä asiakkaille kuuluvia varoja, joita ollaan siirtämässä rahalaitosten välillä. Tähän erään kuuluvat maksumääräykset, jotka on veloitettu asiakkaiden tileiltä, ja muut erät, joista tiedonantaja ei ole vielä suorittanut maksua. d) Maksamatta olevat talletusten korot Jaksottamista koskevan yleisperiaatteen mukaisesti talletuksista maksettava korko kirjataan taseeseen sitä mukaa kuin korkoa kertyy, eli suoriteperusteella mukaisesti, eikä sitä mukaa kuin sitä tosiasiallisesti maksetaan, eli maksuperusteella mukaisesti. Talletuksille kertyneet korot kirjataan bruttomääräisinä luokkaan "muut velat". Korkosäämiset erotetaan talletuksesta, johon ne liittyvät, ja ne pitäisi ilmoittaa erillisenä "joista"-eränä. e) Liikkeeseen lasketuille velkapapereille kertynyt korko f) Maksamattomat osingot Määrät, jotka eivät perustu varsinaiseen rahalaitostoimintaan, esim. velat tavarantoimittajille, verovelat, maksamattomat palkat ja sosiaalimaksut. g) Varaukset kolmansille osapuolille olevia velkoja varten, esim. eläkkeet ja osingot h) Johdannaissopimusten vakuusmaksut Johdannaissopimusten vakuusmaksut (marginaalit) luokitellaan normaalisti "talletusvelkoihin" (ks. luokka 9). Markkinoiden tämänhetkisten käytäntöjen monimutkaisuus saattaa aiheuttaa sen, että on vaikeaa yksilöidä marginaaleja, jotka ovat tosiasiallisesti maksettavissa takaisin, koska samalle tilille talletetaan toisistaan erittelemättä erilaisia marginaaleja, tai marginaaleja, jotka antavat rahalaitokselle varoja jälleenlainausta varten. Näissä tapauksissa on hyväksyttävää, että nämä marginaalit luokitellaan "muihin velkoihin" tai "talletusvelkoihin" kansallisen käytännön mukaisesti. i) Arvopaperikauppojen tai valuuttaoperaatioiden tulevista tilityksistä ja toimituksista aiheutuvat nettovelat "Muiden velkojen" ulkopuolelle voidaan jättää lähes kaikki rahoitusinstrumentit, jotka ovat rahoitusvelkojen muodossa (sisällytetään muihin tase-eriin), rahoitusinstrumentit, jotka eivät ole rahoitusvelkojen muodossa, kuten takuut, sitoumukset, notariaattilainat (sisällytetään taseen ulkopuolisiin eriin), muut kuin rahoitusvastuut, kuten oman pääoman erät taseen vastattavaa-puolella (sisällytetään "omaan pääomaan ja varauksiin").

3 OSA

Sektorien määritelmät

Sektoriluokitus perustuu EKT 2010:een. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset sektoreista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisiksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Euroalueella sijaitsevat vastapuolet eritellään sektorikohtaisesti EKP:n ylläpitämien, tilastoinnissa käytettävien luetteloiden mukaisesti ja käyttämällä vastapuolien tilastollista luokittelua koskevia ohjeita, jotka sisältyvät EKP:n käsikirjaan "Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers". Euroalueen ulkopuolella sijaitsevista luottolaitoksista käytetään nimitystä "pankit" eikä "rahalaitokset". Samoin käsite "muut kuin rahalaitokset" koskee vain jäsenvaltioita. Niiden maiden osalta, joiden rahayksikkö ei ole euro, käytetään käsitettä "muut kuin pankit".

*Taulukko***Sektorien määritelmät**

Sektori	Määritelmä
Rahalaitokset	Ks. 1 artikla.
Julkisyhteisöt	Julkisyhteisösektoriin (S.13) luetaan kaikki institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kulutukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamin pakollisin maksuin, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt (EKT 2010, kohdat 2.111–2.113).
Valtionhallinto	Tähän alasektoriin (S.1311) luetaan kaikki valtion ministeriöt ja keskusvirastot, joiden toimivalta normaalisti ulottuu koko talousalueelle, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.114).
Osavaltiohallinto	Tähän alasektoriin (S.1312) luetaan julkisen hallinnon elimet, jotka ovat erillisiä institutionaalisia yksiköitä ja hoitavat joitakin julkisen hallinnon tehtäviä valtionhallintoa alemmalla mutta paikallishallintoa ylemmällä tasolla, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.115).
Paikallishallinto	Tähän alasektoriin (S.1313) luetaan julkisen hallinnon elimet, joiden toimivalta ulottuu ainoastaan talousalueen paikalliseen osaan, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen paikallisia laitoksia (EKT 2010, kohta 2.116).
Sosiaaliturvarahastot	Sosiaaliturvarahastojen alasektoriin (S.1314) luetaan ne valtionhallinnon, osavaltiohallinnon ja paikallishallinnon institutionaaliset yksiköt, joiden pääasiallista toimintaa on sosiaalietuuksien tuottaminen ja jotka täyttävät molemmat seuraavista kahdesta kriteeristä: a) lain tai asetuksen mukaan tietyt väestöryhmät ovat velvollisia osallistumaan järjestelmään tai maksamaan sosiaaliturvamaksuja; ja b) julkisyhteisö vastaa – riippumattomasti tehtävästään valvovana elimenä tai työnantajana – laitoksen hallinnosta maksuja ja etuuksia koskevissa ratkaisuihin ja hyväksymisissä. (EKT 2010, kohta 2.117).
Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot	Sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään asetuksessa (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38). Tähän alasektoriin luetaan kaikki yhteissijoitusyrietykset, rahamarkkinarahastoja lukuun ottamatta, jotka sijoittavat rahoitusvaroihin tai muihin kuin rahoitusvaroihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen.

Sektori	Määritelmä
Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat	Muiden rahoituksen välittäjien kuin vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen alasektori (S.125) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina (tai talletusten läheisinä vastineina), sijoitusrahasto-osuuksina tai liittyen vakuutus-, eläke- ja standarditakausvastuisiin institutionaalisilta yksiköiltä (EKT 2010, kohdat 2.86–2.94). Rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten alasektori (S.126) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti harjoittavat rahoituksen välitykseen läheisesti liittyviä toimintoja mutta eivät itse ole rahoituksen välittäjiä. Myös pääkonttorit, joiden kaikki tai useimmat tytäryhtiöt ovat rahoituslaitoksia, luokitellaan tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.95–2.97). Konserninsisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainajien alasektori (S.127) koostuu kaikista sellaisista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka eivät välitä rahoitusta eivätkä tuota rahoituksen välitystä avustavia palveluja ja joiden varoja tai velkoja ei valtaosin vaihdeta avoimilla markkinoilla. Tähän alasektoriin kuuluvat hallintayhtiöt, joiden hallussa on määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia tytäryhtiöiden ryhmän pääomasta ja joiden pääasiallista toimintaa on ryhmän omistaminen ilman että ne tuottaisivat muita palveluja yrityksille, joiden pääoma on omistuksen kohteena; toisin sanoen hallintayhtiöt eivät hallinnoi eivätkä johda muita yksiköitä (EKT 2010, kohdat 2.98–2.99).
Vakuutuslaitokset	Vakuutuslaitosten alasektori (S.128) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, joiden pääasiallista toimintaa on riskien hallintaan liittyvän rahoituksen välitys ensivakuutuksen tai jälleenvakuutuksen muodossa (EKT 2010, kohdat 2.100–2.104).
Eläkerahastot	Eläkerahastojen alasektori (S.129) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti ovat vakuutettujen henkilöiden sosiaalisten riskien ja tarpeiden hallintaan liittyvän rahoituksen välittäjiä (sosiaalivakuutus). Sosiaalivakuutusjärjestelminä eläkerahastot tarjoavat eläketuloja ja usein etuuksia, joita maksetaan kuoleman tai työkyvyttömyyden johdosta (EKT 2010, kohdat 2.105–2.110).
Yritykset	Yrityssektori (S.11) käsittää itsenäisinä oikeushenkilöinä pidettävät institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinatuottajia ja joiden pääasiallinen toiminta on tavaroiden ja palveluiden (paitsi rahoituspalveluiden) tuotanto. Tämä sektori sisältää myös muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavat yritysmäiset yhteisöt (EKT 2010, kohdat 2.45–2.54).
Kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Kotitaloussektori (S.14) kattaa henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina ja markkinatavaroita ja rahoitus- ja muita palveluita tuottavina yrittäjinä (markkinatuottajina), jos tavaroiden ja palveluiden tuotanto ei ole erillisten yritysmäisinä yhteisöinä käsiteltävien yksiköiden toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös henkilöt tai henkilöryhmät tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalveluiden tuottajina omaa loppukäyttöä varten (EKT 2010, kohdat 2.118–2.128). Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen (KPVTY) sektori (S.15) koostuu voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka ovat kotitalouksia palvelevia erillisiä juridisia yksiköitä ja yksityisiä markkinattomia tuottajia. Niiden pääasialliset varat ovat kuluttajakotitalouksilta saatuja käteistä tai luontoismuotoisia vapaaehtoisia maksuja, julkisyhteisöjen suorittamia maksuja ja omaisuustuloja (EKT 2010, kohdat 2.129–2.130).
Yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole oikeudellista asemaa ("Kotitalouksien" alasektori)	Yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa, muut kuin yritysmäiset yhteisöt, ja jotka ovat markkinatuottajia. (EKT 2010, kohta 2.119d).

LIITE III

VÄHIMMÄISVARANTOVELVOITTEIDEN SOVELTAMINEN JA SIIHEN LIITTYVÄT ERITYISSÄÄNNÖT

1 OSA

Luottolaitosten vähimmäisvarantovelvoitteet: yleissäännöt

1. Tähdellä (*) merkittyjä liitteessä I olevan taulukon 1 soluja käytetään varantopohjan laskemisessa. Velkapapereiden osalta luottolaitosten on joko osoitettava varantopohjasta vähennettävät velkansa tai tehtävä Euroopan keskuspankin (EKP) määrittämän kiinteän prosenttimäärän suuruinen vakiovähennys. Vain vähimmäisvarantovelvoitteen alaisten luottolaitosten on ilmoitettava kuvioitujen solujen mukaiset tiedot.
2. Sarake "(joista) varantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit" ei sisällä tiedonantajien velkoja niille laitoksille, jotka EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luettelon mukaan eivät kuulu vähimmäisvarantojärjestelmän piiriin, eli laitoksille, jotka ovat järjestelmän ulkopuolella muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn takia. Laitoksia, jotka on väliaikaisesti vapautettu vähimmäisvarantovelvoitteesta tervehdyttämismenettelyn takia, kohdellaan kuten vähimmäisvarantovelvoitteen alaisia laitoksia, ja sen vuoksi velat näille laitoksille sisältyvät sarakkeeseen "(joista) varantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit". Sarakkeeseen kuuluvat myös velat sellaisille laitoksille, joiden ei itse asiassa tarvitse pitää varantotalletusta Euroopan keskuspankkijärjestelmässä kiinteämääräisen vähennyksen takia.
3. Täysimääräiset tiedonantajat voivat myös ilmoittaa saamisensa ja velkansa, jossa vastapuolina ovat "muut rahalaitokset kuin vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit", sen sijaan että ne ilmoittaisivat saamisensa ja velkansa, jossa vastapuolina ovat "rahalaitokset" ja "vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset, EKP ja kansalliset keskuspankit", edellyttäen, että tiedot ovat edelleen riittävän tarkkoja eikä tämä vaikuta kuvioimattomien solujen eriin. Lisäksi vähimmäisvarantovelvoitteen alaiset luottolaitokset voivat – kansallisten tiedonkeruujärjestelmien mukaan ja sanotun rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen rahalaitosten tasetta koskevien määritelmien ja luokitusperiaatteiden täysimääräistä noudattamista – antaa vaihtoehtoisesti varantopohjan laskemiseen tarvittavat tiedot, lukuun ottamatta tietoja siirtokelpoisista instrumenteista, jäljempänä olevan taulukon mukaisesti, jos tämä ei vaikuta liitteessä I olevan taulukon 1 kuvioimattomien solujen eriin.
4. Pienten luottolaitosten on toimitettava vähintään neljännesvuosittaiset tiedot varantopohjan laskemiseksi jäljempänä olevan taulukon mukaisesti.
5. Annettaessa tietoja jäljempänä olevan taulukon mukaisesti on varmistettava, että tiedot vastaavat täysin liitteessä I olevan taulukon 1 tietoja.

Taulukko

Vähimmäisvarantoja varten tarvittavat tiedot

	Varantopohja laskettuna taulukon 1 seuraavien sarakkeiden summana (Velat): (a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(f)-(g)+(h)+(i)+(j)+(k)
TALLETUSVASTUUT (euro ja ulkomaiset valuutat yhteensä)	
9. TALLETUKSET YHTEENSÄ	
9.1e + 9.1x	
9.2e + 9.2x	
9.3e + 9.3x	
9.4e + 9.4x	
joista:	
9.2e + 9.2x sovittu maturiteetti yli 2 vuotta	
joista:	
9.3e + 9.3x irtisanomisehtoiset yli 2 vuotta	Vapaaehtoinen ilmoittaminen ⁽¹⁾
joista:	
9.4e + 9.4x repot	
	Kantatiedot, sarake (l) taulukossa 1 (Velat)
JÄLKIMARKKINAKELPOISET ARVOPAPERIT (euro ja ulkomaiset valuutat yhteensä)	
11. LIIKKEESEEN LASKETUT VELKAPAPERIT	
11e + 11x sovittu maturiteetti	
enintään 2 vuotta	
yli 2 vuotta	

⁽¹⁾ Tiedonantajilla on mahdollisuus täyttää tämä raportointivaatimus vapaaehtoisella raportoinnilla, eli ne saavat ilmoittaa joko todelliset luvut (ml. nollapositiot) tai „tiedot puuttuvat”. Sen jälkeen kun tiedonantajat ovat päättäneet ilmoittaa todelliset luvut, ne eivät voi enää ilmoittaa „tiedot puuttuvat”.

2 OSA

Erityissäännöt

1 JAKSO

Tilastointi sellaisten EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän alaisten luottolaitosten osalta, jotka ilmoittavat tietonsa yhdessä ryhmänä

- 1.1 Sillä edellytyksellä, että asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 11 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät, EKP:n johtokunta voi sallia vähimmäisvarantovaatimusten alaisten luottolaitosten ilmoittavan tilastotietonsa yhdessä ryhmänä yhden jäsenvaltion osalta. Kaikki asianomaiset laitokset luettelaaan erikseen EKP:n rahalaitosluettelossa.
- 1.2 Jos luottolaitoksille on annettu lupa pitää vähimmäisvarantoja välittäjän kautta asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 10 artiklan nojalla, eikä niihin sovelleta tässä jaksossa tarkoitettua ryhmäraportointia, asianomainen kansallinen keskuspankki voi antaa välittäjälle luvan ilmoittaa (muuta kuin varantopohjaa koskevat) tilastotiedot yhteenlaskettuina luottolaitosten puolesta. Kaikki asianomaiset laitokset luettelaaan erikseen EKP:n rahalaitosluettelossa.
- 1.3 Jos luottolaitosten ryhmä koostuu yksinomaan pienistä laitoksista, sen tulee täyttää ainoastaan pienten laitosten suppeammat raportointivaatimukset. Muussa tapauksessa sovelletaan täysimääräisiä raportointivaatimuksia koko ryhmälle.

2 JAKSO

Varantovelvoitteet luottolaitoksia koskevissa sulautumisissa

- 2.1 Tässä liitteessä käsitteillä "sulautuminen", "sulautuvat laitokset" ja "vastaanottava laitos" tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 1 artiklassa.
- 2.2 Pitoajanjaksona, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan ja se on täytettävä asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 13 artiklan mukaisesti.
- 2.3 Vastaanottavan laitoksen varantovelvoite seuraavia pitoajanjaksoja varten lasketaan jäljempänä olevassa taulukossa esitettyjen sääntöjen mukaisesti ilmoitetun varantopohjan ja ilmoitettujen tilastotietojen perusteella. Muussa tapauksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 3 artiklan mukaisia normealeja sääntöjä tilastotietojen ilmoittamisesta ja varantopohjan laskemisesta.
- 2.4 Asianomainen kansallinen keskuspankki voi antaa vastaanottavalle laitokselle luvan täyttää tilastoihin liittyvän tiedonantovelvollisuutensa väliaikaisessa menettelyssä, jolloin se voi esimerkiksi käyttää erillisiä lomakkeita jokaisesta sulautuvasta laitoksesta useana pitoajanjaksona sen jälkeen, kun sulautuminen on tapahtunut, tämän kuitenkin rajoittamatta edellisissä kohdissa asetettuja velvoitteita. Poikkeus normaalista tiedonantomenettelystä on rajoitettava mahdollisimman lyhytkestoiseksi, eikä sen tulisi kestää kuutta kuukautta kauempaa siitä, kun sulautuminen tapahtui. Tämä poikkeus ei rajoita vastaanottavan laitoksen velvollisuutta täyttää tiedonantovelvollisuutensa tämän asetuksen mukaisesti eikä tarvittaessa sen velvollisuutta vastata sulautuvien laitosten tiedonantovelvollisuuksista tämän liitteen mukaisesti.

*Taulukko***Sulautumisessa mukana olevien luottolaitosten varantovelvoitteen laskemista koskevat erityissäännöt ⁽¹⁾**

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
1	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), hankkii yhden tai useamman laitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut kuukausittaisen edelliseen kuukauteen liittyvien tilastotietojen antamiseksi	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään.

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
2	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen ja mahdollisesti yhden tai useamman luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään.
3	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), hankkii yhden tai useamman laitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan kuukauden lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudelta	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa oman tiedonantovelvollisuutensa lisäksi sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä kuukaudelta.
4	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen ja mahdollisesti yhden tai useamman luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa oman tiedonantovelvollisuutensa lisäksi sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista laitoksesta riippuen sulautumista edeltävältä kuukaudelta tai vuosineljännekseltä.
5	Sulautuminen, jossa pieni laitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman laitoksen, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, ja mahdollisesti yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudelta	Sovelletaan tapauksen 1 osalta määriteltyä menettelyä.
6	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavasta pitoajanjaksosta siihen asti, kunnes vastaanottava laitos on ensimmäistä kertaa sulautumisen jälkeen antanut neljännesvuosittaiset tiedot liitteessä III pienille luottolaitoksille asetettujen suppeampien tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten mukaisesti, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointäsummavähennys myönnetään.

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
7	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan sen määräajan päätyttyä, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä, ja sulautumisen tuloksena pienestä luottolaitoksesta tulee luottolaitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset	Sovelletaan tapauksen 2 osalta määriteltyä menettelyä.
8	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavasta pitoajanjaksosta siihen asti, kunnes vastaanottava laitos on ensimmäistä kertaa sulautumisen jälkeen antanut neljännesvuosittaiset tiedot liitteessä III pienille luottolaitoksille asetettujen suppeampien tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten mukaisesti, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan vastaanottavan laitoksen ja sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointtasumavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa oman tiedonantovelvollisuutensa lisäksi sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä vuosineljännekseltä.
9	Sulautuminen, jossa pieni laitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman luottolaitoksen, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset, ja mahdollisesti yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan kuukauden lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudesta	Sovelletaan tapauksen 3 osalta määriteltyä menettelyä.
10	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) hankkii yhden tai useamman pienen luottolaitoksen (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä, ja sulautumisen tuloksena pienestä luottolaitoksesta tulee luottolaitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset	Sovelletaan tapauksen 4 osalta määriteltyä menettelyä.
11	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), perustetaan laitoksista, joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (sulautuvat laitokset), tulee voimaan kuukauden lopun ja sen määräajan välisenä ajanjaksona, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut kuukausittaisen tilastotietojen antamiseksi edelliseltä kuukaudesta	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi kointtasumavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä kuukaudesta.

Tapaus nro	Sulautumisen tyyppi	Velvoitteet
12	Sulautuminen, jossa laitos, jota koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (vastaanottava laitos), perustetaan yhdestä tai useammasta pienestä luottolaitoksesta ja mahdollisesti yhdestä tai useammasta luottolaitoksesta, joita koskevat täysimääräiset tiedonantovaatimukset (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä aikana, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi könttäsummavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä kuukaudelta tai vuosineljännekseltä.
13	Sulautuminen, jossa pieni luottolaitos (vastaanottava laitos) perustetaan yhdestä tai useammasta pienestä luottolaitoksesta (sulautuvat laitokset), tulee voimaan vuosineljänneksen lopun ja sen määräajan välisenä ajanjaksona, jonka asianomainen kansallinen keskuspankki on asettanut tilastotietojen antamiseksi edelliseltä vuosineljännekseltä	Sulautumista seuraavasta pitoajanjaksosta siihen asti, kunnes vastaanottava laitos on ensimmäistä kertaa sulautumisen jälkeen antanut neljännesvuosittaiset tiedot liitteessä III pienille luottolaitoksille asetettujen suppeampien tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten mukaisesti, vastaanottavan laitoksen varantovelvoite lasketaan sulautuvien laitosten varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteenlaskettavat varantopohjat ovat ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Ainoastaan yksi könttäsummavähennys myönnetään. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamiseen liittyvistä velvollisuuksista sulautumista edeltävältä vuosineljännekseltä.

(¹) Taulukossa esitetään yksityiskohdat tiettyihin tilanteisiin sovellettavista erityisistä menettelyistä. Niihin tilanteisiin, joita ei mainita taulukossa, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 3 artiklan mukaisia normaaleja sääntöjä tilastotiedon ilmoittamisesta ja varantovelvoitteiden täyttämisestä.

LIITE IV

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi saamisten ja velkojen tulee täsmätä, välisummien ja loppusumman tulee täsmätä) ja eri raportointifrekvenssein toimitettujen tietojen tulee vastata toisiaan;
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomääristä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten välisiä eroja;
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

LIITE V

KUMOTTAVA ASETUS JA SIIHEN TEHDYT MUUTOKSET

Asetus (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32)

(EUVL L 15, 20.1.2009, s. 14).

Asetus (EU) N:o 883/2011

(EUVL L 228, 3.9.2011, s. 13).

LIITE VI

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32)	Tämä aset
1 a artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
Liite I, 2 osa, 5.2a jakso	Liite I, 2 osa, 5.3 jakso
Liite I, 2 osa, 5.2b jakso	Liite I, 2 osa, 5.4 jakso
Liite I, 2 osa, 5.3 jakso	Liite I, 2 osa, 5.5 jakso
Liite I, 2 osa, 5.4 jakso	Liite I, 2 osa, 5.6 jakso
Liite I, 2 osa, 5.5 jakso	Liite I, 2 osa, 5.7 jakso
—	Liite I, 3 osa, 4 jakso
Liite I, 3 osa, 4 jakso	Liite I, 3 osa, 5 jakso
Liite I, 3 osa, 5 jakso	Liite I, 3 osa, 6 jakso
Liite I, 3 osa, 6 jakso	Liite I, 3 osa, 7 jakso
Liite I, 4 osa	—
Liite I, 5 osa	Liite I, 4 osa
Liite I, 6 osa	Liite I, 7 osa
Liite I, 8 osa	Liite I, 5 osa
Liite I, 6 osa	Liite I, 7 osa

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1072/2013,
annettu 24 päivänä syyskuuta 2013,
rahallaitosten soveltamia korkoja koskevista tilastoista (uudelleenlaadittu)
(EKP/2013/34)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

myötävaikuttaakseen luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän politiikan moitteettomaan harjoittamiseen.

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/1998 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Korkotilastoista, jotka koskevat rahalaitosten soveltamia kotitalouksien ja yritysten talletus- ja lainakorkoja, 20 päivänä joulukuuta 2001 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 63/2002 (EKP/2001/18) ⁽²⁾ on muutettu huomattavasti. Koska asetukseen on tehtävä uusia muutoksia erityisesti Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽³⁾ johdosta, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) edellyttää korkotilastojen tuottamista muiden rahalaitosten kuin keskuspankkien ja rahamarkkinarahastojen soveltamista kotitalouksien ja yritysten talletus- ja lainakoroista voidakseen suorittaa tehtävänsä. Tilastojen päätarkoituksena on antaa Euroopan keskuspankille (EKP) kattavat, yksityiskohtaiset ja yhdenmukaiset tilastotiedot näiden laitosten soveltamien korkojen tasosta ja niiden muutoksista ajan kuluessa. Nämä korot edustavat viimeistä vaihetta virallisten korkojen muutoksista alkunsa saavassa rahapolitiikan välittymismekanismissa, ja siksi niitä koskevat tilastot ovat välttämätön edellytys, jotta voitaisiin analysoida luotettavasti rahatalouden kehitystä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'). EKPJ tarvitsee korkojen kehitystä koskevia tietoja myös

(3) EKP:lla on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännössä (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') vahvistetuin edellytyksin velvollisuus antaa asetuksia siinä määrin kuin se on tarpeen niiden EKPJ:n tehtävien toteuttamiseksi, jotka on määritelty EKPJ:n perussäännössä ja joista säädetään eräissä tapauksissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa neuvoston säädöksissä.

(4) EKPJ:n perussäännön 5.1 artiklassa edellytetään, että EKP kerää EKPJ:n tehtävistä huolehtiakseen kansallisten keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta. EKPJ:n perussäännön 5.2 artiklan mukaan kansalliset keskuspankit hoitavat 5.1 artiklassa kuvattuja tehtäviä siinä määrin kuin mahdollista.

(5) Kansallisten keskuspankkien voi olla tarpeen kerätä varsinaiselta tiedonantajien joukosta tilastointiin liittyvien EKPJ:n tiedonantovaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tilastotiedot osana laajempaa tilastointiin liittyvää tiedonkeruuta, jonka ne toteuttavat omalla vastuullaan unionin tai kansallisen lainsäädännön taikka vakiintuneen käytännön mukaisesti ja joka palvelee muita tilastointitarkoituksia, edellyttäen, että tilastointiin liittyvien EKPJ:n tiedonantovaatimusten täyttäminen ei vaarannu. Tällä tavoin voidaan myös vähentää tietojen keräämisestä aiheutuvaa rasitetta. Näissä tapauksissa tiedonantajille on avoimuuden lisäämiseksi ilmoitettava, että tietoja kerätään muita tilastointitarkoituksia varten. Erityistapauksissa EKP voi käyttää tällaisia muihin tarkoituksiin kerättyjä tilastotietoja omien tarpeidensa täyttämiseksi.

(6) Asetuksen (EY) N:o 63/2002 (EKP/2001/18) hyväksymisen jälkeen kotitalouksien ja yritysten korkoja koskevat tiedonantojärjestelmät sekä varsinaisen tiedonantajien joukon valintamenetelmät ovat parantuneet, mikä olisi otettava huomioon otanta-ohjeissa ja tilastointiin liittyvissä tiedonantovaatimuksissa.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

- (7) On myös välttämätöntä antaa EKP:lle mahdollisuus tarjota analyttistä ja tilastollista tukea Euroopan järjestelmäriskikomitealle Euroopan järjestelmäriskikomitean toimintaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 17 päivänä marraskuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1096/2010 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 3 artiklassa edellytetään EKP:n täsmentävän varsinaisen tietojen antajien joukon tietojen antajien perusjoukon piiristä ja vähentävän tietojenannosta koituvaa rasitetta. Kansalliset keskuspankit tekevät lopullisen päätöksen varsinaisen tietojen antajien joukon valintamenetelmästä, jotta voitaisiin ottaa huomioon rahalaitossektorin erityispiirteet kussakin euroalueen jäsenvaltiossa. Tavoitteena on vähentää tietojenannosta johtuvaa rasitetta, mutta varmistaa samalla korkealaatuiset tilastotiedot. Saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP voi antaa asetuksia niiden tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimustensa määrittelemiseksi ja täytäntöön panemiseksi, jotka koskevat euroalueen jäsenvaltioiden varsinaista tietojen antajien joukkoa. Saman asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että EKP voi antaa asetuksia edellytyksistä, joiden mukaisesti oikeutta tarkistaa tilastotietoja tai toimittaa pakollinen tilastotietojen keruu voidaan käyttää.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on järjestettävä omalta osaltaan tilastotietojen keruu ja tehtävä EKP:n kanssa kiinteää yhteistyötä varmistaakseen EKP:n perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämisen.
- (10) Vaikka on tunnustettu, että asetuksissa, joita EKP antaa EKP:n perussäännön 34.1 artiklan nojalla, ei myönnetä mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro (jäljempänä 'euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot'), EKP:n perussäännön 5 artikla koskee sekä euroalueen jäsenvaltioita että euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 johdanto-osan 17 kappaleessa viitataan siihen, että EKP:n perussäännön 5 artikla yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan kanssa tarkoittavat, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, joita ne pitävät tarkoituksenmukaisina tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämisen edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi, ja saatava tilastointiin liittyvät valmistelunsa ajoissa valmiiksi, jotta niistä voi tulla euroalueen jäsenvaltioita.
- (11) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia

tietojen antajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 'tiedonantajilla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa 'tietojen antajilla' ja 'kotimaisella' samaa kuin saman asetuksen 1 artiklassa;
- 'kotitalouksilla' asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetussa uudistetussa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä (jäljempänä 'EKT 2010') tarkoitettuja kotitalouksia ja kotitalouksia palvelevia voittoja tavoittelemattomia yhteisöjä (S.14 ja S.15 yhteensä);
- 'yrityksillä' EKT 2010:ssä tarkoitettua yrityssektoria (S.11);
- 'rahalaitoksella' samaa kuin rahalaitossektorin taseesta 24 päivänä syyskuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) ⁽²⁾ 1 artiklassa;
- 'rahalaitosten korkotilastoilla' tilastoja, jotka koskevat euroalueen jäsenvaltioiden muiden kotimaisten rahalaitosten kuin keskuspankkien ja rahamarkkinarahastojen soveltamia euroalueen jäsenvaltioiden kotimaisten kotitalouksien ja yritysten euromääräisiä talletus- ja lainakorkoja. 'Rahalaitosten korkotilastot' sisältävät euromääräisiin talletuksiin ja lainoihin liittyvän uuden liiketoiminnan vastaavat määrät sekä uudelleen neuvoteltuihin lainoihin liittyvän uuden liiketoiminnan määrät;
- 'rahamarkkinarahastoilla' samaa kuin Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2008/32) ⁽³⁾ 1 artiklassa;
- 'tiedonantajien perusjoukolla' kotimaisia rahalaitoksia, jotka eivät ole keskuspankkeja tai rahamarkkinarahastoja ja jotka ottavat vastaan euromääräisiä talletuksia euroalueen jäsenvaltioiden kotimaisilta kotitalouksilta ja/tai yrityksiltä ja/tai myöntävät niille euromääräisiä lainoja;

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 162.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽³⁾ EUVL L 15, 20.1.2009, s. 14.

8) 'pienellä laitoksella' pientä rahalaitosta, joka ei ole keskuspankki tai rahamarkkinarahasto ja jolle on myönnetty 4 artiklan mukainen poikkeus.

2 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu kansallisten keskuspankkien valitsemista tiedonantajien perusjoukkoon kuuluvista kotimaisista rahalaitoksista, jotka eivät ole keskuspankkeja tai rahamarkkinarahastoja. Kansalliset keskuspankit käyttävät joko kokonaisotantaa tai otosta valitessaan varsinaisen tiedonantajien joukon.

2. Jos kansallinen keskuspankki käyttää otosta, se jakaa tiedonantajien perusjoukon homogeenisiin ositteisiin ja valitsee varsinaisen tiedonantajien joukon joko käyttämällä satunnaisotantaa kussakin ositteessa tai valitsemalla suurimmat laitokset kustakin ositteesta.

3. Jos käytetään satunnaisotantaa, kansallisen otoksen vähimmäiskoon on oltava niin suuri, että kansallisella tasolla suurin mahdollinen satunnaisvirhe on keskimäärin enintään 10 prosenttia 90 prosentin luottamusvälillä. Jos valitaan suurimmat laitokset, kansallisen otoksen vähimmäiskoon on oltava vastaavan tasaisen laatustandardin mukainen, ja tällaisen laatustandardin on perustuttava arvioituun keskipoikkeamaan.

4. Kansalliset keskuspankit soveltavat myös raha-, rahoituslaitos- ja rahoitusmarkkinatilastoista 1 päivänä elokuuta 2007 annetuissa suuntaviivoissa EKP/2007/9⁽¹⁾ vahvistettuja varsinaisen tiedonantajien joukon valintaa koskevia kaavoja ja kriteerejä.

5. Kukin kansallinen keskuspankki ilmoittaa kotimaisille tiedonantajilleen niitä koskevat tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset kansallisten käytäntöjen mukaisesti.

6. EKP:n neuvostolla on oikeus tarkistaa, että tämän artiklan säännöksiä noudatetaan.

3 artikla

Tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Varsinainen tiedonantajien joukko antaa rahalaitosten korotilastojen säännöllistä laatimista varten kuukausittain uutta liiketoimintaa ja kantatietoja koskevat tilastotiedot sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa tiedonantajalla on kotipaikka. Vaaditut tilastotiedot täsmennetään liitteessä I.

2. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tarvittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla on mahdollista.

3. Vaaditut tilastotiedot annetaan tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien, liitteessä II esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

4. Kansalliset keskuspankit toimittavat yhteenlasketut kuukausittaiset kansalliset tilastotiedot EKP:lle viimeistään 19. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen kuukauden päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat.

5. EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tiedonantajille, jotka eivät noudata tämän asetuksen mukaisia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia, tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisestä 19 päivänä elokuuta 2010 annetun päätöksen EKP/2010/10⁽²⁾ mukaisesti.

4 artikla

Poikkeukset

1. Kun tiedonantajat valitaan kokonaisotannalla, kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia muille pienille rahalaitoksille kuin keskuspankeille tai rahamarkkinarahastoille raportoinnin tiheyden osalta sillä edellytyksellä, että näiden tiedonantajien yhteenlaskettu osuus kansallisesta rahalaitostaseesta on enintään 5 prosenttia kantatiedoista, laskettuna asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) mukaisesti. Pienet laitokset voivat ilmoittaa kuukausiraportoinnin sijasta rahalaitosten korkotilastot vuosineljänneksittäin.

2. Kansalliset keskuspankit tarkistavat 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymisen vuosittain ajoissa, jotta ne voivat myöntää poikkeuksen tai tarvittaessa peruuttaa sen kunkin vuoden alusta lukien.

3. Pienet laitokset voivat päättää olla hyödyntämättä poikkeuksia ja täyttää sen sijaan kaikki tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset.

4. Kansalliset keskuspankit voivat 100 prosentin kattavuuteen ulottuvan bruttoutuksen osalta valita menetelmän, jossa siirretään ilmoitettuja tietoja eteenpäin puuttuville kausille soveltamalla asianmukaisia tilastoestimoinnin tekniikoita tieto- tai kausivaihtelujen trendien mukaan. Kansalliset keskuspankit seuraavat pienten tiedonantajien määrää vuosittain.

5 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää tätä oikeutta itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun tiedonantaja ei täytä liitteessä II säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

⁽¹⁾ EUVL L 341, 27.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 226, 28.8.2010, s. 48.

*6 artikla***Tietojen antaminen ensimmäisen kerran**

Ensimmäiset tiedot, jotka toimitetaan tämän asetuksen mukaisesti, ovat joulukuun 2014 tiedot.

*7 artikla***Kumoaminen**

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 63/2002 (EKP/2001/18) 1 päivästä tammikuuta 2015.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*8 artikla***Loppusäännös**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 24 päivänä syyskuuta 2013.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

RAHALAITOSTEN KORKOTILASTOJEN ILMOITTAMINEN

1 OSA

Korkolaji

I Vuositasoinen sovittu korko

Yleisperiaate

1. Korkolaji, jonka tiedonantajat laskevat kaikille talletus- ja lainainstrumenttiluokille uuden liiketoiminnan ja kantatietojen osalta, on vuositasoinen sovittu korko (AAR). Sillä tarkoitetaan korkoa, jonka maksamisesta talletukselle tai lainalle on erikseen sovittu tiedonantajan ja kotitalouden tai yrityksen välillä, muutettuna vuositasolle ja ilmoitettuna vuotuisina prosentteina. Vuositasoinen sovittu korko kattaa kaikki talletuksista ja lainoista maksettavat korot, mutta ei muita niihin mahdollisesti liittyviä kuluja. Disagiota, jolla tarkoitetaan lainan nimellismäärän ja asiakkaan saaman määrän välistä erotusta, pidetään sopimuksen alkaessa (aika t_0) maksettavana korkona, ja tästä syystä se näkyy vuositasoisessa sovituksessa korossa.
2. Mikäli tiedonantajan ja kotitalouden tai yrityksen välillä sovittu koronmaksu pääomitetaan säännöllisin väliajoin vuoden aikana, esimerkiksi kuukausittain tai neljännesvuosittain eikä vuosittain, sovittu korko muutetaan vuositasolle seuraavan laskukaavan avulla, jotta saadaan vuositasoinen sovittu korko:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n}\right)^n - 1$$

jossa:

x on vuositasoinen sovittu korko,

r_{ag} on vuosikorko, josta on sovittu tiedonantajien ja kotitalouden tai yrityksen välillä talletuksen tai lainan osalta, kun talletuksen korko pääomitetaan ja lainan kaikki maksut sekä lyhennykset suoritetaan säännöllisin väliajoin vuoden sisällä, ja

n on talletuskoron pääomittamisjaksojen ja lainan (takaisin)maksujaksojen määrä vuodessa, eli 1, mikäli maksu suoritetaan vuosittain, 2, mikäli maksu suoritetaan puolivuositain, 4, mikäli maksu suoritetaan neljännesvuositain ja 12, mikäli maksu suoritetaan kuukausittain.

3. Kansallinen keskuspankki voi lisäksi edellyttää tiedonantajien ilmoittavan kaikkien tai joidenkin uusien talletusten ja lainojen sekä niiden kantatietojen osalta *suppeasti määritellyn efektiivisen koron* (NDER) vuositasoinen sovittu koron sijasta. Suppeasti määritelty efektiivinen korko on vuositasolla ilmoitettu korko, joka on sama kuin tiedonantajien ja kotitalouden tai yrityksen sopimien kaikkien muiden tulevien tai olemassa olevien sitoumusten kuin maksuerien (talletukset, lainat, lyhennykset, koronmaksu) nykyarvo. Suppeasti määritelty efektiivinen korko on sama kuin *todellisen vuosikoron* (APRC) korko-osuus, sellaisena kuin todellinen vuosikorko on määriteltynä kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 3 artiklan i kohdassa. Suppeasti määritellyssä efektiivisessä korossa käytetään peräkkäistä likiarvoa, joten sitä voidaan soveltaa kaikentyyppisiin talletuksiin tai lainoihin, kun taas vuositasoisessa sovituksessa käytetään 2 kohdassa määritettyä laskutapaa, joten sitä voidaan soveltaa vain sellaisiin talletuksiin ja lainoihin, joissa koronmaksu pääomitetaan säännöllisesti. Kaikki muut edellytykset ovat täysin samat, mikä merkitsee sitä, että tässä liitteessä jäljempänä olevat viittaukset vuositasoiseen sovittuun korkoon koskevat myös suppeasti määriteltäviä efektiivistä korkoa.

Verojen, tukien ja lainsäädäntöön perustuvien järjestelyjen kohtelu

4. Vuositasoinen sovittu koron piiriin kuuluvat korkomaksut kuvaavat sitä, mitä tiedonantaja maksaa talletuksista ja mitä se saa lainoista. Mikäli yhden osapuolen maksama määrä ja toisen osapuolen saama määrä poikkeavat toisistaan, tiedonantajan maksama tai saama määrä ratkaisee sen, mikä korkomaksu ilmoitetaan rahalaitosten korkotilastoja varten.
5. Tämän periaatteen mukaisesti korot kirjataan bruttomääräisinä ennen veroja, koska korot ennen veroja kuvaavat sitä, mitä tiedonantajat maksavat talletuksista ja saavat lainoista.
6. Kolmansien osapuolten kotitalouksille tai yrityksille myöntämiä tukia ei myöskään oteta huomioon määriteltäessä korkomaksua, koska tiedonantaja ei maksa tukia eikä vastaanota niitä.

⁽¹⁾ EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66.

7. Rahalaitosten korkotilastoihin otetaan mukaan edulliset korot, joita tiedonantajat soveltavat työntekijöihinsä.
8. Mikäli lainsäädäntöön perustuvat järjestelyt, kuten koroille säädetty enimmäismäärät tai kielto maksaa tuottoa yön yli -talletuksille, vaikuttavat korkomaksuihin, tämä näkyy rahalaitosten korkotilastoissa. Lainsäädäntöön perustuvien järjestelyjen muuttaminen, esimerkiksi hallinnollisesti säänneltyjen korkojen tai korkojen enimmäismäärän muutos, näkyy rahalaitosten korkotilastoissa koron muutoksena.

II Todellinen vuosikorko

9. Vuositasoisen sovitun koron lisäksi tiedonantajat ilmoittavat uuden liiketoiminnan osalta uusista kulutusluotoista ja kotitalouksille myönnettyistä asuntolainoista todellisen vuosikoron, eli
- yksi todellinen vuosikorko uuteen liiketoimintaan kuuluvien kulutusluottojen osalta (ks. lisäliitteen 2 indikaattori 30) ja
 - yksi todellinen vuosikorko uuteen liiketoimintaan kuuluvien, kotitalouksille myönnettyjen asuntolainojen osalta (ks. lisäliitteen 2 indikaattori 31) ⁽¹⁾.
10. Todellinen vuosikorko kattaa ”kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset”, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan g kohdassa. Nämä kokonaiskustannukset sisältävät korko-osuuden ja muut (lainoihin liittyvät) kulut, kuten selvityskulut, hallintokulut, asiakirjojen valmistelukulut, vakuuskulut, luotolle otetun vakuutuksen kulut jne.
11. Muiden kulujen koostumus saattaa vaihdella eri maissa, koska direktiivissä 2008/48/EY säädettyjä määritelmiä sovelletaan eri tavoin ja koska kansalliset rahoitusjärjestelmät ja luottojen vakuusmenettelyt eroavat toisistaan.

III Sovellettava käytäntö

12. Tiedonantajat soveltavat standardiarvona 365 päivän pituista vuotta laskiessaan vuositasoista sovittua korkoa, eli karkauspäiviä ei oteta huomioon.

2 OSA

Liiketoiminnan kattaminen tilastoissa

13. Tiedonantajat toimittavat rahalaitosten korkotilastot kantatietojen ja uuden liiketoiminnan osalta.

IV Talletus- ja lainakantoja koskevat korot

14. Kantatiedoilla tarkoitetaan kotitalouksien ja yritysten tiedonantajarahalaitokseen tekemien talletusten yhteenlaskettua kantaa ja tiedonantajarahalaitoksen kotitalouksille ja yrityksille myöntämien lainojen yhteenlaskettua kantaa.
15. Kantatietoja koskevan koron perustana on painotettu keskikorko, jota sovelletaan talletus- ja lainakantaan kussakin instrumenttiluokassa 29 kohdassa tarkoitettuna tarkasteluajankohtana. Painotettu keskikorko on luku, joka saadaan kertomalla vuositasoisen sovitun korko asianomaisilla kantatiedoilla ja jakamalla tämä luku yhteenlasketuilla kantatiedoilla. Se kattaa kaikkien sellaisten voimassa olevien sopimusten kannat, jotka on tehty milloin tahansa ennen viitepäivää.

V Yön yli -talletuksiin, irtisanomisehtoisiin talletuksiin, luottokorttiluottoihin, valmiusluottolimiitteihin ja sekkiluottoihin liittyvä uusi liiketoiminta

16. Jäljempänä 46–49 ja 55 kohdassa määriteltyjen yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisten talletusten, luottokorttiluottojen sekä valmiusluottolimiittien ja sekkiluottojen osalta uuden liiketoiminnan käsite ulottuu koko kantaan. Siten velka- tai hyvityssaldoa, eli kantaa 32 kohdassa määriteltynä tarkasteluajankohtana, käytetään kuvaamaan yön yli -talletuksiin, irtisanomisehtoisiin talletuksiin, luottokorttiluottoihin sekä valmiusluottolimiitteihin ja sekkiluottoihin liittyvää uutta liiketoimintaa.
17. Yön yli -talletuksille, irtisanomisehtoisille talletuksille, luottokorttiluotoille sekä valmiusluottolimiiteille ja sekkiluotoille maksettavien korkojen perustana on painotettu keskikorko, jota sovelletaan näiden tilien kantoihin 32 kohdassa määriteltynä tarkasteluajankohtana. Ne kattavat nykyiset tase-erät kaikkien voimassa olevien, milloin tahansa ennen viitepäivää tehtyjen sopimusten osalta.

⁽¹⁾ Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia kotitalouksia palvelevien voittoja tavoittelemattomien yhteisöjen myöntämille kulutusluotoille ja asuntolainoille.

18. Jotta voitaisiin laskea rahalaitosten soveltamat korot tileille, jotka niiden saldosta riippuen voivat olla joko talletuksia tai lainoja, tiedonantajat erottelevat toisistaan ajanjaksot, joiden aikana niillä on ollut hyvityssaldo, ja ajanjaksot, joiden aikana niillä on ollut velkasaldo. Tiedonantajat ilmoittavat yön yli -talletuksissa ne painotetut keskikorot, jotka liittyvät hyvityssaldoihin, ja sekkiluotoissa ne painotetut keskikorot, jotka liittyvät velkasaldoihin. Ne eivät ilmoita painotettuja keskikorkoja, joissa yhdistettäisiin (alhaiset) yön yli -talletusten korot ja (korkeat) sekkiluotoista perittävät korot.

VI Uusi liiketoiminta muissa instrumenttiluokissa kuin yön yli -talletuksissa, irtisanomisehtoisissa talletuksissa, luottokorttiluotoissa sekä valmiusluottolimiiteissä ja sekkiluotoissa

19. Seuraavat 20–27 kohdat koskevat määräaikaistalletuksia, takaisinostosopimuksia (repot) ja kaikkia muita luottoja kuin 46–49 ja 55 kohdassa määriteltyjä valmiusluottolimiittejä, sekkiluottoja ja luottokorttiluottoja. Uudistettuja lainoja koskevat 22–23 kohdat kattavat vain muut luotot kuin valmiusluottolimiitit, sekkiluotot ja luottokorttiluotot.

20. Uudella liiketoiminnalla tarkoitetaan mitä tahansa kotitalouden tai yrityksen ja tiedonantajan välillä tehtyä uutta sopimusta. Uusia sopimuksia ovat

— kaikki rahoitus sopimukset, joilla yksilöidään ensimmäistä kertaa talletuksen tai lainan korko, ja

— kaikki uudistetut voimassa olevat talletus- ja lainasopimukset, siten kuin ne on määritelty 21 kohdassa.

21. Uudistamisella tarkoitetaan kotitalouden tai yrityksen aktiivista osallistumista voimassa olevan talletus- tai lainasopimuksen ehtojen muuttamiseen, korko mukaan lukien. Lainasopimusten pidentämistä tai muita ehtojen muutoksia, jotka tapahtuvat automaattisesti eli ilman kotitalouden tai yrityksen aktiivista osallistumista, ei pidetä uudistamisena.

22. Kotitalouksille ja yrityksille myönnettyjä uudistettuja lainoja koskevan uuden liiketoiminnan erillistä raportointia varten uudistamisella tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa muita uusia lainoja kuin luottokorttiluottoja, valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja, jotka olivat tiedonantajan taseessa jo viitekuukautta edeltävän kuukauden lopussa.

23. Velkojen uudelleenjärjestelyihin myönnettyjä lainoja ei lähtökohtaisesti jätetä uudistettuja lainoja koskevien tilastojen ulkopuolelle. Jos uudelleenjärjestely edellyttää uusia korkoneuvotteluja ja laina myönnetään tämän seurauksena markkinaehtoja alemmalla korolla 28 kohdassa kuvatulla tavalla, lainaa ei pidä kuitenkaan lukea uudistettuihin lainoihin eikä uuteen liiketoimintaan.

24. Uuden liiketoiminnan korko perustuu painotettuun keskikorkoon, jota sovelletaan kotitalouksien tai yritysten ja tiedonantajan välillä 35 kohdassa määritellyn tarkasteluajanjakson aikana tehtyjen uusien sopimusten mukaisiin talletuksiin ja lainoihin asianomaisessa instrumenttiluokassa.

25. Vaihdevien korkojen muutokset, joissa tiedonantaja automaattisesti korjaa korkoa, eivät ole uusia sopimuksia, eikä niitä näin ollen pidetä uutena liiketoimintana. Voimassa olevien sopimusten osalta näitä vaihtuvien korkojen muutoksia ei siten lueta uuden liiketoiminnan korkoihin vaan yksinomaan kantatietojen keskikorkoihin.

26. Muutos, joka tehdään kiinteistä koroista vaihtuviin korkoihin tai päinvastoin (ajankohtana t_1) sopimuksen voimassaoloaikana ja josta on sovittu sopimuksen alkaessa (ajankohtana t_0), ei ole uusi sopimus vaan osa ajankohtana t_0 sovittuja lainaehtoja. Näin ollen sitä ei pidetä uutena liiketoimintana.

27. Kotitalouden tai yrityksen oletetaan yleensä nostavan muun lainan kuin valmiusluottolimiitin tai sekkiluoton kokonaisuudessaan sopimuksen alkamisajankohtana. Kotitalous tai yritys voi kuitenkin nostaa lainaa yhdessä tai useammassa erässä ajankohtina t_1 , t_2 , t_3 jne. sen sijaan että se nostaisi koko määrän sopimuksen alkaessa (ajankohtana t_0). Sillä, nostetaanko laina yhdessä tai useammassa erässä, ei ole merkitystä rahalaitosten korkotilastojen kannalta. Kotitalouden tai yrityksen ja tiedonantajan välillä ajankohtana t_0 tehty sopimus, joka sisältää koron ja lainan koko määrän, sisällytetään rahalaitosten uutta liiketoimintaa koskeviin korkotilastoihin. Jos lainaehdoista neuvotellaan uudelleen ajankohdan t_0 jälkeen, koko määrä, joka on myönnetty mutta jota ei vielä ole maksettu takaisin uudistamishetkellä, pitäisi ilmoittaa uudistetuissa lainoissa.

VII Ongelmaluottojen ja lainojen uudelleenjärjestelyä varten markkinaehtoja alemmalla korolla myönnettyjen lainojen käsittely

28. Ongelmaluottoja ja lainojen uudelleenjärjestelyä varten markkinaehtoja alemmalla korolla myönnettyjä lainoja ei sisällytetä painotettuihin keskikorkoihin eikä uusiin lainoihin. Ongelmaluotot määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II, ja osittain tai kokonaan ongelmaluotoksi luokitellun lainan koko määrä jätetään pois rahalaitoksen korkotilastoista. Lainojen uudelleenjärjestelyä varten otetut lainat eli lainat ongelmiin joutuneiden velallisten velkojen uudelleenjärjestelyä varten pitäisi määritellä olemassa olevien kansallisten määritelmien mukaisesti.

3 OSA**Tarkasteluajankohta****VIII Rahalaitosten korkojen tarkasteluajankohta kantatietojen osalta**

29. Kansalliset keskuspankit päättävät siitä, lasketaanko kantatietoja eli lisäliitteessä 1 kuvattuja indikaattoreita 1–26 koskevat rahalaitosten korot kansallisella tasolla ajanjakson lopun havaintojen poikkileikkauksena vai ajanjakson keskiarvoihin perustuvina implisiittisinä korkoina. Tarkasteluajanjaksona on yksi kuukausi.
30. Kantatietoja koskevat korot kuukauden lopun havaintojen poikkileikkauksena lasketaan talletusten ja lainojen kantaan kuukauden viimeisen päivän tietynä ajankohtana sovellettavien korkojen painotettujen keskiarvojen mukaan. Kyseisenä ajankohtana tiedonantaja kerää kotitalouksien ja yritysten talletusten ja lainojen kantatiedot ja niihin sovellettavat korot sekä laskee painotetun keskikoron jokaiselle instrumenttiluokalle. Toisin kuin kuukauden keskiarvoissa, kantatietoja koskevat rahalaitosten korot, jotka lasketaan kuukauden lopun havaintojen perusteella, kattavat vain ne sopimukset, jotka ovat vielä voimassa tietoa kerätettäessä.
31. Kantatietoja koskevat korot, jotka määritellään kuukauden keskiarvoihin liittyvinä implisiittisinä korkoina, lasketaan osamäärinä, joissa osoittajana on tarkasteltavan kuukauden aikana talletuksille maksetuista ja lainoista saatavista koroista kertynyt määrä ja nimittäjänä kuukauden keskimääräinen kanta. Tarkasteltavan kuukauden lopussa tiedonantaja ilmoittaa kunkin instrumenttiluokan osalta kuukauden aikana maksettavaksi tai saatavaksi kertyneiden korkojen määrän sekä talletusten ja lainojen keskimääräisen kannan kyseisen kuukauden aikana. Toisin kuin kuukauden lopun havainnoissa, kuukauden keskiarvoina laskettavat kantatietojen korot sisältävät myös sellaiset sopimukset, jotka olivat voimassa jonakin ajankohtana kuukauden aikana mutta jotka eivät ole voimassa enää kuukauden päättyessä. Talletusten ja lainojen keskimääräinen kanta tarkasteltavan kuukauden aikana pyritään laskemaan kuukauden päivittäisten kantojen keskiarvona. Vähimmäisvaatimuksena on, että kuukausittaiset keskikannat johdetaan päivittäisistä saldoista volatiilien instrumenttiluokkien eli ainakin yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisten talletusten, pidennettyjen luottokorttiluottojen sekä valmiusluottolimiittien ja sekkiluottojen osalta. Kaikkien muiden instrumenttiluokkien osalta kuukauden keskikanta johdetaan viikoittain tai useammin lasketuista saldoista.

IX Tarkasteluajankohta yön yli -talletuksia, irtisanomisehtoisia talletuksia, pidennettyjä luottokorttiluottoja sekä valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja koskevan uuden liiketoiminnan osalta

32. Kansalliset keskuspankit päättävät siitä, lasketaanko yön yli -talletuksia, irtisanomisehtoisia talletuksia, pidennettyjä luottokorttiluottoja sekä valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja eli lisäliitteessä 2 kuvattuja indikaattoreita 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 ja 36 koskevat rahalaitosten soveltamat korot kansallisella tasolla ajanjakson lopun havaintojen poikkileikkauksena vai ajanjakson keskiarvoihin liittyvinä implisiittisinä korkoina. Tarkasteluajanjaksona on yksi kuukausi.
33. Yön yli -talletuksille, irtisanomisehtoisille talletuksille, pidennetyille luottokorttiluotoille sekä valmiusluottolimiiteille ja sekkiluotolle maksettavat korot lasketaan, kuten lisäliitteeseen 1 sisältyvien kantatietojen korot, jommallakummalla seuraavista tavoista:
- a) kuukauden lopun havaintojen poikkileikkauksena eli näiden talletusten ja lainojen kantaan kuukauden viimeisenä päivänä tietynä ajankohtana sovellettavina painotettuina keskikorkoina. Kyseisenä ajankohtana tiedonantaja kerää yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisten talletusten, pidennettyjen luottokorttiluottojen sekä valmiusluottolimiittien ja sekkiluottojen osalta kotitalouksien ja yritysten asianomaiset korot ja kantatiedot sekä laskee painotetun keskikoron jokaiselle instrumenttiluokalle. Toisin kuin kuukauden keskiarvoissa, kuukauden lopun havaintojen perusteella laskettuja kantatietoja koskevat rahalaitosten korot kattavat vain ne sopimukset, jotka ovat yhä voimassa tietoa kerätettäessä; tai
 - b) kuukauden keskiarvoihin perustuvina implisiittisinä korkoina, eli lasketaan osamäärät, joissa osoittajana ovat talletuksille kuukauden aikana maksetut ja lainoista kertyneet korot ja nimittäjänä päivittäisten kantojen keskiarvo. Kuukauden lopussa tiedonantaja ilmoittaa yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisten talletusten, pidennettyjen luottokorttiluottojen sekä valmiusluottolimiittien ja sekkiluottojen osalta kuukauden aikana maksettavaksi tai saatavaksi kertyneiden korkojen määrän sekä talletusten ja lainojen keskimääräisen kannan kyseisen kuukauden aikana. Yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisten talletusten, pidennettyjen luottokorttiluottojen sekä valmiusluottolimiittien ja sekkiluottojen osalta kuukauden keskimääräinen kanta saadaan päivittäisten saldojen perusteella.

Toisin kuin kuukauden lopun havaintojen poikkileikkauksena laadittavissa tilastoissa, kuukauden keskiarvoina laskettavat kantatietoja koskevat rahalaitosten korot sisältävät myös sellaiset sopimukset, jotka olivat voimassa jonakin ajankohtana kuukauden aikana mutta jotka eivät ole voimassa enää kuukauden päättyessä.

34. Niiden tilien osalta, jotka voivat saldosta riippuen olla joko talletuksia tai lainoja, ainoastaan kuukauden viimeisen päivän saldo tiettyä ajankohtana ratkaisee sen, onko kyseinen tili kyseisenä kuukautena yön yli -talletus vai sekki-luotto, jos rahalaitosten sovelmat korot lasketaan kuukauden lopun havaintojen poikkileikkauksena. Mikäli rahalaitosten sovelmat korot lasketaan kuukauden keskiarvoihin liittyvinä implisiittinä korkoina, arvioidaan päivittäin, onko tili talletus vai laina. Tämän jälkeen lasketaan päiväkohtaisten hyvityssaldojen ja päiväkohtaisten velkasaldojen keskiarvo, jonka perusteella saadaan kuukauden keskikanta implisiittisen koron nimittäjää varten. Lisäksi osoittajan virtatiedoissa eritellään talletuksille suoritettavat korkomaksut ja lainoista saatavat korkotulot. Tiedonantajat eivät ilmoita painotettuja keskikorkoja, joissa yhdistettäisiin (alhaiset) yön yli -talletusten korot ja (korkeat) sekkiluotoista perittävät korot.

X Tarkasteluajankohta uuden liiketoiminnan osalta (muut kuin yön yli -talletukset, irtisanomisehtoiset talletukset, luottokorttiluotot sekä valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot)

35. Muuhun uuteen liiketoimintaan kuin yön yli -talletuksiin, irtisanomisehtoisiin talletuksiin, luottokorttiluottoihin sekä valmiusluottolimiitteihin ja sekkiluottoihin eli kaikkiin lisäliitteessä 2 kuvattuihin indikaattoreihin paitsi indikaattoreihin 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 ja 36 sovellettavat korot lasketaan ajanjakson keskiarvoina. Ajanjakso kattaa yhden (kokonaisen) kuukauden.
36. Tiedonantajat laskevat kunkin instrumenttiluokan osalta uuteen liiketoimintaan sovellettavan koron painotettuna keskiarvona kaikista uuden liiketoiminnan koroista tietyssä instrumenttiluokassa tarkasteltavan kuukauden aikana. Nämä kuukauden keskiarvoa kuvaavat korot, samoin kuin tiedot kussakin instrumenttiluokassa ilmoitettavan kuukauden aikana toteutuneen uuden liiketoiminnan määrästä, toimitetaan tiedonantajan sijaintipaikan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltio'), kansalliselle keskuspankille. Tiedonantajat ottavat huomioon koko kuukauden aikana toteutuneen uuden liiketoiminnan.
37. Kotitalouksille ja yrityksille myönnettyjä uudistettuja lainoja koskevien indikaattoreiden eli lisäliitteessä 2 kuvattujen indikaattoreiden 88–91 osalta tarvitaan vain uusia lainoja koskevat tiedot. Kaikki 22–27 kohdassa määriteltyt uudistetut voimassa olevat talletus- ja lainasopimukset pitäisi ottaa huomioon, vaikka sama sopimus uusittaisiin useammin kuin kerran viitekuukauden aikana.

4 OSA

Instrumenttiluokat

XI Yleismääräykset

38. Tiedonantajat toimittavat kantatietoja koskevat rahalaitosten korkotilastot lisäliitteessä 1 yksilöityjen instrumenttiluokkien osalta ja uutta liiketoimintaa koskevat korkotilastot lisäliitteessä 2 yksilöityjen instrumenttiluokkien osalta. Kuten 16 kohdassa on määritelty, yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisien talletusten, valmiusluottolimiittien sekä sekkiluottojen ja pidennettyjen luottokorttiluottojen korot ovat uutta liiketoimintaa koskevia korkoja, vaikka uuden liiketoiminnan käsite ulottuu koko kantaan, ja ne sisältyvät sen vuoksi lisäliitteeseen 2.
39. Jos kotimaiset luottolaitokset ja muut laitokset eivät jossain euroalueen jäsenvaltiossa lainkaan tarjoa johonkin lisäliitteissä 1 tai 2 kuvattuun instrumenttiluokkaan kuuluvia tuotteita euroalueen kotitalouksille ja yrityksille, kyseinen instrumenttiluokka ei ole käytössä kansallisella tasolla eikä sitä näin ollen oteta huomioon. Tiedot ilmoitetaan, mikäli kyseessä oleviin tuotteisiin perustuvaa liiketoimintaa on jonkin verran, vaikka se olisi vähäistäkin.
40. Kussakin lisäliitteissä 1 ja 2 yksilöidyssä instrumenttiluokassa, jota sovelletaan kotimaisten luottolaitosten ja muiden kotimaisten laitosten euroalueen jäsenvaltioiden kotitalouksien ja yritysten kanssa harjoittamassa pankkitoiminnassa, rahalaitosten korkotilastojen laadinnan perustana ovat *kaikki* korot, joita sovelletaan kaikkiin kyseiseen instrumenttiluokkaan kuuluviin tuotteisiin. Tämä merkitsee sitä, että kansalliset keskuspankit eivät saa määritellä kussakin instrumenttiluokassa kansallisia tuotteita, joiden osalta rahalaitosten korkotilastoja kerätään; mukaan otetaan sen sijaan kunkin tiedonantajan tarjoamien kaikkien tuotteiden korot. Kuten raha-, rahoituslaitos- ja rahoitusmarkkinatiloista 1 päivänä elokuuta 2007 annettujen suuntaviivojen EKP/2007/9 ⁽¹⁾ 16 artiklassa todetaan, kansallisten keskuspankkien ei tarvitse kattaa otoksessa jokaista tuotetta, joka on olemassa kotimaan tasolla. Ne eivät kuitenkaan saa jättää kokonaista instrumenttiluokkaa tilastojen ulkopuolelle sillä perusteella, että sitä koskevat määrät ovat hyvin pieniä. Jos jotakin instrumenttiluokkaa tarjoaa vain yksi laitos, kyseisen laitoksen on siis oltava edustettuna otoksessa. Jos jotakin instrumenttiluokkaa ei ollut olemassa euroalueen jäsenvaltiossa siinä vaiheessa, kun otos alun perin poimittiin, mutta yksi laitos on ottanut instrumenttiluokkaan kuuluvan tuotteen myöhemmin käyttöön, kyseinen laitos valitaan otokseen seuraavan edustavuutta koskevan tarkistuksen yhteydessä. Jos kansallisella tasolla luodaan uusi tuote jo olemassa olevaan instrumenttiluokkaan, otoksessa olevat laitokset ottavat sen mukaan seuraavaan ilmoitukseen, koska kaikkien tiedonantajien edellytetään antavan ilmoituksen kaikista tuotteistaan.

⁽¹⁾ EUVL L 341, 27.12.2007, s. 1.

41. Poikkeuksina periaatteesta, jonka mukaan kaikki kaikkiin tuotteisiin sovellettavat korot otetaan mukaan, ovat ongelmaluottojen ja velkojen uudelleenjärjestelyihin otettujen lainojen korot. Kuten 28 kohdassa todetaan, mitään ongelmaluottoja ja velkojen uudelleenjärjestelyihin otettuja lainoja, joissa korko alittaa markkinakorot, eli ongelmiin joutuneisiin velallisiin sovellettavaa korkoa, ei oteta mukaan rahalaitosten korkotilastoihin.

XII Valuuttakohtainen erittely

42. Rahalaitosten korkotilastot kattavat tiedonantajien joukon soveltamat korot. Tietoja muista kuin euromääräisistä talletuksista ja lainoista ei edellytetä kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tasolla. Tämä ilmenee lisäliitteistä 1 ja 2, joissa kaikki indikaattorit koskevat euromääräisiä talletuksia ja lainoja.

XIII Sektorikohtainen erittely

43. Sektorikohtaista erittelyä sovelletaan kaikkiin rahalaitosten korkotilastoissa edellytettyihin talletuksiin ja lainoihin repoja lukuun ottamatta. Lisäliitteissä 1 ja 2 erotetaan sen vuoksi toisistaan indikaattorit, jotka koskevat kotitalouksia (ml. kotitalouksia palvelevat voittoja tavoittelemattomat yhteisöt) ⁽¹⁾, ja indikaattorit, jotka koskevat yrityksiä ⁽²⁾. Lisäksi yksityisiä elinkeinonharjoittajia ja yhtiökumppanuuksia, joilla ei ole oikeudellista asemaa, koskevat tiedot annetaan erikseen osana kotitalouksien tietoja, mutta vain " muita luottoja " koskevaan uuteen liiketoimintaan kuuluvien lainojen osalta. Kansalliset keskuspankit voivat luopua vaatimuksesta yksilöidä erikseen yksityisille elinkeinonharjoittajille myönnettyt lainat, jos tällaisten lainojen osuus euroalueen jäsenvaltion kotitalouksille myönnettyjen lainojen yhteenlasketusta kannasta on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) mukaisesti laskettuna vähemmän kuin 5 prosenttia.
44. Lisäliitteessä 1 oleva indikaattori 5 ja lisäliitteessä 2 oleva indikaattori 11 koskevat repoja. Vaikka repoille maksettava tuotto riippuu joissakin euroalueen jäsenvaltioissa siitä, minkä sektorin hallussa repot ovat, repojen osalta ei edellytetä sektorikohtaista erittelyä kotitalouksiin ja yrityksiin kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tasolla. Myöskään maturiteettierittelyä ei edellytetä tehtäväksi kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tasolla, koska repojen oletetaan olevan pääasiassa hyvin lyhytaikaisia. Repoja koskevat rahalaitosten korot liittyvät erittelemättä molempiin sektoreihin.
45. Lisäliitteen 2 indikaattorit 5 ja 6 koskevat kotitalouksien hallussa olevia irtisanomisehtoisia talletuksia. Irtisanomisehtoisien talletusten korko ja painotus liittyvät kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tasolla kuitenkin sekä kotitalouksien että yritysten hallussa oleviin irtisanomisehtoisiin talletuksiin, eli sektorit yhdistetään mutta kohdistetaan kotitalouksiin. Sektorikohtaista erittelyä ei edellytetä tehtäväksi kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tasolla.

XIV Instrumenttilajin mukaan tehtävä erittely

46. Ellei jäljempänä 47–55 kohdassa toisin määrätä, rahalaitosten korkojen instrumenttilajin mukaan tehtävä erittely ja instrumenttilajien määrittelyt noudattavat asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevan 2 osan mukaisia saamisten ja velkojen luokkia.
47. Yön yli -talletuksia koskevat korot eli lisäliitteen 2 indikaattorit 1 ja 7 kattavat kaikki yön yli -talletukset riippumatta siitä, maksetaanko niille korkoa vai ei. Nollakorkoiset yön yli -talletukset otetaan siis mukaan rahalaitosten korkotilastoihin.
48. Valmiusluottolimiiteillä ja sekkiluotoilla eli lisäliitteen 2 indikaattoreilla 12 ja 23 tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevassa 2 osassa riippumatta niiden alkuperäisestä koron kiinnitysajasta. Ylityksistä maksettavat sakkokorot, jotka sisältyvät muihin kuluihin yhtenä osatekijänä, esimerkiksi erityisinä toimitusmaksuina, eivät kuulu 1 kohdassa olevan määritelmän mukaisen vuositaisoisen sovitun koron piiriin, koska tähän korkoon sisältyy yksinomaan lainojen korko. Tässä luokassa ilmoitettavia lainoja ei ilmoiteta missään muussa uuden liiketoiminnan luokassa.
49. Luottokorttiluotolla tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevassa 2 osassa. Korkoa koskevat tiedot ilmoitetaan ainoastaan pidennettyjen luottokorttiluottojen osalta indikaattoreissa 32 ja 36. Luottokorttien maksuaikaluottojen korkoa ei ilmoiteta erikseen, sillä se on määritelmän mukaan 0 prosenttia. Luottokorttien maksuaikaluottojen kanta sisällytetään kuitenkin rahalaitosten korkotilastojen kantatietoihin yhdessä pidennettyjen luottokorttiluottojen kannan kanssa. Pidennettyjä luottokorttiluottoja ja luottokorttien maksuaikaluottoja ei ilmoiteta minkään muun uutta liiketoimintaa kuvaavan indikaattorin yhteydessä.

⁽¹⁾ S.14 ja S.15 yhdessä, kuten on määritelty Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetussa EKT 2010:ssä.

⁽²⁾ S.11, kuten EKT 2010:ssä on määritelty.

50. Uuteen liiketoimintaan kuuluvat yrityksille myönnettyt lainat (valmiusluottolimiittejä, sekkiluottoja ja luottokorttiluottoja lukuun ottamatta) eli lisäliitteen 2 indikaattorit 37–54, 80, 82, 84 ja 91 kattavat rahalaitosten korkotilastoissa kaikki muut lainat paitsi yritysten luottokorttiluotot, valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot niiden määrästä riippumatta, kun taas indikaattorit 62–79, 81, 83 ja 85 liittyvät 64 kohdassa määriteltyihin vakuudellisiin luottoihin. Kantatietoja koskevan lisäliitteen 1 mukaisilla yrityksille myönnettyillä lainoilla tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevassa 2 osassa, ja ne kattavat myös valmiusluottolimiitit, sekkiluotot ja luottokorttiluotot.
51. Uuteen liiketoimintaan kuuluvilla kotitalouksille myönnettyillä kulutusluotoilla eli lisäliitteen 2 indikaattoreilla 13–15, 30 ja 88 tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa tavaroiden ja palvelujen hankintaa varten henkilökohtaiseen käyttöön myönnettyjä muita lainoja kuin luottokorttiluottoja, valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja, kun taas indikaattorit 55–57 liittyvät 64 kohdassa määriteltyihin vakuudellisiin lainoihin. Kantatietoja koskevan lisäliitteen 1 mukaisilla kulutusluotoilla tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevassa 2 osassa, ja ne kattavat myös valmiusluottolimiitit, sekkiluotot ja luottokorttiluotot.
52. Uuteen liiketoimintaan kuuluvilla kotitalouksien asuntolainoilla eli lisäliitteen 2 indikaattoreilla 16–19, 31 ja 89 tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa sellaisia muita lainoja kuin valmiusluottolimiittejä, sekkiluottoja tai luottokorttiluottoja, jotka on myönnetty asumiseen liittyviä investointeja varten, mukaan lukien asuntojen rakentaminen, autotallit ja asuntojen kunnostustyöt (remontointi), kun taas indikaattorit 58–61 liittyvät 64 kohdassa määriteltyihin vakuudellisiin lainoihin. Kantatietoja koskevan lisäliitteen 1 mukaisilla kotitalouksien asuntolainoilla tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevassa 2 osassa, ja ne kattavat myös valmiusluottolimiitit, sekkiluotot ja luottokorttiluotot.
53. Uuteen liiketoimintaan kuuluvilla kotitalouksille myönnettyillä muilla luotoilla eli lisäliitteen 2 indikaattoreilla 20–22 ja 33–35 ja 90 tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa esimerkiksi liiketoimintaa, velkajärjestelyjä, opintoja jne. varten myönnettyjä muita lainoja kuin valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja tai luottokorttiluottoja. Kantatietoja koskevan lisäliitteen 1 mukaisilla kotitalouksille myönnettyillä muilla luotoilla tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevassa 2 osassa, ja ne kattavat valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot sekä luottokorttiluotot.
54. Kantatietoja koskevien rahalaitosten korkojen osalta kulutusluotot, kotitalouksille myönnettyt asuntolainat ja kotitalouksille myönnettyt muut luotot kattavat yhdessä kaikki kotimaisten luottolaitosten ja muiden laitosten kotitalouksille myöntämät lainat, mukaan luettuina valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot sekä luottokorttiluotot.
55. Uutta liiketoimintaa koskevien rahalaitosten korkojen osalta pidennetyt luottokorttiluotot, valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot sekä kotitalouksille myönnettyt kulutusluotot, asuntolainat ja muita tarkoituksia varten myönnettyt luotot kattavat kaikki kotimaisten luottolaitosten ja muiden laitosten kotitalouksille myöntämät lainat luottokorttien maksuaikaluottoja lukuun ottamatta. Luottokorttien maksuaikaluottoja ei ilmoiteta erikseen rahalaitosten uutta liiketoimintaa koskevista korkotilastoista, mutta ne sisältyvät osana vastaaviin kantatietoihin.

XV Suuruusluokan mukaan tehtävä erittely

56. Yrityksille myönnettyjen muiden lainojen eli lisäliitteen 2 indikaattoreiden 37–54 ja 62–85 osalta erotetaan toisistaan kolme suuruusluokkaa: a) "enintään 0,25 miljoonaa euroa"; b) "yli 0,25 miljoonaa euroa mutta enintään 1 miljoonaa euroa"; ja c) "yli 1 miljoonaa euroa". Tällä määrällä tarkoitetaan yhtä uutena liiketoimintana pidettävää yksittäistä lainatransaktiota eikä kaikkea yrityksen ja tiedonantajan välistä liiketoimintaa.

XVI Erittely alkuperäisen ja jäljellä olevan maturiteetin, irtisanomisajan ja korkotason tarkistuksen ajanjakson tai alkuperäisen koron kiinnittämisen mukaan

57. Riippuen instrumenttilajista ja siitä, liittyykö rahalaitosten korko kantatietoihin vai uuteen liiketoimintaan, tiedot eritellään tilastoissa alkuperäisen ja jäljellä olevan maturiteetin, irtisanomisajan ja korkotason tarkistuksen ajanjakson ja/tai alkuperäisen koron kiinnittämisen ajanjakson mukaan. Nämä erittelyt koskevat aikavälejä tai ajanjaksoja, esimerkiksi korko enintään kahden vuoden määräaikaistalletukselle tarkoittaa kesikorkoa kaikille talletuksille, joiden alkuperäinen maturiteetti on kahdesta päivästä kahteen vuoteen, painotettuna talletuksen koon mukaan.
58. Alkuperäisen ja jäljellä olevan maturiteetin sekä irtisanomisajan ja korkotason tarkistuksen ajanjakson mukaan tehtävä erittely on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevan 2 osan määritelmien mukainen. Alkuperäisen maturiteetin mukaan tehtävää erittelyä sovelletaan kaikkiin kantatietoja koskeviin talletusluokkiin repoja lukuun ottamatta sekä kaikkiin kantatietoja koskeviin lainaluokkiin lisäliitteen 1 mukaisesti. Erittelyä alkuperäisen maturiteetin sekä jäljellä olevan maturiteetin ja seuraavan korkotason tarkistuksen ajanjakson mukaan sovelletaan indikaattoreihin 15–26 lisäliitteen 1 mukaisesti. Alkuperäisen maturiteetin mukaan tehtävää erittelyä sovelletaan myös määräaikaistalletuksia koskevaan uuteen liiketoimintaan ja irtisanomisajan mukaan tehtävää erittelyä irtisanomisehtoisia talletuksia koskevaan uuteen liiketoimintaan lisäliitteen 2 mukaisesti. Erilliset tiedot yrityksille myönnettyistä lainoista, joiden alkuperäinen koron kiinnitysaika on enintään yksi vuosi ja joiden alkuperäinen maturiteetti on yli vuoden, ilmoitetaan kunkin edellä 56 kohdassa mainitun suuruusluokan osalta lisäliitteen 2 mukaisesti.

59. Uutta liiketoimintaa koskevat lainakorot eritellään, lukuun ottamatta uudistettuja lainoja koskevia indikaattoreita 88–91 lisäliitteessä 2, sopimukseen sisältyvän alkuperäisen koron kiinnitysajan mukaan. Alkuperäisellä koron kiinnitysjalla tarkoitetaan rahalaitosten korkotilastoissa sopimuksen alkaessa ennalta sovittua ajanjaksoa, jonka aikana koron määrä ei muutu. Alkuperäinen koron kiinnitysaika saattaa olla lyhyempi tai sama kuin lainan alkuperäinen maturiteetti. Korkoa pidetään muuttumattomana vain, mikäli sen suuruus määritetään täsmällisesti, esimerkiksi 10 prosentiksi, tai erona viitekorkoon tietyssä kiinteässä ajankohtana, esimerkiksi 6 kuukauden euriboriksi lisätynä kahdella prosenttiyksiköllä tietyssä päivänä ja ajankohtana. Mikäli sopimuksen alkaessa kotitalouden tai yrityksen ja tiedonantajan kesken sovitaan tietyksi ajanjaksoksi menettelystä, jolla lainakorko lasketaan, esimerkiksi 6 kuukauden euribor plus 2 prosenttiyksikköä kolmen vuoden ajaksi, alkuperäisenä koron kiinnitysaikana ei pidetä kolmea vuotta vaan kuutta kuukautta, koska koron määrä saattaa vaihdella kuuden kuukauden välein kolmen vuoden aikana. Uutta antolainautointia koskevat rahalaitosten korkotilastot sisältävät vain koron, josta on sovittu alkuperäiseksi koron kiinnitysjaksi sopimuksen alkaessa tai lainaa koskevien uusien neuvottelujen jälkeen. Mikäli korko tämän alkuperäisen kiinnitysajan jälkeen automaattisesti muuttuu vaihtuvaksi koroksi, sitä ei sisällytetä uutta liiketoimintaa koskeviin korkoihin vaan yksinomaan kantatietoja koskeviin korkoihin.

60. Kotitalouksille myönnettyjen lainojen osalta eritellään seuraavat alkuperäiset koron kiinnitysajat:

Kotitalouksien kulutusluotot ja muut luotot:

- vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään yhdeksi vuodeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli vuodeksi mutta enintään viideksi vuodeksi, ja
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli viideksi vuodeksi.

Kotitalouksien asuntolainat:

- vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään yhdeksi vuodeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli vuodeksi mutta enintään viideksi vuodeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli viideksi vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi, ja
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi.

61. Yrityksille luokissa enintään 0,25 miljoonaa euroa, yli 0,25 miljoonaa euroa mutta enintään 1 miljoonaa euroa sekä yli 1 miljoonaa euroa myönnettyjen lainojen osalta eritellään seuraavat alkuperäiset koron kiinnitysajat:

- vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään kolmeksi kuukaudeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli kolmeksi kuukaudeksi mutta enintään yhdeksi vuodeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli vuodeksi mutta enintään kolmeksi vuodeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli kolmeksi vuodeksi mutta enintään viideksi vuodeksi,
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli viideksi vuodeksi mutta enintään kymmeneksi vuodeksi, ja
- alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi.

62. "Vaihtuva korko" määritellään rahalaitosten korkotilastoissa koroksi, jota tarkistetaan jatkuvasti, esimerkiksi päivittäin, tai rahalaitoksen harkinnan mukaan, keskuspankkeja ja rahamarkkinarahastoja lukuun ottamatta.

XVII Vakuudellisten lainojen erittely vakuuden ja/tai takausten mukaan

63. Kotitalouksille ja yrityksille myönnetty lainat, joissa on vakuus ja/tai takaus, ilmoitetaan lisäksi erikseen rahalaitosten korkotilastojen kaikkien uuden liiketoiminnan luokkien osalta, lukuun ottamatta luottokorttiluottoja, valmiusluotto-
limiittejä ja sekkiluottoja sekä muihin tarkoituksiin myönnettyjä luottoja. Erittelyä vakuuden/takausten mukaan ei edellytetä myöskään uudistettuja lainoja koskevaan uuteen liiketoimintaan liittyvien indikaattoreiden osalta.

64. Rahalaitosten korkotilastoissa lainojen erittely vakuuden/takausten mukaan sisältää sellaisten uuteen liiketoimintaan kuuluvien lainojen yhteenlasketun määrän, joiden vakuutena käytetään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 58 alakohdassa ja saman asetuksen 197–200 artiklassa olevan määritelmän mukaista "vastikkeellista luottosuojaa" ja/tai joiden takauksena käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 59 alakohdassa ja saman asetuksen 201, 202 ja 203 artiklassa olevan määritelmän mukaista "takauksen luonteista luottosuojaa" siten, että vakuuden ja/tai takauksen arvo on suurempi tai yhtä suuri kuin lainan kokonaismäärä. Jos muu rahalaitos kuin keskuspankki tai rahamarkkinarahasto soveltaa valvontatarkoituksiin järjestelmää, joka poikkeaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritellystä standardimenetelmästä, rahalaitos voi soveltaa samaa menetelyä myös ilmoittaessaan tietoja tähän erittelyyn kuuluvista lainoista.

5 OSA

Tiedonantovelvoitteet

65. Jotta voitaisiin laskea kaikkia euroalueen jäsenvaltioita koskevat aggregaatit kunkin lisäliitteissä 1 ja 2 esitetyn instrumenttiluokan osalta, sovelletaan kolmea aggregointitasoa.

XVIII Tilastotiedot tiedonantajien tasolla

66. Aggregoinnin ensimmäisen vaiheen toteuttavat tiedonantajat 67–72 kohdassa määritetyllä tavalla. Kansalliset keskuspankit voivat kuitenkin pyytää tiedonantajia toimittamaan tiedot yksittäisten talletusten ja lainojen tasolla. Tiedot toimitetaan sen euroalueen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa tiedonantaja sijaitsee.
67. Jos kantatietoja koskevat korot eli lisäliitteen 1 indikaattorit 1–26 on laadittu kuukauden lopun havaintojen poikkileikkauksena, tiedonantajat toimittavat kustakin instrumenttiluokasta painotetun keskikoron kuukauden viimeiseltä päivältä.
68. Jos kantatietoja koskevat korot eli lisäliitteen 1 indikaattorit 1–26 on laadittu kuukauden implisiittisinä keskikorkoina, tiedonantajat toimittavat kunkin instrumenttiluokan osalta tiedot kyseisen kuukauden aikana kertyneistä maksetuista tai saaduista koroista sekä talletusten ja lainojen keskimääräisestä kannasta saman kuukauden aikana.
69. Jos yön yli -talletuksia, irtisanomisehtoisia talletuksia, pidennettyjä luottokorttiluottoja sekä valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja koskevat korot eli lisäliitteen 2 indikaattorit 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 ja 36 on laadittu kuukauden lopun havaintojen poikkileikkauksena, tiedonantajat toimittavat kustakin instrumenttiluokasta painotetun keskikoron kuukauden viimeiseltä päivältä.
70. Jos yön yli -talletuksia, irtisanomisehtoisia talletuksia, pidennettyjä luottokorttiluottoja sekä valmiusluottolimiittejä ja sekkiluottoja koskevat korot eli lisäliitteen 2 indikaattorit 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 ja 36 on laadittu kuukauden implisiittisinä keskikorkoina, tiedonantajat toimittavat kunkin instrumenttiluokan osalta tiedot kyseisen kuukauden aikana kertyneistä maksetuista tai saaduista koroista sekä talletusten ja lainojen keskimääräisestä kannasta saman kuukauden aikana.
71. Tiedonantajat toimittavat kustakin uutta liiketoimintaa koskevasta instrumenttiluokasta eli lisäliitteen 2 indikaattoreista 2–4, 8–11, 13–22, 30–31, 33–35 ja 37–85 painotetun keskikoron. Lisäksi tiedonantajat ilmoittavat kunkin lisäliitteen 2 indikaattorin 2–4, 8–11, 13–22 ja 33–35 ja 37–85 osalta kussakin instrumenttiluokassa tarkasteltavan kuukauden aikana toteutuneen uuden liiketoiminnan määrän. Kotitalouksille ja yrityksille myönnettyjä uudistettuja lainoja koskevien instrumenttiluokkien (lisäliitteessä 2 olevat indikaattorit 88–91) osalta tarvitaan vain uutta liiketoimintaa koskevat tiedot.
72. Luottolaitoksia ja muita laitoksia, joille kansallinen keskuspankki on antanut luvan ilmoittaa rahalaitosten korkotilastot yhdessä ryhmänä, pidetään yhtenä tiedonantajana, ja niiden on annettava 67–71 kohdassa mainitut tiedot koko ryhmän osalta. Lisäksi nämä tiedonantajat ilmoittavat joka vuosi kunkin instrumenttiluokan osalta ryhmään kuuluvien tiedonantajalaitosten lukumäärän ja korkojen varianssin näiden laitosten välillä. Ryhmään kuuluvien tiedonantajien lukumäärä ja varianssi koskevat lokakuun tilannetta, ja ne ilmoitetaan lokakuun tietojen yhteydessä.

XIX Kansalliset keskikorot ja aggregoidut tulokset euroalueen jäsenvaltioiden tasolla

73. Aggregoinnin toisen vaiheen toteuttavat kansalliset keskuspankit. Ne aggregoivat korot ja niihin liittyvän liiketoiminnan määrät kaikilta kansallisilta tiedonantajilta kansalliseksi keskikoroksi kunkin instrumenttiluokan osalta. Tiedot ilmoitetaan Euroopan keskuspankille (EKP). EKP toteuttaa kunkin euroalueen jäsenvaltion instrumenttiluokkia koskevan aggregoinnin viimeisen vaiheen kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tasolle.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

Lisäliite 1

Instrumenttiluokat kantatietoja koskevia korkoja varten

Vuositasoinen sovittu korko (AAR) tai suppeasti määritelty efektiivinen korko (NDER) ilmoitetaan kuukausittain kunkin taulukossa 1 olevan luokan osalta.

Taulukko 1

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen maturiteetti	Jäljellä oleva maturiteetti	Korkotason tarkistus	Kantatietoja kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite	
Euromääräiset talletukset	Kotitalouksilta	Määräaikaiset	Enintään 2 vuotta			1	AAR	
			Yli 2 vuotta			2	AAR	
	Yrityksiltä	Määräaikaiset	Enintään 2 vuotta			3	AAR	
			Yli 2 vuotta			4	AAR	
	Repot					5	AAR	
Euromääräiset lainat	Kotitalouksille	Asuntolainat	Enintään 1 vuosi			6	AAR	
			Yli 1 vuosi mutta enintään 5 vuotta			7	AAR	
			Yli 5 vuotta			8	AAR	
		Kulutusluotot ja muut luotot	Enintään 1 vuosi			9	AAR	
			Yli 1 vuosi mutta enintään 5 vuotta			10	AAR	
			Yli 5 vuotta			11	AAR	
		Yhteensä	Yli 1 vuotta			15	AAR	
				Enintään 1 vuosi		16	AAR	
				Yli 1 vuotta	Seuraavien 12 kk:n aikana	17	AAR	
			Yli 2 vuotta			18	AAR	
				Enintään 2 vuotta		19	AAR	
				Yli 2 vuotta	Seuraavien 24 kk:n aikana	20	AAR	
		Yrityksille		Enintään 1 vuosi			12	AAR
				Yli 1 vuosi mutta enintään 5 vuotta			13	AAR
			Yli 5 vuotta			14	AAR	

	Sektorit	Instrumenttilaji	Alkuperäinen maturiteetti	Jäljellä oleva maturiteetti	Korkotason tarkistus	Kantatietoja kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
			Yli 1 vuotta			21	AAR
				Enintään 1 vuosi		22	AAR
				Yli 1 vuotta	Seuraavien 12 kk:n aikana	23	AAR
			Yli 2 vuotta			24	AAR
				Enintään 2 vuotta		25	AAR
				Yli 2 vuotta	Seuraavien 24 kk:n aikana	26	AAR

Lisäliite 2

Instrumenttiluokat uuden liiketoiminnan korkoja varten

Vuositasoinen sovittu korko (AAR) tai suppeasti määritelty efektiivinen korko (NDER) ilmoitetaan kuukausittain taulukoissa 2, 3 ja 4 olevien luokkien osalta. Vuositasoisen sovitun koron lisäksi ilmoitetaan siihen liittyvä liiketoiminnan määrä, mikäli se osoitetaan taulukoissa sanalla "määrä". Niiden luokkien osalta, jotka liittyvät uudistettuihin lainoihin taulukossa 6, tarvitaan vain uutta liiketoimintaa koskevat tiedot.

Taulukoiden 2 (lukuun ottamatta indikaattoreita 33–35), 3, 5 ja 6 luokat ovat kunkin taulukon sisällä toisensa poissulkevia. Näin ollen lainoja, jotka ilmoitetaan taulukkoon 2 (lukuun ottamatta indikaattoreita 33–35) ja/tai taulukkoon 3 ja/tai taulukkoon 5 ja/tai taulukkoon 6 kuuluvan indikaattorin yhteydessä, ei ilmoiteta uudestaan saman taulukon minkään muun indikaattorin yhteydessä, lukuun ottamatta indikaattoreissa 33–35 ilmoitettuja lainoja, jotka ilmoitetaan myös indikaattorien 20–22 yhteydessä.

Kaikkien lainojen, jotka ilmoitetaan jossakin taulukon 3 luokassa, on myös esiinnyttävä taulukon 2 vastaavissa luokissa. Taulukon 4 indikaattorit ovat taulukon 2 alaindikaattoreita, ja myös taulukon 3 alaindikaattoreita, jos lainat ovat vakuudellisia; tästä syystä kaikkien taulukossa 4 ilmoitettavien lainojen on oltava myös taulukoissa 2 ja 3, jos se on tarkoituksenmukaista. Missä tahansa taulukon 6 luokassa ilmoitettujen lainojen on näytävä myös taulukon 2 asianmukaisessa luokassa, ja soveltuvin osin taulukon 3 asianmukaisessa luokassa.

Taulukko 5 koskee vain todellista vuosikorkoa. Taulukossa 5 ilmoitetut lainat on soveltuvin osin ilmoitettava myös taulukoissa 2, 3, 4 ja 6, jolloin otetaan huomioon todellisen vuosikoron erilainen laskutapa siten kuin se esitetään 9 kohdassa.

Uuden liiketoiminnan käsite ulottuu koko kantaan, eli yön yli -talletusten, irtisanomisehtoisten talletusten, valmiusluottolimiittien sekä sekkiluottojen ja pidennettyjen luottokorttiluottojen kantatietoihin (indikaattorit 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 ja 36).

Taulukko 2

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen maturiteetti, irtisanomisaika, alkuperäinen koron kiinnitysaika	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
Euromääräiset talletukset	Kotitalouksilta	Yön yli -talletukset		1	AAR
		Määräaikaiset	Enintään 1 vuoden maturiteetti	2	AAR, määrä
			Yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden maturiteetti	3	AAR, määrä
			Yli 2 vuoden maturiteetti	4	AAR, määrä
		Irtisanomisehtoiset (*)	Enintään 3 kuukauden irtisanomisaika	5	AAR
			Yli 3 kuukauden irtisanomisaika	6	AAR
	Yrityksiltä	Yön yli -talletukset		7	AAR
		Määräaikaiset	Enintään 1 vuoden maturiteetti	8	AAR, määrä
			Yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden maturiteetti	9	AAR, määrä
			Yli 2 vuoden maturiteetti	10	AAR, määrä
	Repot			11	AAR, määrä
Euromääräiset lainat	Kotitalouksille	Valmiusluottolimiitit ja sekkiluotot		12	AAR
		Pidennetyt luottokorttiluotot		32	AAR
		Kulutusluotot	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi	13	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	14	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi	15	AAR, määrä

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen maturiteetti, irtisanomisaika, alkuperäinen koron kiinnitysaika	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
		Asuntolainat	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi	16	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	17	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	18	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	19	AAR, määrä
		Muut luotot	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi	20	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	21	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi	22	AAR, määrä
		Muut luotot, joista: Yksityiset elinkeinonharjoittajat	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi	33	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	34	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi	35	AAR, määrä
Euromääräiset lainat	Yrityksille	Valmiusluottolimitit ja sekkiluotot		23	AAR
		Pidennetyt luottokorttiluotot		36	AAR
		Luotot enintään 0,25 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 3 kuukaudeksi	37	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 kuukaudeksi mutta enintään 1 vuodeksi	38	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 3 vuodeksi	39	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	40	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	41	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	42	AAR, määrä
		Luotot yli 0,25 miljoonaa euroa mutta enintään 1 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 3 kuukaudeksi	43	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 kuukaudeksi mutta enintään 1 vuodeksi	44	AAR, määrä

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen maturiteetti, irtisanomisaika, alkuperäinen koron kiinnitysaika	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 3 vuodeksi	45	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	46	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	47	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	48	AAR, määrä
		Luotot yli 1 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 3 kuukaudeksi	49	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 kuukaudeksi mutta enintään 1 vuodeksi	50	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 3 vuodeksi	51	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	52	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	53	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	54	AAR, määrä

(*) Tämän instrumenttiluokan osalta kotitaloudet ja yritykset yhdistetään ja kohdistetaan kotitalouksien sektoriin.

Taulukko 3

Uuteen liiketoimintaan kuuluvat lainat, joille on vakuus ja/tai takaus

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen koron kiinnittäminen	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
Euromääräiset lainat	Kotitalouksille	Kulutusluotot	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi	55	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	56	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi	57	AAR, määrä
		Asuntolainat	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi	58	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	59	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	60	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	61	AAR, määrä

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen koron kiinnittäminen	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
Euromääräiset lainat	Yrityksille	Luotot enintään 0,25 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 3 kuukaudeksi	62	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 kuukaudeksi mutta enintään 1 vuodeksi	63	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 3 vuodeksi	64	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	65	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	66	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	67	AAR, määrä
		Luotot yli 0,25 miljoonaa euroa mutta enintään 1 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 3 kuukaudeksi	68	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 kuukaudeksi mutta enintään 1 vuodeksi	69	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 3 vuodeksi	70	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	71	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	72	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	73	AAR, määrä
		Luotot yli 1 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 3 kuukaudeksi	74	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 kuukaudeksi mutta enintään 1 vuodeksi	75	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 1 vuodeksi mutta enintään 3 vuodeksi	76	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 3 vuodeksi mutta enintään 5 vuodeksi	77	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 5 vuodeksi mutta enintään 10 vuodeksi	78	AAR, määrä
			Alkuperäinen koron kiinnittäminen yli 10 vuodeksi	79	AAR, määrä

Taulukko 4

Uuteen liiketoimintaan kuuluvat yrityksille myönnettyt lainat, joiden alkuperäinen koron kiinnitysaika on alle 1 vuosi ja alkuperäinen maturiteetti yli yhden vuoden

	Sektori	Instrumenttilaji	Kaikki lainat/lainat, joissa on vakuus tai takaus, alkuperäisen maturiteetin mukaan	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
Euromääräiset lainat	Yrityksille	Luotot enintään 0,25 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi, alkuperäinen maturiteetti yli 1 vuoden	80	AAR, määrä
			Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi, alkuperäinen maturiteetti yli 1 vuoden, vain lainat, joissa on vakuus/takaus	81	AAR, määrä
		Luotot yli 0,25 miljoonaa euroa mutta enintään 1 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi, alkuperäinen maturiteetti yli 1 vuoden	82	AAR, määrä
			Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi, alkuperäinen maturiteetti yli 1 vuoden, vain lainat, joissa on vakuus/takaus	83	AAR, määrä
		Luotot yli 1 miljoonaa euroa	Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi, alkuperäinen maturiteetti yli 1 vuoden	84	AAR, määrä
			Vaihtuva korko ja alkuperäinen koron kiinnittäminen enintään 1 vuodeksi, alkuperäinen maturiteetti yli 1 vuoden, vain lainat, joissa on vakuus/takaus	85	AAR, määrä

Taulukko 5

Uuteen liiketoimintaan kuuluvat lainat kotitalouksille

	Sektori	Instrumenttilaji	Kaikki lainat	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
Euromääräiset lainat	Kotitalouksille	Kulutusluotot	APRC	30	APRC
		Asuntolainat	APRC	31	APRC

Taulukko 6

Uudistettuja lainoja koskeva uusi liiketoiminta

	Sektori	Instrumenttilaji	Alkuperäinen maturiteetti, irtisanomisaika, alkuperäinen koron kiinnitysaika	Uutta liiketoimintaa kuvaava indikaattori	Tiedonantovelvoite
Euromääräiset lainat	Kotitalouksille	Kulutusluotot	yhteensä	88	määrä
		Asuntolainat	yhteensä	89	määrä
		Muut luotot	yhteensä	90	määrä
	Yrityksille		yhteensä	91	määrä

LIITE II

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen Euroopan keskuspankin (EKP) tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja sen euroalueen jäsenvaltion kansallisen keskuspankin asettamien määraikojen mukaisesti, jossa tiedonantajalla on kotipaikka (jäljempänä 'asianomainen kansallinen keskuspankki');
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle keskuspankille;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä esittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä;
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomäärästä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten eroja;
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

LIITE III

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO MYÖHEMMISTÄ MUUTOKSISTA

(mainittu 7 artiklassa)

Asetus (EY) N:o 63/2002 (EKP/2001/18)

(EYVL L 10, 12.1.2002, s. 24)

Muutettu:

Asetus (EY) N:o 2181/2004 (EKP/2004/21)

(EUVL L 371, 18.12.2004, s. 42)

Asetus (EY) N:o 290/2009 (EKP/2009/7)

(EUVL L 94, 8.4.2009, s. 75)

Asetus (EU) N:o 674/2010 (EKP/2010/7)

(EUVL L 196, 28.7.2010, s. 23)

LIITE IV

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 63/2002 (EKP/2001/18)	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
	2 artiklan 2 kohta
	2 artiklan 3 kohta
	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 6 kohta
3 artikla	3 artikla
	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
	8 artikla
7 artikla	9 artikla
Liite I ⁽¹⁾	
Liite II	Liite I
Liite III	Liite II
	Liite III
Liite IV	

⁽¹⁾ Siirretään uudelleen laadittaviin EKP:n suuntaviivoihin EKP/2007/9.

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1073/2013,
annettu 18 päivänä lokakuuta 2013,
sijoitusrahastojen saamisia ja velkoja koskevista tilastoista (uudelleenlaadittu)
(EKP/2013/38)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Koska sijoitusrahaston saamisia ja velkoja koskevista tilastoista 27 päivänä heinäkuuta 2007 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 958/2007 (EKP/2007/8) ⁽²⁾ on muutettava huomattavasti erityisesti Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽³⁾ vuoksi, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tilastoihin liittyvien Euroopan keskuspankin (EKP) tietojenantovaatimusten täyttämiseksi EKP:llä on oikeus kansallisten keskuspankkien avustuksella kerätä tilastotietoja tietojen antajien perusjoukosta siinä määrin kuin on Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohdasta seuraa, että sijoitusrahastot kuuluvat tietojen antajien perusjoukkoon tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi muun muassa raha- ja rahoitustilastojen alalla. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 3 artiklassa edellytetään lisäksi, että EKP täsmentää varsinaisen tietojen antajien joukon tietojen antajien perusjoukon piiristä, sekä annetaan EKP:lle valtuudet vapauttaa tietyt tietojen antajien ryhmät tilastoihin liittyvistä tietojenantovaatimuksista kokonaan tai osittain.
- (3) EKPJ tarvitsee korkealaatuisia tilastotietoja sijoitusrahastojen toiminnasta, jotta se voisi täyttää tehtävänsä ja valvoa muiden kuin rahalaitosten liiketoimintaa. Näiden tietojen pääasiallisena tarkoituksena on antaa EKP:lle kattava

tilastoihin perustuva kuva sijoitusrahastosektorista jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'), joita tarkastellaan yhtenä talousalueena.

- (4) Kunhan EKP:n tilastovaatimusten täyttäminen ei vaaranna, kansalliset keskuspankit voivat tietojen keräämisestä aiheutuvien rasitteiden vähentämiseksi kerätä tarvittavat sijoitusrahastoja koskevat tiedot varsinaiselta tiedonantajien joukolta osana laajempaa tilastointiin liittyvää tiedonkeruuta, joka palvelee muita tilastointitarkoituksia. Näissä tapauksissa tiedonantajille on avoimuuden lisäämiseksi ilmoitettava, että tietoja kerätään muita tilastointitarkoituksia varten.
- (5) Rahoitustaloustoimia koskevat tiedot mahdollistavat syvällisemmän analyysin rahapolitiikkaa ja muita tarkoituksia varten. Tietoja rahoitustaloustoimista ja kannoista käytetään myös muiden tilastojen laatimiseen, erityisesti euroalueen rahoitustilinpidoissa.
- (6) Vaikka asetuksissa, joita EKP antaa Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') 34.1 artiklan nojalla, ei myönnetä mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro (jäljempänä 'euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot'), EKPJ:n perussäännön 5 artikla koskee sekä euroalueen jäsenvaltioita että euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 johdanto-osan 17 kappaleessa viitataan siihen, että EKPJ:n perussäännön 5 artikla yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan kanssa tarkoittavat, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, joita ne pitävät tarkoituksenmukaisina tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämisen edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi, ja saatava tilastointiin liittyvät valmistelunsa ajoissa valmiiksi, jotta niistä voi tulla euroalueen jäsenvaltiota.
- (7) Vaikka tämä asetus on ensisijaisesti osoitettu sijoitusrahastoille, täydellisiä tietoja sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemien haltijaosuuksien haltijoista ei välttämättä voida saada suoraan sijoitusrahastoilta, joten on tarpeen sisällyttää varsinaiseen tiedonantajien joukkoon muitakin yhteisöjä.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 211, 11.8.2007, s. 8.

⁽³⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

- (9) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tietojen antajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantovälineitä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'sijoitusrahastolla' yhteissijoitusyrittä, joka
- a) sijoittaa liitteessä II tarkoitettuihin rahoitus- ja/tai muihin kuin rahoitusvaroihin ja jonka tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen; ja
 - b) on perustettu unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti:
 - i) sopimusoikeuden nojalla rahastoyhtiöiden hoidossa oleviksi sijoitusrahastoiksi;
 - ii) trusteja koskevien säännösten nojalla "unit trust" -rahastoiksi;
 - iii) yhtiöoikeuden nojalla sijoitusyhtiöksi; tai
 - iv) minkä tahansa vastaavan mekanismin tai oikeudellisen muodon perusteella.

Määritelmä kattaa

- a) yritykset, joiden osuudet tai osakkeet on haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti näiden yritysten varoilla; ja
- b) yritykset, joiden liikkeeseen laskettujen osakkeiden määrä on kiinteä ja joiden osakkeenomistajien on ostettava tai myytävä olemassa olevia osakkeita liittyessään rahastoon tai erotessaan siitä.

Määritelmä ei kata

- a) asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetussa uudistetussa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä (jäljempänä 'EKT 2010') määriteltyjä eläkerahastoja (alasektori S.129);
- b) rahalaitossektorin taseesta 24 päivänä syyskuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) (1) liitteessä I määriteltyjä rahamarkkinarahastoja.

Sijoitusrahastojen määritelmässä ilmaisulla 'yleisö' tarkoitetaan piensijoittajia, ammattimaisia sijoittajia sekä institutionaalisia sijoittajia;

- 2) 'tiedonantajalla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa 'tietojen antajalla';
- 3) 'kotimaisella' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa. Mikäli oikeushenkilöllä ei ole fyysistä toimipaikkaa, sen kotimaa määritetään tätä asetusta sovellettaessa sen mukaan, minkä talousalueen lainsäädännön mukaan se on rekisteröity. Mikäli oikeushenkilöä ei ole rekisteröity, perusteena käytetään laillista kotipaikkaa eli maata, jonka lakien mukaan oikeushenkilön perustaminen ja sen olemassaolon jatkuminen määritetään;
- 4) 'rahalaitoksella' samaa kuin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa;
- 5) 'muulla rahoituksen välittäjällä' muita rahoituksen välittäjiä kuin vakuutuslaitoksia ja eläkerahastoja, siten kuin ne määritellään EKT 2010:ssä (alasektori S.125);
- 6) 'rekisteröidyillä sijoitusrahasto-osuuksilla' sijoitusrahasto-osuuksia, joista kansallisen lainsäädännön mukaan pidetään haltijoiden tiedot sisältävää rekisteriä, mukaan lukien tiedot haltijoiden sijaintipaikasta ja sektorista;
- 7) 'sijoitusrahaston haltijaosuuksilla' sijoitusrahasto-osuuksia, joiden osalta kansallisen lainsäädännön mukaan ei pidetä haltijoiden tiedot sisältävää rekisteriä taikka joiden osalta pidetään rekisteriä ilman tietoa haltijan kotipaikasta ja sektorista;
- 8) 'asianomaisella kansallisella keskuspankillä' sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa sijoitusrahastolla on kotipaikka;
- 9) 'arvopaperikohtaisilla' tiedoilla tietoja, jotka on eritelty yksittäisiä arvopapereita koskeviksi tiedoiksi.

2 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista sijoitusrahastoista. Sijoitusrahasto itse on velvollinen toimittamaan tässä asetuksessa vaaditut tilastotiedot; jos sijoitusrahastot eivät ole kansallisen lainsäädäntönsä mukaan oikeushenkilöitä, velvollisuus koskee henkilöitä, jotka ovat lain mukaan oikeutettuja edustamaan niitä.

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

2. Tietojen saamiseksi sijoitusrahastojen liitteessä I olevan 2 osan 3 kohdan mukaisesti liikkeeseen laskemien haltijaosuuksien haltijoista varsinainen tiedonantajien joukko kattaa myös rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää näille yhteisöille poikkeuksia, mikäli vaaditut tilastotiedot kerätään muista saatavilla olevista lähteistä liitteessä I olevan 2 osan 3 kohdan mukaisesti. Kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täytymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen EKP:n kanssa sovitulla tavalla. Kansalliset keskuspankit voivat laatia tämän asetuksen soveltamista varten luettelon tiedonantovelvoitteen alaisista muista rahoituksen välittäjistä ja ylläpitää sitä liitteessä I olevan 2 osan 3 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

3 artikla

Tilastoinnissa käytettävä sijoitusrahastojen luettelo

1. Johtokunta laatii tilastointia varten luettelon tiedonantajien perusjoukon muodostavista sijoitusrahastoista, mahdolliset 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut alarahastot mukaan luettuina, ja ylläpitää sitä. Luettelo voi perustua mahdollisesti jo olemassa oleviin luetteluihin kansallisten viranomaisten valvomista sijoitusrahastoista; tällaisiin luetteluihin on lisättävä 1 artiklassa olevan sijoitusrahastojen määritelmän soveltamisalaan kuuluvat muut sijoitusrahastot.

2. Kansalliset keskuspankit ja EKP toimittavat tämän luettelon ja sen päivitykset tiedonantajien saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, myös sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten tiedonantajien pyynnöstä paperimuodossa.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun luettelon viimeisin käytettävissä oleva sähköinen versio on virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia tiedonantajalle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, sikäli kuin tämä on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.

4 artikla

Sijoitusrahastokohtainen raportointi

1. Varsinaisen tiedonantajien joukon on annettava tiedot saamisistaan ja veloistaan sijoitusrahastokohtaisesti.

2. Jos sijoitusrahasto jakaa saamisensa eri alarahastoihin siten, että kuhunkin alarahastoon liittyvien osuuksien vakuutena ovat eri saamiset, jokainen alarahasto katsotaan erilliseksi sijoitusrahastoksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Poiketen 1 ja 2 kohdasta sijoitusrahastot voivat asianomaisen kansallisen keskuspankin etukäteissuostumuksen ja ohjeiden mukaisesti antaa tiedot saamisistaan ja veloistaan ryhmänä, kunhan tällainen raportointi johtaa vastaaviin tuloksiin kuin rahastokohtainen raportointi.

5 artikla

Tilastointiin liittyvät neljännesvuosittaiset ja kuukausittaiset tiedonantovaatimukset

1. Tiedonantajien on liitteiden I ja II mukaisesti toimitettava

a) neljännesvuosittain vuosineljänneksen lopun kantatiedot sijoitusrahastojen saamisista ja veloista ja soveltuvin osin neljännesvuosittaiset arvostusmuutokset tai taloustoimet; ja

b) kuukausittain kuukauden lopun kantatiedot sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemista osuuksista sekä soveltuvin osin vastaavat kuukausittaiset arvostusmuutokset tai taloustoimet sekä erikseen tiedot sijoitusrahasto-osuuksien uusista liikkeeseenlaskuista ja lunastuksista ilmoitettavan kuukauden aikana.

2. Kansalliset keskuspankit voivat halutessaan kerätä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot kuukausittain neljännesvuosittaisen tiedonkeruun sijaan.

6 artikla

Arvostusmuutokset tai taloustoimet

1. Tiedonantajien on asianomaisen kansallisen keskuspankin ohjeiden mukaisesti ilmoitettava arvostusmuutokset tai taloustoimet liitteessä I täsmennetyllä tavalla aggregoituina ilmoitettavia tietoja varten.

2. Kuten liitteessä I täsmennetään, kansalliset keskuspankit voivat joko laskea arvopaperikauppoja koskevat likiarvot arvopaperikohtaisten tietojen perusteella tai kerätä taloustoimia koskevat tiedot suoraan arvopaperikohtaisesti.

3. Lisävaatimukset ja -ohjeet arvostusmuutoksia tai taloustoimia koskevien tietojen kokoamisesta vahvistetaan liitteessä III.

7 artikla

Kirjanpitosäännöt

1. Kirjanpitosäännöt, joita sijoitusrahastot noudattavat tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja antaessaan, ovat pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽¹⁾ kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisia tai, jos nämä eivät ole sovellettavissa, sijoitusrahastoihin sovellettavien muiden kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisia.

2. Kaikki rahoitussaamiset ja -velat ilmoitetaan bruttomääräisinä tilastointia varten, tämän vaikuttamatta euroalueen jäsenvaltioissa voimassa oleviin kirjanpito- ja nettoutuskäytäntöihin.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

8 artikla

Poikkeukset

1. Sijoitusrahastoille voidaan myöntää poikkeuksia 5 artiklassa säädettyistä tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista seuraavasti:

- a) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia kokonaistaseeltaan pienimmille sijoitusrahastoille, kunhan aggregoidussa neljännesvuosittaisessa taseessa mukana olevien sijoitusrahastojen osuus on vähintään 95 prosenttia kunkin euroalueen jäsenvaltion sijoitusrahastojen kantatietojen mukaisista kokonaisvaroista.
- b) Euroalueen jäsenvaltioissa, joissa kansallisten sijoitusrahastojen yhteenlasketut kokonaisvarat ovat enintään 1 prosentti euroalueen sijoitusrahastojen kokonaisvaroista, kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia kokonaistaseeltaan pienimmille sijoitusrahastoille, kunhan aggregoidussa neljännesvuosittaisessa taseessa mukana olevien sijoitusrahastojen osuus on vähintään 80 prosenttia kansallisten sijoitusrahastojen kantatietojen mukaisista kokonaisvaroista.
- c) Sijoitusrahastot, joihin sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, raportoivat ainoastaan neljännesvuositain soveltuvin osin vuosineljänneksen lopun kantatiedot mahdollisista liikkeeseen lasketuista sijoitusrahasto-osuuksista ja vastaavista neljännesvuosittaisista arvostusmuutoksista tai taloustoimista.
- d) Kansalliset keskuspankit tarkistavat a ja b alakohdassa asetettujen ehtojen täyttyminen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin kalenterivuoden alusta alkaen.

2. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia sellaisille sijoitusrahastoille, joihin sovellettavien kansallisten kirjanpitosäännösten mukaan varojen arvostus voi tapahtua harvemmin kuin neljännesvuosittain. EKP:n neuvosto päättää sijoitusrahastojen luokista, joihin kuuluville sijoitusrahastoille kansallisilla keskuspankeilla on oikeus myöntää poikkeuksia. Sijoitusrahastoihin, joille on myönnetty tällainen poikkeus, sovelletaan 5 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia tiheydellä, joka vastaa niihin sovellettavien kirjanpitosäännösten velvoitteita varojen arvostuksen ajoituksesta.

3. Sijoitusrahastot voivat päättää olla hyödyntämättä poikkeuksia ja täyttää sen sijaan kaikki 5 artiklassa määritetyt tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset. Jos sijoitusrahasto tekee tällaisen päätöksen, sen on hankittava asianomaisen kansallisen keskuspankin suostumus, ennen kuin se muuttaa käytäntönsä näiden poikkeusten hyödyntämisen suhteen.

9 artikla

Toimitusajat

- 1. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin niiden on saatava 5 artiklassa tarkoitettut tiedot tiedonantajilta 2 kohdassa tarkoitettun määräajan noudattamiseksi.
- 2. Kansalliset keskuspankit toimittavat EKP:lle

a) tiedonantajilta saatuihin neljännesvuosittaisiin tietoihin perustuvat aggregoidut vuosineljänneksen kantatiedot ja arvostusmuutokset viimeistään 28. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuosineljänneksen päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat;

b) yhteenlasketut kuukausittaiset kantatiedot ja arvostusmuutokset, jotka perustuvat tiedonantajilta kerättyihin sijoitusrahasto-osuuksia koskeviin kuukausittaisiin tietoihin tai 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ajantasaisiin tietoihin, viimeistään 28. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuosineljänneksen päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat; ja

c) tiedonantajilta saatuihin kuukausittaisiin tietoihin perustuvat aggregoidut kuukausittaiset sijoitusrahasto-osuuksien uusia liikkeeselaskuja ja lunastuksia koskevat tiedot viimeistään 28. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuosineljänneksen päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat.

10 artikla

Vähimmäisvaatimukset ja kansalliset tiedonantomenettelyt

1. Tiedonantajien on noudatettava niitä koskevia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia liitteessä IV yksilöityjen tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

2. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tarvittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta liitteessä IV tarkoitettulla tavalla on mahdollista.

11 artikla

Sulautumiset, jakautumiset ja uudelleenjärjestelyt

Jos kyseessä on sulautuminen, jakautuminen tai muu uudelleenjärjestely, joka saattaa vaikuttaa tilastotietojen antamista koskevien velvollisuuksien täyttämiseen, asianomainen tiedonantaja ilmoittaa, sen jälkeen kun aikomus tällaisen toimen toteuttamisesta on tullut julkiseksi ja hyvissä ajoin ennen kuin se tulee voimaan, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille suunnitelluista menettelyistä tämän asetuksen mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten täyttämiseksi.

12 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää näitä oikeuksia itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva laitos ei täytä liitteessä IV säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

*13 artikla***Tietojen antaminen ensimmäisen kerran**

Ensimmäiset kuukausittaiset ja neljännesvuosittaiset tiedot annetaan joulukuun 2014 tilanteesta.

*14 artikla***Kumoaminen**

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 958/2007 (EKP/2007/8) 1 päivästä tammikuuta 2015.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*15 artikla***Loppusäännös**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 18 päivänä lokakuuta 2013.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

TILASTOINTIIN LIITTYVÄT TIEDONANTOVAATIMUKSET

1 OSA

Yleiset tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Varsinaisen tiedonantajien joukon on annettava seuraavat tilastotiedot:

- a) vuosineljänneksittäin: i) arvopaperikohtaiset tiedot sijoitusrahastojen hallussa olevista arvopapereista, joilla on julkisesti saatavilla oleva tunnistekoodi; ii) instrumenttien/maturiteettiluokkien, valuuttojen ja vastapuolten mukaan eriteltyt aggregoidut tiedot muista kuin arvopaperisaamisista ja -veloista sekä arvopapereista, joilla ei ole julkisesti saatavilla olevaa tunnistekoodia; ja iii) joko arvopaperikohtaiset tai aggregoidut tiedot sijoitusrahasto-osuuksien haltijoista, kuten tämän liitteen 2 osassa tarkemmin määritetään. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi vaatia tiedonantajilta arvopaperikohtaisia tietoja sellaisten arvopaperien osalta, joilla ei ole julkisesti saatavilla olevaa tunnistekoodia, taikka saamis- ja velkaeräkohtaisia tietoja muiden saamisten ja velkojen kuin arvopaperien osalta, ja
- b) kuukausittain arvopaperikohtaiset tiedot erikseen kaikkien sijoitusrahaston liikkeeseen laskemien osuuksien osalta.

Kuten taulukossa 2 vahvistetaan, asianomainen kansallinen keskuspankki voi myös päättää kerätä tiedot taloustoimista arvopaperikohtaisesti niiden kenttien lisäksi, jotka on raportoitava arvopaperikohtaisesti aggregoitujen tietojen saamiseksi arvopapereista.

Aggregoidut tiedot on ilmoitettava kantoina ja asianomaisen kansallisen keskuspankin ohjeiden mukaisesti joko a) hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvina arvostusmuutoksina tai b) taloustoimina.

Asianomaisen kansallisen keskuspankin etukäteissuostumuksella tiedonantajat, jotka toimittavat vaaditut neljännesvuosittaiset tiedot arvopaperikohtaisesti, voivat toimittaa vaaditut kuukausittaiset tiedot aggregoituina arvopaperikohtaisten tietojen sijaan.

2. Tiedot, jotka on annettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille arvopaperikohtaisesti, määritetään taulukossa 2. Neljännesvuosittainen tilastointiin liittyvä tiedonantovaatimus kantoja koskevien aggregoitujen tietojen osalta määritetään taulukossa 1 ja hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvia arvostusmuutoksia koskevien aggregoitujen tietojen osalta taulukossa 3. Kantatietojen, hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvien arvostusmuutosten tai taloustoimien sekä sijoitusrahastojen uusien liikkeeseenlaskujen ja lunastusten aggregoituja tietoja koskeva kuukausittainen tilastointiin liittyvä tiedonantovaatimus määritetään taulukossa 4.
3. Kansallinen keskuspankki voi myös johtaa tarvittavat tiedot vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU⁽¹⁾ nojalla kootuista tiedoista, kunhan toimivaltaisen kansallisen valvontaviranomaisen tämän direktiivin nojalla keräämät tiedot toimitetaan kansalliselle keskuspankille sen ja tämän viranomaisen sopimuksen mukaisesti ja kunhan täytetään EKPJ:n keräämien luottamuksellisten tilastotietojen suojaamista ja käyttöä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa ja etenkin sen 5 kohdassa.

2 OSA

Sijoitusrahasto-osuuksien haltijoiden sijaintipaikka ja sektori

1. Tiedonantajat toimittavat neljännesvuosittain tiedot jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'), sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemien sijoitusrahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikasta erittelyn kotimaiset / euroalue (muut kuin kotimaiset) / ulkomaiset mukaisesti. Kotimaisten ja euroalueen (muiden kuin kotimaisten) vastapuolet eritellään lisäksi sektoreittain.

⁽¹⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

2. Tiedonantajat toimittavat sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemien rekisteröityjen sijoitusrahasto-osuuksien osalta osuuk-sien haltijoiden kotipaikan ja sektorin mukaisesti eriteltyt tiedot. Mikäli haltijan kotimaata ja sektoria ei voida yksilöidä suoraan, kyseiset tiedot ilmoitetaan saatavilla olevien tietojen perusteella.
3. Tiedonantajat toimittavat haltijaosuuksien osalta sijoitusrahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan ja sektorin mukaisesti eriteltyt tiedot asianomaisen kansallisen keskuspankin päättämällä tavalla. Tämä vaatimus koskee vain yhtä seuraavista vaihtoehdoista tai niiden yhdistelmää, joka on valittava kyseisten markkinoiden rakenteen ja kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien kansallisten oikeudellisten menettelytapojen perusteella. Kansallinen keskuspankki seuraa aika ajoin tämän edellytyksen täyttymistä.
- a) Rahasto-osuuksia liikkeeseen laskevat sijoitusrahastot:
- Rahasto-osuuksia liikkeeseen laskevat sijoitusrahastot, niitä laillisesti edustavat henkilöt tai tämän asetuksen 2 artik-lan 2 kohdassa tarkoitetut yhteisöt antavat kyseisten rahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan ja sektorin mukaisesti eriteltyt tiedot. Rahasto-osuuksien välittäjä tai jokin muu rahasto-osuuksien liikkeeseenlaskussa, takaisinostossa tai siirrossa mukana oleva yhteisö voi antaa tällaiset tiedot.
- b) Rahalaitokset tai muut rahoituksen välittäjät sijoitusrahasto-osuuksien säilyttäjinä:
- Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka toimivat sijoitusrahasto-osuuksien säilyttäjinä, toimittavat tiedon-antajina sellaisten sijoitusrahasto-osuuksien haltijoiden kotipaikan ja sektorin mukaisesti eriteltyt tiedot, jotka ovat kotimaisten sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemia ja joita säilytetään haltijan lukuun tai sellaisen toisen välittäjän lukuun, joka myös toimii säilyttäjänä. Tämä vaihtoehto on käytettävissä, jos i) säilyttäjä erottaa haltijoiden puolesta säilytyksessä olevat sijoitusrahasto-osuudet niistä osuuksista, joita se pitää muiden säilyttäjien puolesta; ja ii) suurin osa sijoitusrahasto-osuuksista on sellaisten kotimaisten laitosten säilytyksessä, jotka luokitellaan rahoituksen välit-täjiksi (rahalaitokset tai muut rahoituksen välittäjät).
- c) Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka antavat tietoja kotimaisten ulkomaisten kanssa tekemistä, koti-maisten sijoitusrahasto-osuuksia koskevista taloustoimista:
- Rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät, jotka toimivat tiedonantajina kotimaisten ja ulkomaisten välisistä, kotimaisten sijoitusrahasto-osuuksia koskevista taloustoimista, antavat haltijoiden kotipaikan ja sektorin mukaisesti eriteltyt tiedot sellaisista rahasto-osuuksista, jotka ovat kotimaisten sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemia ja joilla ne käyvät kauppaa haltijan lukuun tai sellaisen toisen välittäjän lukuun, joka on myös mukana tässä taloustoimessa. Tämä vaihtoehto on käytettävissä, jos i) raportointi on kattavaa, eli se kattaa olennaisilta osin kaikki tiedonantajien toteuttamat taloustoimet; ii) annetaan täsmällisiä tietoja ostoista ja myynneistä, joissa vastapuolten kotipaikka on euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella; iii) erot samojen osakkeiden/osuuksien liikkeeseenlaskuarvon ja lunastusarvon välillä ovat ilman palkkioita erittäin vähäisiä; ja iv) kotimaisten sijoitusrahastojen liikkeeseen las-kemien, euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella kotipaikan omaavien hallussa olevien osakkeiden/osuuksien määrä on vähäinen.
- d) Jos a–c alakohtaa ei voida soveltaa, tiedonantajat, rahalaitokset ja muut rahoituksen välittäjät mukaan lukien, ilmoittavat asiaa koskevat tiedot saatavilla olevien tietojen perusteella.
4. Kansalliset keskuspankit voivat myös kerätä tarvittavat tilastotiedot tiedoista, joita kerätään arvopaperien omistusta koskevista tilastoista 17 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) ⁽²⁾ perusteella, kunhan tiedot annetaan tämän asetuksen 9 artiklassa asetettujen määräaikojen mukaisesti ja ne täyttävät yleisemmin liitteessä IV vahvistetut vähimmäisvaatimukset.
5. Mikäli rekisteröityjä sijoitusrahasto-osuuksia tai haltijaosuuksia lasketaan liikkeeseen ensimmäistä kertaa taikka mark-kinakehitys edellyttää siirtymistä vaihtoehdosta tai vaihtoehtojen yhdistelmästä toiseen, kansalliset keskuspankit voivat myöntää yhdeksi vuodeksi poikkeuksia 2 ja 3 kohdassa vahvistetuista vaatimuksista.

⁽²⁾ EUVL L 305, 1.11.2012, s. 6.

3 OSA

Raportointitaulukot

Taulukko 1
Kannat
Neljännesvuositiet toimitettavat tiedot

	A. Kotimaa				B. Euroalue ja muut maat, joissa toimittajalla toimintaa				C. Ulkomaiset				D. Yhteensä			
	Perustiedot	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Perustiedot	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Perustiedot	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Perustiedot	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä
1. Tietokannat ja alustamiset erittäin 1 vuoden erittäin 2 vuoden erittäin 3 vuoden erittäin 4 vuoden erittäin 5 vuoden erittäin 6 vuoden erittäin 7 vuoden erittäin 8 vuoden erittäin 9 vuoden erittäin 10 vuoden	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä
2. Oskukset ja alustamiset erittäin 1 vuoden erittäin 2 vuoden erittäin 3 vuoden erittäin 4 vuoden erittäin 5 vuoden erittäin 6 vuoden erittäin 7 vuoden erittäin 8 vuoden erittäin 9 vuoden erittäin 10 vuoden	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä
3. Oskukset ja alustamiset erittäin 1 vuoden erittäin 2 vuoden erittäin 3 vuoden erittäin 4 vuoden erittäin 5 vuoden erittäin 6 vuoden erittäin 7 vuoden erittäin 8 vuoden erittäin 9 vuoden erittäin 10 vuoden	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä
4. Alustamiset erittäin 1 vuoden erittäin 2 vuoden erittäin 3 vuoden erittäin 4 vuoden erittäin 5 vuoden erittäin 6 vuoden erittäin 7 vuoden erittäin 8 vuoden erittäin 9 vuoden erittäin 10 vuoden	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä	Kotimaa	Maan nimi (maat, jotka eivät kuulu Euroalueeseen)	Maan kanta	Yhteensä

* Muut tiedot, jotka eivät kuulu Euroalueeseen, on esitetty vain silloin, kun ne ovat merkittävät. Muut tiedot, jotka eivät kuulu Euroalueeseen, on esitetty vain silloin, kun ne ovat merkittävät.

Taulukko 2

Vaadittavat arvopaperikohtaiset tiedot

Jokaisesta arvopaperista luokissa "velkapaperit", "osakkeet ja osuudet" ja "sijoitusrahasto-osuudet" on annettava tiedot alla olevan taulukon kentissä seuraavien sääntöjen mukaisesti.

1. Kentän 1 tiedot on annettava.
2. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki ei kerää arvopaperikohtaisia tietoja taloustoimista suoraan, se antaa kenttien 2, 3 ja 4 osalta vain kahden kentän tiedot (eli joko kenttien 2 ja 3 tiedot, kenttien 2 ja 4 tiedot tai kenttien 3 ja 4 tiedot).
3. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki kerää arvopaperikohtaiset tiedot taloustoimista suoraan, sen on annettava myös seuraavien kenttien tiedot:
 - a) kenttä 5 tai kentät 6 ja 7, ja
 - b) kenttä 4 tai kentät 2 ja 3.
4. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi vaatia tiedonantajilta myös kentän 8 tietojen raportoimista.
5. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi halutessaan kerätä ainoastaan kentän 2 tiedot tapauksissa 2 ja 3 b. Tässä tapauksessa kansallisen keskuspankin on vähintään vuosittain tarkistettava ja ilmoitettava EKP:lle, että tämä käytäntö ei vaikuta kansallisen keskuspankin raportointien aggregoitujen tietojen laatuun, tarkistusten tiheys ja suuruus mukaan luettuina.

Kenttä	Otsikko
1	Arvopaperin tunnistekoodi
2	Kappalemäärä tai aggregoitu nimellisarvo
3	Hinta
4	Kokonaismäärä
5	Rahoitustaloustoimet
6	Ostetut arvopaperit (saamiset) tai liikkeeseen lasketut arvopaperit (velat)
7	Mydyt arvopaperit (saamiset) tai lunastetut arvopaperit (velat)
8	Arvopaperin kirjauksen valuutta

LIITE II

MÄÄRITELMÄT

1 OSA

Instrumenttiluokkien määritelmät

1. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset instrumenttiluokista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Taulukko ei ole yksittäisten rahoitusinstrumenttien luettelo, eivätkä kuvaukset ole tyhjentyviä. Määritelmien perustana on asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistettu Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä Euroopan unionissa (jäljempänä 'EKT 2010').
2. Joistain instrumenttiluokista edellytetään maturiteettierittelyä. Ne koskevat alkuperäistä maturiteettia eli maturiteettia liikkeeseenlaskun yhteydessä, joka tarkoittaa rahoitusinstrumentin kiinteää määräaika, jota ennen sitä ei voida lunastaa (esim. velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen seuraamus (esim. tietyn tyyppiset talletukset).
3. Rahoitussuhteet voidaan erottaa toisistaan jälkimarkkinakelpoisuuden perusteella. Saaminen on jälkimarkkinakelpoinen, jos sen omistajuus on helposti siirrettävissä yhdeltä yksiköltä toiselle luovutuksen tai nimisiirron avulla tai johdannaisten tapauksessa korvaamalla se vastakkaisella sopimuksella. Kaikilla rahoitusinstrumenteilla voidaan käydä kauppaa, mutta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit on tarkoitettu kaupankäyntiin pörssissä tai kahdenvälisillä markkinoilla, vaikkei jälkimarkkinakelpoisuus edellytäkään varsinaista kaupankäyntiä.

Taulukko A

Sijoitusrahastojen saamisen ja velkojen instrumenttiluokkien määritelmät

SAAMISTEN LUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
1. Talletukset ja lainasaamiset	Tämä erä sisältää tässä tiedonkeruussa sijoitusrahastojen lainanottajille lainaamat varat tai sijoitusrahastojen hankkimat lainat, jotka joko perustuvat ei-jälkimarkkinakelpoisiin velkakirjoihin tai eivät perustu velkakirjoihin. Se sisältää seuraavat erät: — sijoitusrahastoihin tehdyt talletukset, kuten yön yli -talletukset, määräaikaistalletukset ja irtisanomisehtoiset talletukset. — hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit: hallussa olevat velkapaperit, jotka eivät ole siirtokelpoisia ja joilla ei voida käydä kauppaa jälkimarkkinoilla. — siirretyt lainat: — lainat, joista on tosiasiallisesti tullut siirtokelpoisia, kirjataan erään 'talletukset ja lainasaamiset', mikäli ei ole näyttyä siitä, että niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla. Muussa tapauksessa ne kirjataan velkapapereiksi. — talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla: velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat velkapapereita liikkeeseen laskevan laitoksen vaateita, joita voidaan esittää vasta sen jälkeen kun kaikki etusijalla olevat vaatimukset on tyydytetty, joten ne ovat joiltain ominaisuuksiltaan osakkeiden ja osuuskuntien kaltaisia. Velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, luokitellaan tilastoitaessa joko "lainoiksi" tai "velkapapereiksi" rahoitusinstrumentin luonteen mukaan. Mikäli sijoitusrahaston hallussa olevat kaikenlaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, esitetään tilastointia varten ilmoittamishetkellä yhtenä lukuna, tämä luku sisällytetään erään "velkapaperit" sillä perusteella, että saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat useimmiten pikemminkin velkapapereina kuin lainoina.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	— saamiset, jotka liittyvät takaisinmyyntisopimuksiin käteisvakuutta vastaan: sen rahan vastaerä, joka maksetaan arvopapereista, jotka sijoitusrahasto ostaa tiettyyn hintaan samalla sitoutuen myymään samat (tai vastaavat) arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana. — saamiset, jotka liittyvät arvopapereiden lainaamiseen käteisvakuutta vastaan: sen rahan vastaerä, joka maksetaan sijoitusrahaston lainaamista arvopapereista. Tähän erään sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa myös hallussa ja liikkeessä olevat eurosetelit ja -kolikot sekä ulkomaiset setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen maksamiseen.
2. Velkapaperit	Hallussa olevat velkapaperit, jotka ovat velkatodistuksina toimivia jälkimarkkinakelpoisia rahoitusinstrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan korvata markkinoilla vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat — hallussa olevat arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä tai -päivinä tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta. — siirretyt lainat, jotka ovat muuttuneet jälkimarkkinakelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, edellyttäen, että on näyttöä jälkimarkkinakaupasta, kuten markkinatakaajien olemassaolosta, sekä osto- ja myyntitarjousten eroihin perustuvista rahoitusvarojen säännöllisistä noteerauksista. Mikäli näin ei ole, ne luokitellaan ”talletuksiin ja lainasaamisiin”. — velkapaperien muodossa olevat lainasaamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla. Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myyty arvopaperit pysyvät alkuperäisen omistajan taseessa (eikä niitä pidä siirtää väliaikaisen haltijan taseeseen), mikäli on olemassa käänteisoperaatiota koskeva kiinteä sitoumus eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Mikäli väliaikainen haltija myy saamansa arvopaperit, myyntitapahtuma on kirjattava suorana arvopaperitransaktion ja kirjattava väliaikaisen haltijan taseeseen arvopaperisalkun negatiivisena positiona.
3. Osakkeet ja sijoitusrahasto-osuudet	Rahoitusvarat, jotka tuovat mukanaan omistajan oikeuksia yrityksiin tai yritysmäisiin yhteisöihin. Yleensä tällaiset rahoitusvarat oikeuttavat hallussapitäjäänsä osuuteen yrityksen tai yritysmäisen yhteisön voitosta sekä osuuteen niiden nettovaroista selvitystilassa. Tähän erään kuuluvat noteeratut ja noteeraamattomat osakkeet, muut osakkeet, rahamarkkinarahasto-osuudet ja muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet. Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainattuja tai takaisinostosopimuksen perusteella myytyjä osakkeita käsitellään luokan 2 ”velkapaperit” sääntöjen mukaisesti.
3a. Osakkeet ja sijoitusrahasto-osuudet, joista noteerattuja osakkeita	Noteeratut osakkeet ovat jälkimarkkinoilla noteerattuja oman pääoman ehtoisia arvopapereita. Jälkimarkkinapaikka voi olla tunnettu pörssi tai muu kauppapaikka. Noteerattuja osakkeita kutsutaan myös listatuiksi osakkeiksi. Pörssissä noteeratuista osakkeista on noteerattujen hintojen ansiosta yleensä helposti saatavilla käyvät markkinahinnat.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
3b. Osakkeet ja sijoitusrahasto-osuudet, joista sijoitusrahasto-osuuksia	Tämä erä sisältää hallussa olevat rahamarkkinarahasto-osuudet ja sellaiset muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet, jotka mainitaan tilastoinnissa käytettävissä rahalaitos- ja sijoitusrahastoluetteloissa. Rahamarkkinarahastot määritellään asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33). Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot määritellään tämän asetuksen 1 artiklassa.
(2 + 3), joista arvopapereita (velkapaperit, osakkeet ja sijoitusrahasto-osuudet), jotka on lainattu tai myyty takaisinostosopimuksilla	Tämä erä sisältää luokissa 2 (velkapaperit) ja 3 (osakkeet ja sijoitusrahasto-osuudet) ilmoitetut arvopaperit, jotka on lainattu arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä tai myyty takaisinostosopimusten perusteella (tai muilla vastaavatyypisillä operaatioilla kuten ns. sale/buy back -sopimuksilla).
4. Johdannaiset	Johdannaiset ovat määrättyyn rahoitusinstrumenttiin, indikaattoriin tai hyödykkeeseen liittyviä rahoitusinstrumentteja, joiden kautta tietyt rahoitusriskit voivat olla itsenäisinä kaupankäynnin kohteina rahoitusmarkkinoilla. Tähän erään kuuluvat — optiot — optiotodistukset (warrantit) — futuurit — termiinit — swapit — luottojohdannaiset. Johdannaiset kirjataan taseeseen markkina-arvoonsa bruttoperusteisesti. Yksittäiset johdannaisopimukset, joilla on positiivinen markkina-arvo, kirjataan taseen vastaavaa-puolelle, ja sopimukset, joilla on negatiivinen markkina-arvo, kirjataan taseen vastattavaa-puolelle. Johdannaisopimuksiin perustuvia tulevia bruttomääräisiä sitoumuksia ei kirjata taseeriin. Johdannaiset voidaan kirjata myös nettoperusteisesti eri arvostamismenetelmien mukaisesti. Mikäli ainoastaan nettopositioita on saatavilla tai positiot kirjataan muuhun kuin markkina-arvoon, nämä positiot ilmoitetaan. Tähän erään eivät kuulu johdannaiset, joita ei kansallisten sääntöjen mukaan kirjata taseeseen.
5. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteä omaisuus)	Muu aineellinen ja aineeton omaisuus kuin rahoitusvarat. Kiinteä omaisuus käsittää muut kuin rahoitusvarat, joita sijoitusrahasto käyttää toistuvasti tai jatkuvasti yli yhden vuoden ajan. Tämä erä sisältää asunnot, muut rakennukset ja rakennelmat, koneet ja laitteet, arvoesineet ja henkiset omaisuustuotteet, kuten tietokoneohjelmistot ja tietokannat.
6. Muut saamiset	Tämä on taseen vastaavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää ”muut kuin edellä mainitut saamiset”. Kansalliset keskuspankit voivat vaatia myös tässä erässä eriteltäviä seuraavista: — korkosaamiset talletuksista ja lainoista — korkosaamiset hallussa olevista velkapapereista — kertyneet vuokrasaamiset — saamiset, jotka eivät liity sijoitusrahaston varsinaiseen toimintaan.

VELKALUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
7. Lainat ja vastaanotetut talletukset	Velkaerät, jotka sijoitusrahaston on maksettava velkojille ja jotka eivät perustu jälkimarkkinakelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskuun. Tähän erään kuuluvat — lainat: sijoitusrahastoille annetut lainat, jotka joko perustuvat ei-jälkimarkkinakelpoiisiin velkakirjoihin tai eivät perustu velkakirjoihin. — repot ja repo-tyyppiset operaatiot käteisvakuutta vastaan; sen rahan vastaerä, jonka sijoitusrahasto saa arvopapereista, jotka se myy tiettyyn hintaan samalla sitoutuen ostamaan samat (tai vastaavat) arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana. Rahat, jotka sijoitusrahasto saa vastineeksi kolmannelle osapuolelle ("väliaikainen haltija") siirretyistä arvopapereista, luokitellaan tähän erään, mikäli on olemassa kiinteä sitoumus käänteisoperaatiosta eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Tämä merkitsee sitä, että kaikki asianomaisiin arvopapereihin liittyvät riskit ja palkkiot kuuluvat operaation aikana edelleen sijoitusrahastolle. — käteisvakuus, joka on saatu vastineeksi arvopaperilainauksen yhteydessä; rahat, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle käteisvakuutta vastaan tilapäisesti lainatuista arvopapereista. — käteisvakuus, joka on saatu vastineeksi operaatioissa, joissa on siirretty väliaikaisesti kultaa vakuutta vastaan.
8. Sijoitusrahasto-osuudet	Tilastoinnissa käytettävässä sijoitusrahastojen luettelossa mainittujen sijoitusrahastojen liikkeeseen laskemat osuudet, omaan pääomaan kuuluvat osuudet mukaan luettuina. Erä muodostaa sijoitusrahaston kokonaisvelan osuuksien haltijoille. Erään kuuluvat myös varat, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista tai sellaisista varoista, jotka sijoitusrahastot ovat panneet talteen vastaisuudessa odotettavissa olevien maksujen ja sitoumusten varalta.
9. Johdannaiset	Ks. luokka 4.
10. Muut velat	Tämä on taseen vastattavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää "muut kuin edellä mainitut velat". Kansalliset keskuspankit voivat vaatia myös tässä erässä erittelyjä seuraavista: — liikkeeseen lasketut velkapaperit: sijoitusrahaston liikkeeseen laskemat muut arvopaperit kuin osuudet, jotka yleensä ovat siirtokelpoisia ja joilla käydään kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan markkinoilla korvata vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistusoikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen; — lainoille ja talletuksille kertynyt maksamaton korko; — velat, jotka eivät perustu sijoitusrahaston varsinaiseen toimintaan, esim. velat tavara-antamittajille, verovelat, maksamattomat palkat ja sosiaalimaksut jne.; — varaukset kolmansille osapuolille maksettavia velkoja varten, esim. eläkkeet, osingot jne.; — ilman käteisvakuuksia lainaksi annetuista arvopapereista aiheutuneet nettomääräiset velat; — arvopaperikauppojen tulevista tilityksistä aiheutuvat nettomääräiset velat.

2 OSA

Arvopaperikohtaisten ominaisuuksien määritelmät*Taulukko B***Arvopaperikohtaisten ominaisuuksien määritelmät**

Kenttä	Kuvaus
Arvopaperin tunnistekoodi	Arvopaperin yksiselitteisesti yksilöivä tunnistekoodi. Se voi olla ISIN-koodi tai kansallisen keskuspankin ohjeiden mukaisesti muu arvopaperin tunnistekoodi.
Kappalemäärä tai aggregoitu nimellisarvo	Arvopaperin kappalemäärä tai, jos arvopaperilla käydään kauppaa arvoina eikä kappaleittain, aggregoitu nimellisarvo.
Hinta	Arvopaperin kappalehintaa tai, jos arvopaperilla käydään kauppaa arvoina eikä kappaleittain, prosenttiosuus aggregoidusta nimellisarvosta. Hinta on yleensä markkinahinta tai lähellä markkinahintaa. Kansalliset keskuspankit voivat myös vaatia tietoja kertyneistä koroista tässä erässä.
Kokonaismäärä	Arvopaperin kokonaisarvo. Jos arvopaperilla käydään kauppaa kappaleittain, tämä arvo on arvopaperien kappalemäärä kerrottuna osuuksien kappalehinnalla. Jos arvopaperilla käydään kauppaa arvoina eikä kappaleittain, tämä arvo on aggregoitu nimellisarvo kerrottuna prosenttiosuutena ilmaistulla hinnalla. Kokonaisarvo on pääsääntöisesti markkina-arvo tai lähellä markkina-arvoa. Kansalliset keskuspankit voivat myös vaatia tietoja kertyneistä koroista tässä erässä.
Rahoitustaloustoimet	Arvopaperin ostojen summa vähennettynä myyntien summalla (vastaavaa-puolen arvopaperit) tai liikkeeseenlaskujen summa vähennettynä lunastusten summalla (vastattavaa-puolen arvopaperit) taloustoimen arvon mukaan kirjattuna.
Ostetut arvopaperit (saamiset) tai liikkeeseen lasketut arvopaperit (velat)	Arvopaperin ostojen (vastaavaa-puolen arvopaperit) tai liikkeeseenlaskujen (vastattavaa-puolen arvopaperit) summa taloustoimen arvon mukaan kirjattuna.
Myydyt arvopaperit (saamiset) tai lunastetut arvopaperit (velat)	Arvopaperin myyntien (vastaavaa-puolen arvopaperit) tai lunastusten (vastattavaa-puolen arvopaperit) summa taloustoimen arvon mukaan kirjattuna.
Arvopaperin kirjauksen valuutta	Arvopaperin hinnan ja/tai liikkeessä olevan kannan ilmaisemiseksi käytetty ISO-koodi tai vastaava.

3 OSA

Sektorien määritelmät

Sektoriluokitus perustuu EKT 2010:een. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset sektoreista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, sijaitsevat vastapuolet eritellään sektorikohtaisesti Euroopan keskuspankin (EKP) ylläpitämien, tilastoinnissa käytettävien luetteloiden mukaisesti ja käyttämällä vastapuolten tilastollista luokittelua koskevia ohjeita, jotka sisältyvät EKP:n käsikirjaan "Monetary, financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers".

*Taulukko C***Sektorien määritelmät**

Sektori	Määritelmä
1. Rahalaitokset	Rahalaitokset, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa. Tämä sektori koostuu kansallisista keskuspankeista, luottolaitoksista, siten kuin ne määritellään unionin lainsäädännössä, rahamarkkinarahastoista, muista rahoituslaitoksista, joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastineita muilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa ainakin taloudellisessa mielessä, sekä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoista, joiden pääasiallista toimintaa on rahoituksen välitys laskemalla liikkeeseen sähköistä rahaa.

Sektori	Määritelmä
2. Julkisyhteisöt	Julkisyhteisösektoriin (S.13) luetaan kaikki institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kulutukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamin pakollisin maksuin, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt (EKT 2010, kohdat 2.111–2.113).
3. Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot	Sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään tämän asetuksen 1 artiklassa.
4. Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat	Muiden rahoituksen välittäjien kuin vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen alasektori (S.125) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina (tai talletusten läheisinä vastineina), sijoitusrahasto-osuuksina tai liittyen vakuutus-, eläke- ja standarditakausvastuusiin institutionaalisilta yksiköiltä. Erityisyhteisöt, sellaisina kuin ne määritellään arvopaperistamisiin osallistuvien erityisyhteisöjen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 18 päivänä loka-kuuta 2013 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) N:o 1075/2013 (EKP/2013/40) ⁽¹⁾, kuuluvat tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.86–2.94). Rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten alasektori (S.126) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti harjoittavat rahoituksen välitykseen läheisesti liittyviä toimintoja mutta eivät itse ole rahoituksen välittäjiä. Myös pääkonttorit, joiden kaikki tai useimmat tytäryhtiöt ovat rahoitusalan yrityksiä, luokitellaan tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.95–2.97). Konsernisisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainajien alasektori (S.127) koostuu kaikista sellaisista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka eivät välitä rahoitusta eivätkä tuota rahoituksen välitystä avustavia palveluja ja joiden varoja tai velkoja ei valtaosin vaihdeta avoimilla markkinoilla. Tähän alasektoriin kuuluvat hallintayhtiöt, joiden hallussa on määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia tytäryhtiöiden ryhmän pääomasta ja joiden pääasiallista toimintaa on ryhmän omistaminen ilman että ne tuottaisivat muita palveluja yrityksille, joiden pääoma on omistuksen kohteena; toisin sanoen hallintayhtiöt eivät hallinnoi eivätkä johda muita yksiköitä (EKT 2010, kohdat 2.98 ja 2.99).
5. Vakuutuslaitokset + eläkerahastot	Vakuutuslaitosten alasektori (S.128) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, joiden pääasiallista toimintaa on riskien hallintaan liittyvän rahoituksen välitys ensivakuutuksen tai jälleenvakuutuksen muodossa (EKT 2010, kohdat 2.100–2.104). Eläkerahastojen alasektori (S.129) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti ovat vakuutettujen henkilöiden sosiaalisten riskien ja tarpeiden hallintaan liittyvän rahoituksen välittäjiä (sosiaalivakuutus). Sosiaalivakuutusjärjestelminä eläkerahastot tarjoavat eläketuloja ja usein etuuksia, joita maksetaan kuoleman tai työkyvyttömyyden johdosta (EKT 2010, kohdat 2.105–2.110).
6. Yritykset	Yrityssektori (S.11) käsittää itsenäisinä oikeushenkilöinä pidettävät institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinatuottajia ja joiden pääasiallinen toiminta on tavaroiden ja palveluiden (paitsi rahoituspalveluiden) tuotanto. Tämä sektori sisältää myös muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavat yritysmäiset yhteisöt (EKT 2010, kohdat 2.45–2.50).

Sektori	Määritelmä
7. Kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Kotitaloussektori (S.14) kattaa henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina ja markkinatavaroita ja rahoitus- ja muita palveluita tuottavina yrittäjinä (markkinatuottajina), jos tavaroiden ja palveluiden tuotanto ei ole erillisten yritysmaisinä yhteisöinä käsiteltyjen yksiköiden toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös henkilöt tai henkilöryhmät tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalveluiden tuottajina omaa loppukäyttöä varten. Siihen kuuluvat yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa – muut kuin yritysmaiset yhteisöt – ja jotka ovat markkinatuottajia (EKT 2010, kohdat 2.118–2.128). Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen (KPVTY) sektori (S.15) koostuu voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka ovat kotitalouksia palvelevia erillisiä juridisia yksiköitä ja yksityisiä markkinattomia tuottajia. Niiden pääasialliset varat ovat kuluttajakotitalouksilta saatuja käteis- tai luontoismuotoisia vapaaehtoisia maksuja, julkisyhteisöjen suorittamia maksuja ja omaisuustuloja (EKT 2010, kohdat 2.129 ja 2.130).

(¹) Katso tämän virallisen lehden sivu 107.

LIITE III

ARVOSTUSMUUTOKSET TAI TALOUSTOIMET

1. Varsinaisen tiedonantajien joukon on annettava tiedot arvostusmuutoksista tai taloustoimista tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti. Jos varsinainen tiedonantajien joukko antaa tiedot arvostusmuutoksista, nämä tiedot kattavat joko hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvat arvostusmuutokset tai asianomaisen kansallisen keskuspankin etukäteissuostumuksella ainoastaan hintamuutoksista johtuvat arvostusmuutokset tarkasteluajanjakson aikana. Jos arvostusmuutokset kattavat ainoastaan hintamuutoksista johtuvat arvostusmuutokset, asianomainen kansallinen keskuspankki kerää valuuttakurssien muutoksista johtuvien arvostusmuutosten määrittelemiseksi tarvittavat tiedot, joihin sisältyvät vähintään valuuttaerittelyt Englannin puntiin, Sveitsin frangeihin, Japanin jeneihin ja Yhdysvaltain dollareihin.
2. 'Rahoitustaloustoimilla' tarkoitetaan taloustoimia, jotka johtuvat rahoitussaamisten tai -velkojen omistuksen perustamisesta, lakkauttamisesta tai muuttamisesta. Nämä taloustoimet määritellään jakson lopun raportointipäivien kantatietojen erotukseksi, kun siitä on poistettu (hintojen tai valuuttakurssien muutoksista johtuvista) "arvostusmuutoksista" ja "luokitusten muutoksista ja muista vastaavista muutoksista" aiheutuvat muutokset. Euroopan keskuspankki tarvitsee taloustoimia koskevien tietojen keräämiseksi muutoksia koskevia tilastotietoja, jotka kattavat erät "luokituksen muutokset ja muut vastaavat järjestelyt" sekä "hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvat arvostusmuutokset". Rahoitustaloustoimien tulisi pääsääntöisesti olla EKT 2010:n mukaisia, mutta kansallisten käytäntöjen mukaiset poikkeumat ovat sallittuja.
3. 'Hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvilla arvostusmuutoksilla' tarkoitetaan sellaisia muutoksia saamisten ja velkojen arvostuksessa, jotka johtuvat muutoksista saamisten ja velkojen hinnoissa ja/tai sellaisissa valuuttakurssissa, jotka vaikuttavat valuuttamääräisten saamisten ja velkojen euromääräiseen arvoon. Hintojen muutoksista johtuvilla saamisten/velkojen arvostusmuutoksilla tarkoitetaan sellaisia muutoksia saamisten/velkojen arvostuksessa, jotka johtuvat siitä, että hinta, johon saamisia/velkoja kirjataan tai jolla niillä käydään kauppaa, muuttuu. Hintojen muutoksista johtuviin arvostusmuutoksiin sisältyvät ne muutokset, joita tapahtuu ajan myötä kauden lopun kantatietojen mukaisessa arvossa arvopapereita kirjattaessa käytetyn viitearvon muutosten vuoksi, eli hallussapitovoitot/-tappiot. Jaksojen lopun raportointipäivien välillä tapahtuneet valuuttakurssimuutokset suhteessa euroon aiheuttavat muutoksia valuuttamääräisten saamisten/velkojen arvossa, kun ne ilmoitetaan euromääräisinä. Koska nämä muutokset näkyvät hallussapitovoittolina/-tappioina eivätkä johdu rahoitustaloustoimista, niiden vaikutukset on poistettava taloustoimia koskevista tiedoista. "Hintojen ja valuuttakurssien muutoksista johtuvat arvostusmuutokset" sisältävät pääsääntöisesti myös arvostusmuutokset, jotka johtuvat saamisia/velkoja koskevista taloustoimista eli toteutuneista voitoista/tappioista; tältä osin esiintyy kuitenkin poikkeavia kansallisia käytäntöjä.

LIITE IV

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
- e) arvopaperikohtaisessa raportoinnissa tiedonantajien on asianomaisen kansallisen keskuspankin pyynnöstä annettava lisätietoja (esim. liikkeeseenlaskijan nimi, liikkeeseenlaskun päivämäärä) sellaisten arvopapereiden tunnistamiseksi, joiden tunnistekoodi on virheellinen tai joilla ei ole julkisesti saatavilla olevaa tunnistekoodia.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi saamisten ja velkojen on täsmättävä, välisummien ja loppusumman on täsmättävä) ja eri raportointifrekvenssein toimitettujen tietojen on vastattava toisiaan;
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomäärästä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten eroja;
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

LIITE V

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 958/2007 (EKP/2007/8)	Tämä aset
1 ja 2 artikla	1 ja 2 artikla
3 artikla	8 artikla
4 artikla	3 artikla
5 artikla	4 artikla
6 artikla	5 artikla
7 artikla	6 artikla
8 artikla	7 artikla
9–13 artikla	9–13 artikla
—	14 artikla
14 artikla	15 artikla
Liite I, 1 osa, 1 kohta	—
Liite I, 1 osa, 2 kohdan a alakohhta	Liite I, 1 osa, 1 kohta
Liite I, 1 osa, 2 kohdan b alakohhta	—
Liite I, 1 osa, 3 kohta	Liite I, 1 osa, 2 kohta
—	Liite I, 1 osa, 3 kohta
Liite I, 2 osa, 1–3 kohta	Liite I, 2 osa, 1–3 kohta
—	Liite I, 2 osa, 4 kohta
Liite I, 2 osa, 4 kohta	Liite I, 2 osa, 5 kohta
Liite I, 3 osa	Liite I, 3 osa
Liite II, 1 osa	Liite II, 1 osa, 1 kohta
—	Liite II, 1 osa, 2 ja 3 kohta
Liite II, 2 ja 3 osa	Liite II, 2 ja 3 osa
Liitteet III ja IV	Liitteet III ja IV
—	Liite V

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1074/2013,**annettu 18 päivänä lokakuuta 2013,****tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista sellaisten postisiirtolaitosten osalta, jotka ottavat vastaan talletuksia euroalueen kotimaisilta muilta kuin rahalaitoksilta****(EKP/2013/39)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'), joita tarkastellaan yhtenä talousalueena.

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/1998⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista sellaisten postisiirtoa hoitavien laitosten osalta, jotka ottavat vastaan talletuksia muilta euroalueella olevilta kuin rahalaitoksilta, 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 1027/2006 (EKP/2006/8)⁽²⁾ on muutettava huomattavasti erityisesti Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013⁽³⁾ johdosta; siksi se on selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tilastoihin liittyvien Euroopan keskuspankin (EKP) tietojenantovaatimusten täyttämiseksi EKP:llä on oikeus kansallisten keskuspankkien avustuksella kerätä tilastotietoja tietojen antajien perusjoukosta siinä määrin kuin on Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä. Saman asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan postisiirtolaitokset kuuluvat tietojen antajien perusjoukkoon siltä osin kuin se on tarpeen EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi raha- ja rahoitustilastojen aloilla.

(3) Postisiirtolaitoksia koskevien tietojen pääasiallisena tarkoituksena on antaa EKP:lle riittävät tilastotiedot postisiirtolaitosten alasektorin rahoitustoiminnasta jäsenvaltioissa,

(4) Rahalaitossektorin taseesta 24 päivänä syyskuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33)⁽⁴⁾ 3 artiklan 1 kohdan nojalla varsinainen tiedonantajien joukko koostuu kyseisessä asetuksessa euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista rahalaitoksista.

(5) Euroalueen raha-aggregaatit ja niiden vastaerät on johdettu pääasiallisesti asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) nojalla kerättyistä rahalaitosten tasetiedoista. Euroalueen raha-aggregaatit eivät kuitenkaan sisällä ainoastaan rahalaitosten monetaarisia velkoja euroalueen kotimaisille muille kuin rahalaitoksille, valtionhallintoa lukuun ottamatta, vaan myös valtionhallinnon monetaariset velat euroalueen kotimaisille muille kuin rahalaitoksille, valtionhallintoa lukuun ottamatta.

(6) Joissakin euroalueen jäsenvaltioissa postisiirtolaitokset eivät kuulu asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetun uudistetun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (jäljempänä 'EKT 2010') mukaiseen valtionhallinnon sektoriin eivätkä ne ota vastaan talletuksia ainoastaan kansallisten valtiokonttoriensa puolesta, vaan ne voivat tehdä sen omaan lukuunsa.

(7) Postisiirtolaitokset, jotka ottavat vastaan talletuksia, harjoittavat tässä suhteessa samanlaista toimintaa kuin rahalaitokset. Kummankin tyyppisiin yksiköihin tulisi tämän vuoksi soveltaa samoja tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia siltä osin kuin kyseiset vaatimukset ovat niiden liiketoiminnan kannalta relevantteja.

(8) On tarpeen varmistaa, että postisiirtolaitosten vastaanottamia talletuksia koskevia tilastotietoja käsitellään yhdenmukaisesti ja niiden saatavuus taataan.

(9) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 184, 6.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

- (10) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tietojen antajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tiedonantajilla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa "tietojen antajilla" ja 'kotimaisella' samaa kuin saman asetuksen 1 artiklassa;
- 2) 'postisiirtolaitoksella' postitoimistoa, joka kuuluu sektoriin "yritykset" (EKT 2010:n sektori 11) ja joka postipalvelujen tarjoamisen lisäksi ottaa euroalueen kotimaisilta muilta kuin rahalaitoksilta vastaan talletuksia rahansiirtopalvelujen tarjoamiseksi tallettajilleen;
- 3) 'asianomaisella kansallisella keskuspankillä' sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa postisiirtolaitoksella on kotipaikka.

2 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista postisiirtolaitoksista.
2. Johtokunta voi laatia luettelon niistä postisiirtolaitoksista, joihin tätä asetusta sovelletaan, ja ylläpitää sitä. Kansalliset keskuspankit ja EKP toimittavat tämän luettelon ja sen päivitykset asianomaisten postisiirtolaitosten saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, myös sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten postisiirtolaitosten pyynnöstä paperimuodossa. Luettelo laaditaan ainoastaan tiedoksi. Jos luettelon viimeisin käytettävissä oleva versio on virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia postisiirtolaitokselle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, sikäli kuin tämä on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.
3. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää postisiirtolaitoksille poikkeuksia tämän asetuksen mukaisesta tilastotietojen tiedonantovaatimuksesta, mikäli vaaditut tilastotiedot kerätään jo muista saatavilla olevista lähteistä. Kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen EKP:n kanssa sovitulla tavalla.

3 artikla

Tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Varsinainen tiedonantajien joukko antaa kuukauden lopun tasettaan koskevat kuukausittaiset tilastotiedot kantatietoina asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.
2. Tässä asetuksessa vaadittavat tilastotiedot, jotka on täsmennetty liitteissä I ja II, koskevat liiketoimintaa, jota postisiirtolaitokset harjoittavat omaan lukuunsa.
3. Tämän asetuksen nojalla vaaditut tilastotiedot annetaan tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien, liitteessä III esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

4. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tässä asetuksessa vaadittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta liitteessä III tarkoitetulla tavalla on mahdollista.

4 artikla

Sulautumiset, jakautumiset ja uudelleenjärjestelyt

Jos kyseessä on sulautuminen, jakautuminen tai muu uudelleenjärjestely, joka saattaa vaikuttaa tilastotietojen antamista koskevien velvollisuuksien täyttämiseen, tiedonantaja ilmoittaa, sen jälkeen kun aikomus tällaisen toimen toteuttamisesta on tullut julkiseksi ja kohtuullisessa ajassa ennen kuin se tulee voimaan, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille suunnitelluista menettelyistä tämän asetuksen mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten täyttämiseksi.

5 artikla

Toimitusajat

Kansalliset keskuspankit toimittavat 3 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla ilmoitettavat tilastotiedot EKP:lle viimeistään 15. pankki-päivänä (työajan loppuun mennessä) sen kuukauden päätyttyä, jota toimitettavat tiedot koskevat. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin niiden on saatava tiedot tiedonantajilta tämän määrääjän noudattamiseksi.

6 artikla

Kirjanpitosäännöt tilastointia varten

1. Ellei 2 tai 3 kohdasta muuta johdu, kirjanpitosäännöt, joita postisiirtolaitokset noudattavat tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja antaessaan, ovat pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽¹⁾ kansallisten täytäntöönpanosäännösten ja muiden sovellettavien kansainvälisten kirjanpitosäädösten mukaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

2. Talletusvelat ja lainat ilmoitetaan kuukauden lopussa maksumatta olevan nimellispääoman suuruksina. Talletusvelkoja ja lainoja ei nettouteta mitään muita saamisia tai velkoja vastaan.

3. Kaikki rahoitussaamiset ja -velat ilmoitetaan bruttomääräisinä tilastointia varten, tämän vaikuttamatta euroalueen jäsenvaltioissa voimassa oleviin kirjanpito- ja nettoutuskäytäntöihin.

4. Kansalliset keskuspankit voivat sallia, että lainat, joista on tehty varaus, ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia ja että ostetut lainat ilmoitetaan hankintahetkellä sovittuun hintaan, sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset tiedonantajat noudattavat näitä ilmoituskäytäntöjä.

7 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää tätä oikeutta itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva postisiirtolaitos ei

täytä liitteessä III säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

8 artikla

Tietojen antaminen ensimmäisen kerran

Ensimmäiset kuukausittaiset tiedot annetaan joulukuun 2014 tilanteesta.

9 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1027/2006 (EKP/2006/8) 1 päivästä tammikuuta 2015.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

10 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 18 päivänä lokakuuta 2013.

EKP:n neuvoston puolesta
EKP:n puheenjohtaja
Mario DRAGHI

LIITE I

TILASTOINTIIN LIITTYVÄT TIEDONANTOVAATIMUKSET

TASE-ERÄT	Euroalue									
	Rahatietä A. Kotimaiset					B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)				
	Rahatietä A. Kotimaiset	Rahatietä B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)	Rahatietä C. Muut kuin rahatietä	Rahatietä D. Muut kuin rahatietä	Rahatietä E. Muut kuin rahatietä	Rahatietä F. Muut kuin rahatietä	Rahatietä G. Muut kuin rahatietä	Rahatietä H. Muut kuin rahatietä	Rahatietä I. Muut kuin rahatietä	Rahatietä J. Muut kuin rahatietä
VASTAANAA	Muut kuin rahatietä					Muut kuin rahatietä				
	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä
1 Käteinen										
2 Lainat										
3 Hallussa olevat velkapaperit										
3a Euroomääräiset										
3b Määräaika										
3c Valuuttamääräiset										
4 Rahamarkkinavarasto-osuudet										
5 Talletukset										
5a Euroomääräiset										
5b Määräaika										
5c Valuuttamääräiset										
5d Raportit										
5e Yö-yö talletukset										
5f Määräaika										
5g Irtaanomistokset										
5h Raportit										
5i Yö-yö talletukset										
5j Määräaika										
5k Irtaanomistokset										
5l Raportit										

(1) Sisältää ei-irtoedotukset avustajille.

LIITE II

TILASTOINTIIN LIITTYVIÄ TIEDONANTOVAATIMUKSIA KOSKEVAT MÄÄRITELMÄT

Konsolidointi saman kansallisen alueen tilastoinnissa

Tilastointia varten postisiirtolaitokset konsolidoivat kaikkien samalla kansallisella alueella sijaitsevien toimipaikkojensa (rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka ja/tai sivukonttorit) liiketoiminnan. Tilastoinnissa ei sallita kansalliset rajat ylittävää konsolidointia.

- a) Mikäli emoyhtiö ja sen tytäryhtiöt ovat samassa jäsenvaltiossa sijaitsevia postisiirtolaitoksia, emoyhtiö saa ilmoittamis-
saan tilastotiedoissa konsolidoida myös näiden tytäryhtiöidensä liiketoiminnan.
- b) Mikäli postisiirtolaitoksella on sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella, tietyssä euroalueen jäsen-
valtiossa sijaitsevan rekisteröidyn toimipaikan tai päätoimipaikan on pidettävä saamia ja velkoja, joiden vastapuolina
ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa. Vastaa-
vasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevan sivukonttorin on pidettävä saamia ja velkoja, joiden vastapuolina
ovat muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella sijaitseva rekisteröity toimipaikka, päätoimipaikka tai saman laitoksen
muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa.
- c) Mikäli postisiirtolaitoksella on sivukonttoreita euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, tietyssä euroalueen
jäsenvaltiossa sijaitsevan rekisteröidyn toimipaikan tai päätoimipaikan on pidettävä saamia ja velkoja, joiden vasta-
puolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia. Vastaa-
vasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevan sivukonttorin on pidettävä saamia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat euroalueen
jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka tai saman laitoksen muut
sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia.

Sektorien määritelmät

Sektoriluokitus perustuu EKT 2010:een. Euroalueen jäsenvaltioiden alueella sijaitsevat postisiirtolaitosten vastapuolet
eritellään niiden kotimaan sektorin tai institutionaalisen luokituksen perusteella Euroopan keskuspankin (EKP) ylläpitämi-
en, tilastoinnissa käytettävien luetteloiden mukaisesti ja käyttämällä vastapuolten tilastollista luokittelua koskevia ohjeita,
jotka sisältyvät EKP:n käsikirjaan "Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the
statistical classification of customers".

Taulukko

Sektorien määritelmät

Sektori	Määritelmä
Rahalaitokset	Rahalaitokset, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa. Tämä sektori koostuu kansallisista keskuspankeista, luotto- laitoksista, siten kuin ne määritellään unionin lainsäädännössä, rahamarkkinarahastoista, muista rahoituslaitoksista, joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastineita muilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa ainakin taloudellisessa mielessä, sekä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoista, joiden pääasiallista toimintaa on rahoituksen välitys laske- malla liikkeeseen sähköistä rahaa.
Julkisyhteisöt	Julkisyhteisösektoriin (S.13) luetaan kaikki institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markki- nattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kulu- tukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamin pakol- lisin maksuin, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt (EKT 2010, kohdat 2.111–2.113).
Valtionhallinto	Tähän alasektoriin (S.1311) luetaan kaikki valtion ministeriöt ja keskusvirastot, joiden toimivalta normaalisti ulottuu koko talousalueelle, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.114).
Osavaltiohallinto	Tähän alasektoriin (S.1312) luetaan julkisen hallinnon elimet, jotka ovat erillisiä ins- titutionaalisia yksiköitä ja hoitavat joitakin julkisen hallinnon tehtäviä valtionhallintoa alemalla mutta paikallishallintoa ylemmällä tasolla, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahasto- jen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.115).

Sektori	Määritelmä
Paikallishallinto	Tähän alasektoriin (S.1313) luetaan julkisen hallinnon elimet, joiden toimivalta ulottuu ainoastaan talousalueen paikalliseen osaan, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen paikallisia laitoksia (EKT 2010, kohta 2.116).
Sosiaaliturvarahastot	Sosiaaliturvarahastojen alasektoriin (S.1314) luetaan ne valtionhallinnon, osavaltiohallinnon ja paikallishallinnon institutionaaliset yksiköt, joiden pääasiallista toimintaa on sosiaalietuuksien tuottaminen ja jotka täyttävät molemmat seuraavista kahdesta kriteeristä: a) lain tai asetuksen mukaan tietyt väestöryhmät ovat velvollisia osallistumaan järjestelmään tai maksamaan sosiaaliturvamaksuja; ja b) julkisyhteisö vastaa – riippumattomasti tehtävästään valvovana elimenä tai työnantajana – laitoksen hallinnosta maksuja ja etuuksia koskevista ratkaisuista ja hyväksymisessä (EKT 2010, kohta 2.117).
Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot	Sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään sijoitusrahastojen saamia ja velkoja koskevista tilastoista annetun asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) 1 artiklassa. Tähän alasektoriin luetaan kaikki yhteissijoitusyritykset, rahamarkkinarahastoja lukuun ottamatta, jotka sijoittavat rahoitusvaroihin tai muihin kuin rahoitusvaroihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen.
Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat	Muiden rahoituksen välittäjien kuin vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen alasektori (S.125) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina (tai talletusten läheisinä vastineina), sijoitusrahasto-osuuksina tai liittyen vakuutus-, eläke- ja standarditakausvastuusiin institutionaalisilta yksiköiltä (EKT 2010, kohdat 2.86–2.94). Rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten alasektori (S.126) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti harjoittavat rahoituksen välitykseen läheisesti liittyviä toimintoja mutta eivät itse ole rahoituksen välittäjiä. Myös pääkonttorit, joiden kaikki tai useimmat tytäryhtiöt ovat rahoitusalan yrityksiä, luokitellaan tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.95–2.97). Konserninsisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainaajien alasektori (S.127) koostuu kaikista sellaisista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka eivät välitä rahoitusta eivätkä tuota rahoituksen välitystä avustavia palveluja ja joiden varoja tai velkoja ei valtaosin vaihdeta avoimilla markkinoilla. Tähän alasektoriin kuuluvat hallintayhtiöt, joiden hallussa on määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia tytäryhtiöiden ryhmän pääomasta ja joiden pääasiallista toimintaa on ryhmän omistaminen ilman että ne tuottaisivat muita palveluja yrityksille, joiden pääoma on omistuksen kohteena; toisin sanoen hallintayhtiöt eivät hallinnoi eivätkä johda muita yksiköitä (EKT 2010, kohdat 2.98–2.99).
Vakuutuslaitokset	Vakuutuslaitosten alasektori (S.128) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, joiden pääasiallista toimintaa on riskien hallintaan liittyvän rahoituksen välitys ensivakuutuksen tai jälleenvakuutuksen muodossa (EKT 2010, kohdat 2.100–2.104).
Eläkerahastot	Eläkerahastojen alasektori (S.129) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti ovat vakuutettujen henkilöiden sosiaalisten riskien ja tarpeiden hallintaan liittyvän rahoituksen välittäjiä (sosiaalivakuutus). Sosiaalivakuutusjärjestelminä eläkerahastot tarjoavat eläketuloja ja usein etuuksia, joita maksetaan kuoleman tai työkyvyttömyyden johdosta (EKT 2010, kohdat 2.105–2.110).
Yritykset	Yrityssektori (S.11) käsittää itsenäisinä oikeushenkilöinä pidettävät institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinatuottajia ja joiden pääasiallinen toiminta on tavaroiden ja palveluiden (paitsi rahoituspalveluiden) tuotanto. Tämä sektori sisältää myös muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavat yritysmäiset yhteisöt (EKT 2010, kohdat 2.45–2.54).

Sektori	Määritelmä
Kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Kotitaloussektori (S.14) kattaa henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina ja markkinatavaroita ja rahoitus- ja muita palveluita tuottavina yrittäjinä (markkinatuottajina), jos tavaroiden ja palveluiden tuotanto ei ole erillisten yritysmäisinä yhteisöinä käsiteltyjen yksiköiden toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös henkilöt tai henkilöryhmät tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalveluiden tuottajina omaa loppukäyttöä varten. Siihen kuuluvat yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa – muut kuin yritysmäiset yhteisöt – ja jotka ovat markkinatuottajia (EKT 2010, kohdat 2.118–2.128). Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen (KPVTY) sektori (S.15) koostuu voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka ovat kotitalouksia palvelevia erilisiä juridisia yksiköitä ja yksityisiä markkinattomia tuottajia. Niiden pääasialliset varat ovat kuluttajakotitalouksilta saatuja käteis- tai luontoismuotoisia vapaaehtoisia maksuja, julkisyhteisöjen suorittamia maksuja ja omaisuustuloja (EKT 2010, kohdat 2.129–2.130).

Instrumenttiluokkien määritelmät

1. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset instrumenttiluokista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Taulukko ei ole yksittäisten rahoitusinstrumenttien luettelo, eivätkä kuvaukset ole tyhjentyviä. Määritelmissä viitataan EKT 2010:een.
2. Alkuperäinen maturiteetti eli maturiteetti liikkeeseenlaskun yhteydessä tarkoittaa rahoitusinstrumentin kiinteää määrää, jota ennen sitä ei voi lunastaa (esim. velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen seuraamus (esim. tietyn tyyppiset talletukset). Irtisanomis aika alkaa siitä hetkestä, jona instrumentin haltija ilmoittaa aikomuksestaan lunastaa instrumentin, ja päättyy sinä päivänä, jona haltija voi muuttaa instrumentin rahaksi ilman seuraamuksia. Rahoitusinstrumentit luokitellaan irtisanomisajan mukaan vain silloin, kun niillä ei ole sovittua maturiteettia.
3. Rahoitussaamiset voidaan erotella toisistaan jälkimarkkinakelpoisuuden perusteella. Saaminen on jälkimarkkinakelpoinen, jos sen omistajuus on helposti siirrettävissä yhdeltä yksiköltä toiselle luovutuksen tai nimisiirron avulla tai johdannaisten tapauksessa korvaamalla se vastakkaisella sopimuksella. Kaikilla rahoitusinstrumenteilla voidaan käydä kauppaa, mutta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit on tarkoitettu kaupankäyntiin pörssissä tai kahdenvälisillä markkinoilla, vaikkei jälkimarkkinakelpoisuus edellytäkään varsinaista kaupankäyntiä.

Kuukausitaseen instrumenttiluokkien yksityiskohtaiset kuvaukset

SAAMISTEN LUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
1. Käteinen	Hallussa olevat eurosetelit ja -kolikot sekä ulkomaiset liikkeessä olevat setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen suorittamiseen.
2. Lainat	Hallussa olevat rahoitusvarat, jotka syntyvät, kun lainanantajat lainaavat varoja lainanottajalle, ja joista ei ole todisteena velkakirjaa tai joista on todisteena ei-siirtokelpoisia asiakirjoja. Tämä erä sisältää myös varat, jotka ovat tiedonantajien tekemien talletusten muodossa. Tähän erään kuuluvat seuraavat: a) Talletukset, siten kuin ne määritellään velkaluokassa 5. b) Ongelmaluotot, joita ei ole vielä maksettu takaisin tai poistettu luottotappioiden Niiden lainojen kokonaismäärä, joiden takaisinmaksu on viivästynyt tai joiden takaisinmaksumahdollisuuksia voidaan muuten pitää osittain tai kokonaan heikentyneinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa olevan maksukyvyttömyyden määritelmän mukaisesti.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	c) Hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit Hallussa olevat velkapaperit, jotka eivät ole siirtokelpoisia ja joilla ei voida käydä kauppaa jälkimarkkinoilla. d) Siirretyt lainat Lainat, joista on tosiasiallisesti tullut siirtokelpoisia, kirjataan saamiseraan "lainat", mikäli ei ole näyttöä siitä, että niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla. Muuten ne pitäisi luokitella velkapapereihin (luokka 3). e) Talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla Velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat velkapapereita liikkeeseen laskevan laitoksen vaateita, joita voidaan esittää vasta sen jälkeen kun kaikki etusijalla olevat vaatimukset (esim. talletukset/lainat) on tyydytetty, joten ne ovat joiltain ominaisuuksiltaan osakkeiden ja osuuksien kaltaisia. Velkainstrumentteja, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, on tilastoitaessa käsiteltävä joko "lainoina" tai "velkapapereina" rahoitusinstrumentin luonteen mukaan. Mikäli postiinsiirtolaitoksen hallussa olevat kaikenlaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, esitetään tilastointia varten yleensä yhtenä lukuna, tämä luku pitäisi sisällyttää erään "velkapaperit" sillä perusteella, että saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat useimmiten pikemminkin arvopapereina kuin lainoina. f) Saamiset, jotka liittyvät takaisinmyyntisopimuksiin tai arvopaperilainaukseen käteisvakuutta vastaan Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajat maksavat arvopapereista, jotka ne ostavat tiettyyn hintaan samalla sitoutuen myymään samat tai vastaavat arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyinä myöhempinä ajankohtana, tai jonka tiedonantaja maksaa lainatessaan arvopapereita käteisvakuutta vastaan. Seuraavaa erää ei käsitellä lainana: Notariaattilainat Notariaattilainat ovat lainoja, jotka on otettu yhden osapuolen (jäljempänä 'omaisuudenhoitaja') nimissä kolmannen osapuolen (jäljempänä 'edunsaaja') puolesta. Notariaattilainoja ei pidä tilastoitaessa kirjata omaisuudenhoitajan taseeseen, mikäli varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle. Varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle, jos a) edunsaaja kantaa luottoriskin lainan osalta, eli omaisuudenhoitaja vastaa ainoastaan lainan hallinnoinnista; tai b) edunsaajan sijoitus on vakuutettu tappioita vastaan, mikäli omaisuudenhoitaja joutuu selvitystilaan, eli notariaattilaina ei kuulu omaisuudenhoitajan sellaisiin saamisiin, jotka voidaan jakaa konkurssitilanteessa.
3. Velkapaperit	Hallussa olevat velkapaperit, jotka ovat velkatodistuksina toimivia jälkimarkkinakelpoisia rahoitusinstrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan korvata markkinoilla vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat a) hallussa olevat arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä tai -päivinä tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta;

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, edellyttäen, että on näyttöä jälkimarkkinakaupasta, kuten markkinatakaajien olemassaolosta, sekä esim. osto- ja myyntitarjousten eroihin perustuvista rahoitusvärojen säännöllisistä noteerauksista. Mikäli näin ei ole, ne pitäisi luokitella saamiseraan "lainat" (ks. myös "siirretyt lainat" luokassa 2d); c) saamistodistuksina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla (ks. myös "talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla" luokassa 2e). Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella mydyt arvopaperit pysyvät alkuperäisen omistajan taseessa (eikä niitä pidä siirtää väliaikaisen haltijan taseeseen), mikäli on olemassa käänteisoperaatiota koskeva kiinteä sitoumus eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Mikäli väliaikainen haltija myy saamansa arvopaperit, myyntitapahtuma on kirjattava suorana arvopaperitransaktiona ja kirjattava väliaikaisen haltijan taseeseen arvopaperisalkun negatiivisena positiona.
3a/3b Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) hallussa olevat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta; b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, jotka luokitellaan velkapapereiksi ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta; c) alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden pituiset saamistodistukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.
4. Rahamarkkinarahasto-osuudet	Tähän saamiseraan kuuluvat hallussa olevat rahamarkkinarahasto-osuudet (ks. määritelmä asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 1 osan 2 jaksossa).

VELKALUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
5. Talletukset	Velkaerät, jotka tiedonantajien on maksettava velkojille (talletukset tai muut) ja jotka vastaavat asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 1 osan 1 jaksossa kuvattuja ominaisuuksia. Tiedonkeruuta varten tämä luokka jaotellaan yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin ja irtisanomisehtoisin talletuksiin. a) Talletukset ja lainat "Talletukset" kattavat myös "lainat" postisiirtolaitosten vastuina. Käsitteellisesti lainat edustavat niitä postisiirtolaitosten saamia määriä, jotka eivät ole "talletusten" muodossa. EKT 2010:ssä erotetaan toisistaan "lainat" ja "talletukset" sillä perusteella, kumpi osapuoli tekee aloitteen, eli mikäli se on lainanottaja, kyseessä on laina, mutta mikäli se on lainanantaja, kyseessä on talletus. Tilastoinnissa "lainoja" ei pidetä erillisenä luokkana taseen vastattavaa-puolella. Sen sijaan velat, joita on pidettävä "lainoina", luokitellaan erittelemättä erään "talletusvelat", elleivät niitä edusta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit. Tämä on edellä esitetyn "talletusvelkojen" määritelmän mukaista. Postisiirtolaitoksille myönnettävät lainat, jotka luokitellaan "talletusvelkoihin", eritellään tilastointivaatimusten mukaisesti eli sektorin, instrumentin, valuutan ja maturiteetin mukaan. Tiedonantajien saamat syndikoidut lainat kuuluvat tähän luokkaan.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	b) Ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit luokitellaan yleensä "talletusvelkoihin". Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia ja joista voidaan käydä kauppaa jälkimarkkinoilla, pitäisi luokitella uudelleen "velkapapereiksi". c) Vakuustalletukset Johdannaissopimusten vakuustalletukset (marginaalit) pitäisi luokitella "talletusvelkoihin", mikäli ne vastaavat postisiirtolaitoksiin talletettavaa käteisvakuutta mutta tallettajalla on niihin edelleen omistusoikeus ja ne on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. Lähtökohtaisesti tiedonantajan saamat marginaalit pitäisi luokitella vain "talletusvelkoihin", mikäli postisiirtolaitos saa varoja, jotka ovat vapaasti käytettävissä jällellyllynausta varten; mikäli osa postisiirtolaitoksen saamasta marginaalista on toimitettava edelleen toiselle johdannaismarkkinoiden osapuolelle, esimerkiksi selvitysyhtiölle, vain se osa, joka jää postisiirtolaitoksen käytettäväksi, pitäisi lähtökohtaisesti luokitella "talletusvelkoihin". Markkinoiden tämänhetkisten käytäntöjen monimutkaisuus saattaa aiheuttaa sen, että on vaikeaa yksilöidä marginaaleja, jotka ovat tosiasiallisesti maksettavissa takaisin, koska samalle tilille talletetaan toisistaan erittelemättä erilaisia marginaaleja, tai marginaaleja, jotka antavat postisiirtolaitokselle varoja jällellyllynausta varten. Näissä tapauksissa on hyväksyttävää, että nämä marginaalit luokitellaan "muihin velkoihin" tai "talletusvelkoihin". d) Korvamerkityt velat Kansallisen käytännön mukaisesti esim. leasing-sopimuksiin liittyvät "korvamerkityt velat" luokitellaan talletusvelkoina "määräaikaistalletuksiin" tai "irtisanomisehtoisin talletuksiin" niiden perustana olevan sopimuksen maturiteetin tai sopimusmääräysten perusteella. Seuraavaa erää ei käsitellä talletuksena: Notariaattisopimuksen perusteella saatuja varoja (talletuksia) ei kirjata tilastoitavaan postisiirtolaitoksen taseeseen (ks. "notariaattilainat" luokassa 2).
5.1 Yön yli -talletukset	Talletukset, jotka voidaan vaihtaa rahaksi ja/tai vaadittaessa siirtää ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksumääräystä, tiliin kohdistuvaa veloituskirjausta tai vastaavaa. Tähän erään kuuluvat a) talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan vaadittaessa vaihtaa rahaksi välittömästi tai talletuksentekopäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä ilman merkittäviä sakkomaksuja tai rajoituksia mutta joita ei voida siirtää; b) ohjelmistopohjaisessa tai korttiin perustuvassa sähköisessä rahassa (esim. ladattavilla rahakorteilla) sidottuina olevat rahamäärät, jotka edustavat ennakoon maksettua määrää (korolliset tai korottomat); c) lainat, jotka on maksettava takaisin lainan myöntämispäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä.
5.2 Määräaikaistalletukset	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen sovitun kiinteän määräjän kulumista tai joiden ennenaikaisesta rahaksi vaihtamisesta haltijan on maksettava jonkinlainen sakkomaksu. Tähän erään sisältyvät myös hallinnollisesti säännellyt säästötalletukset, joissa maturiteettikriteeri ei ole merkitsevä; ne luokitellaan maturiteettiluokkaan "yli 2 vuoden" talletukset. Rahoitustuotteet, joihin liittyy korontarkistussääntöjä, on luokiteltava varhaisimman maturiteetin mukaan. Vaikka määräaikaistalletuksiin saattaa liittyä mahdollisuus muuttaa ne rahaksi aikaisemmin ennakkoiilmoituksen jälkeen tai vaikka ne voidaan maksaa vaadittaessa takaisin tietyin seuraamuksin, näitä ominaisuuksia ei pidetä luokittelun kannalta merkityksellisinä.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
5.2a/5.2b Talletukset, joiden maturiteetiksi on sovittu enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta	Nämä erät sisältävät seuraavaa: a) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta, ja joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen tämän maturiteetin täyttymistä; b) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa edellyttäen, että nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on tehty, nämä talletukset on luokiteltava erään 5.3a; c) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa tietyin sakkomaksuin; d) enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden kuluessa suljettavien johdannaispöytäkirjojen vakuusmaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta mutta joihin tallettajalla on edelleen omistusoikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan; e) lainat, jotka joko perustuvat asiakirjoihin, jotka eivät ole siirtokelpoisia, tai jotka eivät perustu velkakirjaan, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta; f) postisiirtolaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta; g) postisiirtolaitosten alkuperäiseltä maturiteettiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 2 vuoden pituisina talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla.
5.3. Irtisanomisehtoiset talletukset	Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla ei ole sovittua määräaikaa mutta joihin sovelletaan irtisanomisaikaa, jonka kuluessa rahaksi vaihtaminen ei ole mahdollista tai on mahdollista vain seuraamuksin. Tämä luokka sisältää sellaiset mahdollisesti lain mukaan vaadittaessa takaisin maksettavat talletukset, joihin kansallisen käytännön mukaan kuitenkin sovellettaisiin sakkomaksuja ja rajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan "enintään 3 kuukautta"), ja sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaikaa mutta joissa on nostorajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan "yli 3 kuukautta").
5.3a Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta	Tähän erään kuuluvat a) talletukset, joilla ei ole kiinteää määräaikaa ja joihin sovellettava irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta; jos talletuksen nostaminen ennen tuota irtisanomisaikaa (tai jopa vaadittaessa) on mahdollista, nostosta aiheutuu sakkomaksu; ja b) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä määräaika mutta joihin on sovellettu alle 3 kuukauden irtisanomisaikaa, jotta ne voitaisiin nostaa ennen määräaikaa. Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta, sisältävät lisäksi ei-siirtokelpoiset avistalletukset ja muut vähittäispankkitoimintaan liittyvät talletukset, jotka ovat lain mukaan vaadittaessa maksettavia mutta joiden rahaksi muuttaminen johtaa merkittäviin sakkomaksuihin.

LIITE III

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaisille kansallisille keskuspankeille.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi saamisten ja velkojen on täsmättävä, välisummien ja loppusumman on täsmättävä);
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomäärästä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten eroja;
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1027/2006 (EKP/2006/8)	Tämä aset
1–3 artikla	1–3 artikla
—	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
7 artikla	10 artikla
Liite I	Liite I

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1075/2013,

annettu 18 päivänä lokakuuta 2013,

arvopaperistamisiin osallistuvien erityisyhteisöjen saamia ja velkoja koskevista tilastoista

(uudelleenlaadittu)

(EKP/2013/40)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Koska arvopaperistamisiin osallistuvien erityisyhteisöjen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 19 päivänä joulukuuta 2008 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 24/2009 (EKP/2008/30) ⁽²⁾ on muutettava huomattavasti erityisesti Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluutilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽³⁾ vuoksi, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tilastoihin liittyvien Euroopan keskuspankin (EKP) tietojenantovaatimusten täyttämiseksi EKP:lla on oikeus kansallisten keskuspankkien avustuksella kerätä tilastotietoja tietojen antajien perusjoukosta siinä määrin kuin on Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 2 kohdan a alakohdasta seuraa, että arvopaperistamisiin osallistuvat erityisyhteisöt (jäljempänä 'erityisyhteisöt') kuuluvat tietojen antajien perusjoukkoon tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi muun muassa raha- ja rahoitustilastojen alalla. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 3 artiklassa edellytetään lisäksi, että EKP täsmentää varsinaisen tietojen antajien joukon tietojen antajien perusjoukon piiristä, sekä annetaan EKP:lle valtuudet vapauttaa tietyt tietojen antajien ryhmät tilastoihin liittyvistä tietojenantovaatimuksista kokonaan tai osittain.

(3) Erityisyhteisöjä koskevien tietojen tarkoituksena on antaa EKP:lle riittävät tilastotiedot erityisyhteisöjen alasektorin rahoitustoiminnasta jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'), joita tarkastellaan yhtenä talousalueena.

(4) Koska erityisyhteisöjen ja rahalaitosten arvopaperistamistoiminnan välillä on tiiviit yhteydet, erityisyhteisöjen ja rahalaitosten raportoinnin on oltava johdonmukaista, toisiaan täydentävää ja yhtenäistä. Tästä syystä tämän asetuksen mukaisesti toimitettavia tilastotietoja on tarkasteltava yhdessä rahalaitosten arvopaperistettuja lainoja koskevien tietovaatimusten kanssa siten kuin niistä säädetään rahalaitossektorin taseesta 24 päivänä syyskuuta 2013 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) ⁽⁴⁾.

(5) Erityisyhteisöjen ja rahalaitosten raportoinnin yhtenäistämällä ja siihen tässä asetuksessa tehtävillä poikkeuksilla pyritään vähentämään tiedonantajille raportoinnista aiheutuvaa rasitetta sekä välttämään erityisyhteisöjen ja rahalaitosten tilastotietojen raportoinnin päällekkäisyydet.

(6) Kansallisilla keskuspankeilla pitäisi olla oikeus vapauttaa erityisyhteisöt sellaisista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista, jotka aiheuttavat kohtuuttoman suuria kustannuksia tilastoinnille koituvaan hyötyyn nähden.

(7) Vaikka asetuksissa, joita EKP antaa Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') 34.1 artiklan nojalla, ei myönnä mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro (jäljempänä 'euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot'), EKPJ:n perussäännön 5 artikla koskee sekä euroalueen jäsenvaltioita että euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 johdanto-osan 17 kappaleessa viitataan siihen, että EKPJ:n perussäännön 5 artikla yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan kanssa tarkoittavat, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, joita ne pitävät tarkoituksenmukaisina tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämisen edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi, ja saatava tilastointiin liittyvät valmistelunsa ajoissa valmiiksi, jotta niistä voi tulla euroalueen jäsenvaltioita.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 15, 20.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

- (8) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä noudatetaan.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tietojen antajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantoväimätimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'erityisyhteisöllä' yritystä, joka on perustettu kansallisen lainsäädännön tai unionin lainsäädännön mukaisesti
 - i) sopimusoikeuden nojalla (rahastoyhtiöiden hoidossa olevat sijoitusrahastot);
 - ii) trusteja koskevien säännösten nojalla;
 - iii) yhtiöoikeuden nojalla (julkisoikeudelliset yhtiöt tai yksityiset rajavastuuyhtiöt); tai
 - iv) minkä tahansa vastaavan mekanismin nojalla;
- ja jonka pääasiallinen toiminta täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:
- a) se aikoo suorittaa tai suorittaa yhden tai useampia arvopaperistamiseen liittyviä taloustoimia ja sen rakenteen tarkoituksena on erottaa yrityksen maksuvelvoitteet alkupe-
räisen liikkeeseenlaskijan, vakuutusyrityksen tai jälleenvakuutusyrityksen maksuvelvoitteista; ja
 - b) se laskee liikkeeseen tai aikoo laskea liikkeeseen velkapereita, muita velkainstrumentteja, arvopaperistamisraha-
ston rahasto-osuuksia ja/tai johdannaisia (jäljempänä 'rahoitusinstrumentit') ja/tai oikeudellisessa tai taloudellisessa mielessä omistaa tai voi omistaa rahoitusinstrumenttien liikkeeseenlaskun taustalla olevia varoja, joita tarjotaan myyntiin yleisölle tai myydään yksityisten sijoitusten perusteella.

Tähän määritelmään eivät kuulu

- a) rahalaitokset, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa;
 - b) sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään sijoitusra-
hastojen saamia ja velkoja koskevista tilastoista 18 päi-
vänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin
asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) ⁽¹⁾ 1 artik-
lassa;
 - c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, sellaisina kuin ne
määritellään vakuutus- ja jälleenvakuutus toiminnan aloit-
tamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta
2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direk-
tiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) ⁽²⁾ 13 artiklassa;
 - d) vaihtoehtojen sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä ke-
säkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvos-
ton direktiivin 2011/61/EU ⁽³⁾ 4 artiklan 1 kohdassa
määritelty vaihtoehtojen sijoitusrahastojen hoitajat,
jotka hoitavat ja/tai markkinoivat vaihtoehtoisia sijoitus-
rahastoja ja jotka kuuluvat direktiivin 2011/61/EU sovel-
tamisalaan sen 2 artiklan nojalla;
- 2) 'arvopaperistamisella' taloustoimea tai järjestelyä, jonka yh-
teydessä yhteisö, joka on alkuperäisestä liikkeeseenlaskijasta
tai vakuutusyrityksestä tai jälleenvakuutusyrityksestä erillinen
ja perustettu taloustoimea tai järjestelyä varten, laskee liike-
keeseen rahoitusinstrumentteja sijoittajille, ja tapahtuu yksi
tai useampi seuraavista:
 - a) saaminen tai sammioitunut saamiset taikka osa niistä siir-
retään yhteisölle, joka on alkuperäisestä liikkeeseenlaski-
jasta erillinen ja perustettu taloustoimea tai järjestelyä
varten, joko siirtämällä näiden saamisten omistus tai
niistä saatava korko alkuperäiseltä liikkeeseenlaskijalta
tai ns. sub-participation-järjestelyn avulla;
 - b) saamiin tai sammioituihin saamiin liittyvä luottoriski
tai osa siitä siirretään luottojohdannaisten, vakuuksien tai
jonkin vastaavan mekanismin käytöllä sijoittajille, jotka
sijoittavat alkuperäisestä liikkeeseenlaskijasta erillisen ja
taloustoimea tai järjestelyä varten perustetun yhteisön
liikkeeseen laskemiin rahoitusinstrumentteihin;
 - c) vakuutusriskit siirretään vakuutusyritykseltä tai jälleenva-
kuutusyritykseltä erilliselle ja taloustoimea tai järjestelyä
varten perustetulle yhteisölle, jolloin yhteisö rahoittaa ris-
kinsä kokonaan laskemalla liikkeeseen rahoitusinst-
rumentteja, ja näihin rahoitusinstrumentteihin sijoittavien
takaisinmaksuoikeudet ovat yhteisön jälleenvakuutusvel-
voitteisiin nähden toissijaisia;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 73.

⁽²⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

Mikäli tällaisia rahoitusinstrumentteja lasketaan liikkeeseen, ne eivät edusta alkuperäisen liikkeeseenlaskijan, vakuutusyhtiön eivätkä jälleenvakuutusyhtiön maksuvelvoitteita.

- 3) 'alkuperäisellä liikkeeseenlaskijalla' oikeussubjektia, joka siirtää saamisen tai sammioitua saamista ja/tai saamiseen tai sammioituihin saamiin liittyvän luottoriskin arvopaperistamisyhteisölle;
- 4) 'tiedonantajalla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa 'tietojen antajalla';
- 5) 'kotimaisella' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa. Mikäli oikeushenkilöllä ei ole fyysistä toimipaikkaa, sen kotimaa määritetään tätä asetusta sovellettaessa sen mukaan, minkä talousalueen lainsäädännön mukaan se on rekisteröity. Mikäli oikeushenkilöä ei ole rekisteröity, perusteena käytetään laillista kotipaikkaa eli maata, jonka lakien mukaan oikeushenkilön perustaminen ja sen olemassaolon jatkuminen määritetään;
- 6) 'asianomaisella kansallisella keskuspankilla' sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa erityisyhteisöllä on kotipaikka;
- 7) 'liiketoiminnan aloittamisella' mitä tahansa arvopaperistamiseen liittyvää toimintaa, mukaan lukien valmistelutoimet mutta pois lukien tilanteet, joissa ainoastaan perustetaan yhteisö, jonka ei odoteta aloittavan arvopaperistamista kuuden seuraavan kuukauden aikana. Mikä tahansa toiminta, johon erityisyhteisö ryhtyy sen jälkeen kun sen voidaan ennakoita aloittavan arvopaperistamistoiminnan, merkitsee liiketoiminnan aloittamista.

2 artikla

Tiedonantajien joukko

1. Euroalueen jäsenvaltion alueella olevat kotimaiset erityisyhteisöt muodostavat tiedonantajien perusjoukon. Tiedonantajien perusjoukkoon sovelletaan 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta.
2. Varsinaisen tiedonantajien joukon muodostaa tiedonantajien perusjoukko lukuun ottamatta niitä erityisyhteisöjä, jotka on vapautettu kokonaan tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla. Varsinaiseen tiedonantajien joukkoon sovelletaan 4 artiklassa vahvistettuja tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia, tämän rajoittamatta 5 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamista. Myös erityisyhteisöt, joiden on ilmoitettava vuotuiset tilinpäätöstietonsa 5 artiklan 3 kohdan nojalla tai joita koskevat 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tapauskohtaiset tiedonantovelvoitteet, kuuluvat varsinaiseen tiedonantajien joukkoon.
3. Jos erityisyhteisö ei ole kansallisen lainsäädäntönsä mukaan oikeushenkilö, tässä asetuksessa tarkoitettuina tiedonantajina pidetään henkilöitä, joilla on lain nojalla oikeus edustaa

erityisyhteisöä, tai mikäli muodollista edustajaa ei ole, henkilöitä, jotka ovat sovellettavien kansallisten lakien nojalla vastuussa erityisyhteisön toimista.

3 artikla

Tilastoinnissa käytettävä erityisyhteisöjen luettelo

1. Johtokunta laatii tässä asetuksessa tarkoitettua tilastointia varten tiedonantajien perusjoukon muodostavien erityisyhteisöjen luettelon ja ylläpitää sitä. Erityisyhteisöt toimittavat kansallisille keskuspankeille tiedot, joita kansalliset keskuspankit edellyttävät raha-, rahoituslaitos- ja rahoitusmarkkinatilastoista 1 päivänä elokuuta 2007 annettujen suuntaviivojen EKP/2007/9 ⁽¹⁾ mukaisesti. Kansalliset keskuspankit ja EKP toimittavat tämän luettelon ja sen päivitykset saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, myös sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten tiedonantajien pyynnöstä paperimuodossa.
2. Erityisyhteisö ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille olemassaolostaan viikon kuluessa liiketoimintansa aloittamisesta riippumatta siitä, olettaako se kuuluvansa tämän asetuksen mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten soveltamisalaan.
3. Jos 1 kohdassa tarkoitetun luettelon viimeisin käytettävissä oleva sähköinen versio on virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia tiedonantajalle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, sikäli kuin 2 kohdassa asetettu edellytys täyttyi ja kyseinen tiedonantaja on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.

4 artikla

Neljännesvuosittaiset tiedonantovaatimukset ja raportointia koskevat säännöt

1. Varsinainen tiedonantajien joukko antaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille erityisyhteisöjen kantatiedot sekä tiedot rahoitustaloustoimista ja saamisen ja velkojen luottotappioista/arvonlennuksista neljännesvuosittain liitteiden I ja II mukaisesti.
2. Kansalliset keskuspankit saavat kerätä 1 kohdan mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten täyttämiseksi vaadittavat tilastotiedot erityisyhteisöjen liikkeeseen laskemista ja niiden hallussa olevista arvopapereista arvopaperikohtaisesti siltä osin kuin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan johtaa niistä tilastollisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti liitteessä III tarkennetulla tavalla. Kansalliset keskuspankit voivat edellyttää arvopaperikohtaisten tietojen toimittamista erityisyhteisöjen hallussa olevilla velkapapereilla tehdyistä rahoitustaloustoimista jonkin Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1011/2012 (EKP/2012/24) ⁽²⁾ liitteessä I olevan I osan 2 jaksossa mainitun menettelyn mukaisesti, tämän rajoittamatta 6 artiklassa vahvistettujen määräaikojen soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL L 341, 27.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 305, 1.11.2012, s. 6.

3. Kaikki erityisyhteisöjen saamiset ja velat ilmoitetaan tämän asetuksen nojalla niiden raportointia koskevien sääntöjen mukaisesti, jotka on vahvistettu pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽¹⁾ täytäntöönpanosta annetussa kansallisessa lainsäädännössä, tämän rajoittamatta liitteessä II vahvistettujen raportointia koskevien sääntöjen soveltamista. Erityisyhteisöihin, jotka eivät kuulu direktiivin 86/635/ETY täytäntöönpanosta annetun kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan, sovelletaan yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽²⁾ täytäntöönpanosta annettuun kansalliseen lainsäädäntöön sisältyviä kirjanpitosääntöjä. Niihin erityisyhteisöihin, jotka eivät kuulu kummankaan direktiivin täytäntöönpanosta annetun kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan, sovelletaan mitä tahansa muita asianmukaisia kansallisia tai kansainvälisiä kirjanpitostandardeja tai -käytäntöjä.

4. Jos 3 kohdassa edellytetään instrumenttien ilmoittamista markkinahintaan (mark-to-market), kansalliset keskuspankit voivat vapauttaa erityisyhteisöt ilmoittamasta näitä instrumentteja markkinahintaan, jos tästä aiheutuisi erityisyhteisölle kohtuuttoman suuria kustannuksia. Tässä tapauksessa erityisyhteisöt soveltavat sijoittajaraportteja varten käytettyä arvostusmenetelmää.

5. Jos saatavilla olevat tiedot liittyvät kansallisen markkinäkäytännön mukaan mihin tahansa päivämäärään vuosineljänneksen aikana, kansalliset keskuspankit voivat sallia sen, että tiedonantajat ilmoittavat edellä mainittujen tietojen sijasta nämä vuosineljänneksen tiedot, jos tiedot ovat vertailukelpoisia ja kyseisen päivämäärän ja vuosineljänneksen päättymisen välillä tapahtuvat merkittävät taloustoimet otetaan huomioon.

6. Tiedonantajat voivat sopia asianomaisen kansallisen keskuspankin kanssa siitä, että ne toimittavat 1 kohdassa tarkoitettujen rahoitustaloustoimien koskevien tietojen sijasta arvostusmuutoksia ja muita muutoksia koskevia tietoja siinä määrin, että kansallinen keskuspankki voi johtaa tarvittavat tiedot rahoitustaloustoimista niiden avulla.

7. Tiedonantaja voi sopia asianomaisen kansallisen keskuspankin kanssa siitä, että se toimittaa 1 kohdassa tarkoitettujen luottotappioita/arvonlennuksia koskevien tietojen sijasta muita tietoja, joista kansallinen keskuspankki voi johtaa tarvittavat tiedot luottotappioista/arvonlennuksista.

5 artikla

Poikkeukset

1. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää poikkeuksia 4 artiklassa vahvistetuista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista seuraavasti:

a) Kansalliset keskuspankit voivat myöntää erityisyhteisöille poikkeuksia euroalueen rahalaitosten myöntämien ja maturiteetin, sektorin ja velallisen kotipaikan mukaan eriteltyjen lainojen ilmoittamisen osalta ja silloin, kun rahalaitokset edelleen hallinnoivat arvopaperistettuja lainoja asetuksessa

(EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) tarkoitetulla tavalla. Näiden tietojen ilmoittamisesta säädetään asetuksessa (EU) N:o 1071/2013.

b) Kansalliset keskuspankit voivat vapauttaa erityisyhteisöt kaikista liitteessä I asetetuista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista lukuun ottamatta velvoitetta ilmoittaa neljännesvuosittain vuosineljänneksen lopun kantatiedot kaikista saamisista, sillä edellytyksellä, että vuosineljänneksen aggregoituja saamia koskeviin tietoihin sisältyvien erityisyhteisöjen osuus erityisyhteisöjen kokonaissaamisista on kantatietojen perusteella vähintään 95 prosenttia jokaisessa euroalueen jäsenvaltiossa. Kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin kalenterivuoden alusta alkaen.

c) Jos 4 artiklassa tarkoitettut tiedot voidaan johtaa tilastollisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti liitteessä III tarkennetulla tavalla muista tilastotietojen, julkisten tietojen tai valvontatietojen lähteistä, eikä tämä vaikuta a ja b alakohdan soveltamiseen, kansalliset keskuspankit voivat EKP:ta kuultuaan vapauttaa tiedonantajat kokonaan tai osittain liitteessä I vahvistetuista tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista.

2. Erityisyhteisöt voivat asianomaisen kansallisen keskuspankin ennalta antamalla suostumuksella päättää olla hyödyntämättä 1 kohdassa mainittuja poikkeuksia ja täyttää sen sijaan kaikki 4 artiklassa määritetyt tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset.

3. Erityisyhteisöt, joille myönnetään 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu poikkeus, ilmoittavat vuotuiset tilinpäätöstietonsa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, jos niitä ei ole saatavissa julkisista lähteistä, kuuden kuukauden kuluessa viitejakson päättymisestä tai mahdollisimman pian sen jälkeen erityisyhteisön kotimaassa sovellettavien kansallisten oikeudellisten käytäntöjen mukaisesti. Asianomainen kansallinen keskuspankki ilmoittaa niille erityisyhteisöille, joihin sovelletaan tätä tiedonantovaatimusta.

4. Asianomainen kansallinen keskuspankki peruuttaa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen, jos tässä asetuksessa säädettyjen mukaisia tilastointivaatimuksia vastaavia tietoja ei ole toimitettu ajoissa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille kolmen peräkkäisen raportointijakson aikana, riippumatta siitä, johtuuko laiminlyönti asianomaisesta erityisyhteisöstä. Erityisyhteisöt aloittavat tietojen ilmoittamisen 4 artiklassa säädetyllä tavalla viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona asianomainen kansallinen keskuspankki on ilmoittanut tiedonantajille, että poikkeus on peruttu.

5. Täyttääkseen tämän asetuksen vaatimukset kansalliset keskuspankit voivat esittää tapauskohtaisia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia erityisyhteisöille, joille on myönnetty 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, tämän vaikuttamatta 3 kohdan soveltamiseen. Erityisyhteisöt ilmoittavat tällaiset tapauskohtaisesti pyydyt tiedot 15 pankkipäivän kuluessa asianomaisen kansallisen keskuspankin esittämästä pyynnöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

6 artikla

Toimitusajat

Kansalliset keskuspankit toimittavat neljännesvuosittaiset aggregoidut tiedot kotimaisten erityisyhteisöjen positioita koskevista saamisista ja veloista EKP:lle viimeistään 28. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuosineljänneksen päättymisestä, jota tiedot koskevat. Kansalliset keskuspankit vahvistavat määräajat, joiden kuluessa niiden on saatava tiedot tiedonantajilta.

7 artikla

Vähimmäisvaatimukset ja kansalliset tiedonantomenettelyt

1. Tiedonantajien on noudatettava niitä koskevia tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia liitteessä III yksilöityjen tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

2. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tarvittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta liitteessä III tarkoitetulla tavalla on mahdollista.

8 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää näitä oikeuksia itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva laitos ei täytä tämän asetuksen liitteessä III säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 18 päivänä lokakuuta 2013.

9 artikla

Tietojen antaminen ensimmäisen kerran

1. Ensimmäiset neljännesvuosittaiset tiedot annetaan vuoden 2014 viimeisen neljänneksen tilanteesta.

2. Erityisyhteisöt, jotka aloittavat liiketoimintansa joulukuun 31 päivän 2014 jälkeen, ilmoittavat ensimmäistä kertaa tietoja antaessaan tiedot vuosineljänneksittäin arvopaperistamistoinnin alkamisesta lähtien.

3. Erityisyhteisöt, jotka aloittavat liiketoimintansa ennen kuin niiden jäsenvaltio ottaa euron käyttöön joulukuun 31 päivän 2014 jälkeen, ilmoittavat ensimmäistä kertaa tietoja antaessaan tiedot vuosineljänneksittäin siitä viitejaksosta alkaen, jona jäsenvaltio otti euron käyttöön. Erityisyhteisö ilmoittaa vain kanta-tiedot siltä viitejaksolta, jona jäsenvaltio otti euron käyttöön.

10 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 24/2009 (EKP/2008/30) 1 päivästä tammikuuta 2015.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

11 artikla

Loppusäännös

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

TILASTOINTIIN LIITTYVÄT TIEDONANTOVAATIMUKSET

Lähtökohdat: Kantatiedot ja taloustoimet

[illegible]

Monen muun muun kysymyksen lisäksi on esillä myös

ty) Vakuutuslaitokset ja eläkeläiset

Yritykset
Kannattavuus: voivat lämmästä (sitten 4 artiklan 2 koodin mukaisesti) keräillä nimityksiä (erittäin arvokkaita)

(1) Karsallised tekkuspaadid võivad mõnikord põhjustada liigseid aasidistatise tsiooni.

ij. Paul Samuels, *Verklapspas* (1991, Vervaeke), in: *Journal of American Studies*, 25 (1991), 1, 103-11.

Taulukko 2: Luottotappiot/arvonalennukset

	D. Yhteensä
VASTAAVAA	
2 Arvopaperistettut lainat	

LIITE II

MÄÄRITELMÄT

1 OSA

Instrumenttiluokkien määritelmät

1. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset instrumenttiluokista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Taulukko ei ole yksittäisten rahoitusinstrumenttien luettelo, eivätkä kuvaukset ole tyhjentyviä. Määritelmien perustana on asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistettu Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluutilinpitojärjestelmä Euroopan unionissa (jäljempänä "EKT 2010").
2. Joistain instrumenttiluokista edellytetään maturiteettierittelyä. Ne koskevat alkuperäistä maturiteettia eli maturiteettia liikkeeseenlaskun yhteydessä, joka tarkoittaa rahoitusinstrumentin kiinteää määräaika, jota ennen sitä ei voida lunastaa (esim. velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen seuraamus, esim. tiettytyyppiset talletukset.
3. Rahoitussaamiset voidaan erotella toisistaan jälkimarkkinakelpoisuuden perusteella. Saaminen on jälkimarkkinakelpoinen, jos sen omistajuus on helposti siirrettävissä yhdeltä yksiköltä toiselle luovutuksen tai nimisiirron avulla tai johdannaisten tapauksessa korvaamalla se vastakkaisella sopimuksella. Kaikilla rahoitusinstrumenteilla voidaan käydä kauppaa, mutta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit on tarkoitettu kaupankäyntiin pörssissä tai kahdenvälisillä markkinoilla, vaikkei jälkimarkkinakelpoisuus edellytäkään varsinaista kaupankäyntiä.
4. Kaikki rahoitussaamiset ja -velat ilmoitetaan bruttomääräisinä eli rahoitussaamisista ei saa vähentää rahoitusvelkoja.

Taulukko A

Erityisyhteisöjen saamisten ja velkojen instrumenttiluokkien määritelmät

SAAMISTEN LUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
1. Talletukset ja lainasaamiset	Tämä erä sisältää tässä tiedonkeruussa erityisyhteisöjen lainanottajille lainaamat varat, jotka joko perustuvat ei-jälkimarkkinakelpoiisiin velkakirjoihin tai eivät perustu velkakirjoihin. Se sisältää seuraavat erät: — erityisyhteisöihin tehdyt talletukset, kuten yön yli -talletukset, määräaikaistalletukset ja irtisanomisehtoiset talletukset; — erityisyhteisöille myönnettyt lainat; — saamiset, jotka liittyvät takaisinmyyntisopimuksiin käteisvakuutta vastaan: sen rahan vastaerä, joka maksetaan arvopapereista, jotka erityisyhteisö ostaa tiettyyn hintaan samalla sitoutuen myymään samat (tai vastaavat) arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana; — saamiset, jotka liittyvät arvopapereiden lainaamiseen käteisvakuutta vastaan: sen rahan vastaerä, joka maksetaan erityisyhteisön lainaamista arvopapereista. Tähän erään sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa myös hallussa ja liikkeessä olevat eurosetelit ja -kolikot sekä ulkomaiset setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen maksamiseen.
2. Arvopaperistetut lainat	Tämä erä sisältää tässä tiedonkeruussa lainat, jotka erityisyhteisö on hankkinut alkuperäiseltä liikkeeseenlaskijalta. Lainat ovat rahoitusvaroja, jotka syntyvät, kun lainantajat lainaavat varoja lainanottajille, ja jotka joko perustuvat ei-jälkimarkkinakelpoiisiin asiakirjoihin tai eivät perustu velkakirjoihin.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	Tämä erä sisältää myös — kolmansille osapuolille myönnetty rahoitusleasingisopimukset: rahoitusleasingisopimukset ovat sopimuksia, joissa kulutushyödykkeen laillinen omistaja (jäljempänä vuokralleantaja) siirtää varallisuuserän omistukseen liittyvät riskit ja palkkiot kolmannelle osapuolelle (jäljempänä vuokralleottaja). Tilastoinnin yhteydessä rahoitusleasingisopimuksia käsitellään vuokralleantajan vuokralleottajalle antamina lainoina, joiden ansiosta vuokralleottaja voi hankkia kulutushyödykkeen. Vuokralleantajana olevan alkuperäisen liikkeeselaskijan myöntämät rahoitusleasingisopimukset on kirjattava saamisestaan ”arvopaperistetut lainat”. Sopimuksen kohteena oleva varallisuuserä näkyy vuokralleottajan eikä vuokralleantajan taseessa. — hoitamattomat lainat, joita ei ole vielä maksettu takaisin eikä kirjattu luottotappioiksi: laina katsotaan hoitamattomaksi, jos sen takaisinmaksu on viivästynyt tai takaisinmaksun todennäköisyys muutoin todetaan pienentyneeksi. — hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit: hallussa olevat velkapaperit, jotka eivät ole siirtokelpoisia ja joilla ei voida käydä kauppaa jälkimarkkinoilla. — siirretyt lainat: lainat, joista on tosiasiallisesti tullut siirtokelpoisia, kirjataan erään ”arvopaperistetut lainat”, mikäli ei ole näyttöä siitä, että niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla. Muussa tapauksessa ne luokitellaan velkapapereiksi. — talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla: velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat velkapapereita liikkeeseen laskevan laitoksen vaateita, joita voidaan esittää vasta sen jälkeen kun kaikki etusijalla olevat vaatimukset on tyydytetty, joten ne ovat joiltain ominaisuuksiltaan osakkeiden ja osuuksien kaltaisia. Velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, luokitellaan tilastoitaessa joko ”arvopaperistetuiksi lainoiksi” tai ”velkapapereiksi” rahoitusinstrumentin luonteen mukaan. Mikäli erityisyhteisön hallussa olevat kaikenlaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, esitetään tilastointia varten ilmoittamishetkellä yhtenä lukuna, tämä luku sisällytetään erään ”velkapaperit” sillä perusteella, että saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat useimmiten pikemminkin velkapapereina kuin lainoina. — arvopaperistetut lainat on ilmoitettava nimellisarvoonsa, vaikka ne olisi ostettu alkuperäiseltä liikkeeselaskijalta eri hintaan. Nimellisarvon ja ostohinnan välisen eron vastaerä on kirjattava ”muihin velkoihin”. Tämä erä sisältää arvopaperistetut lainat riippumatta siitä, edellyttääkö voimassa oleva kirjanpitoikäytäntö lainojen kirjaamista erityisyhteisön taseeseen.
3. Velkapaperit	Hallussa olevat velkapaperit, jotka ovat velkatodistuksina toimivia jälkimarkkinakelpoisia rahoitusinstrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan korvata markkinoilla vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat — hallussa olevat arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä tai -päivinä tai alkaen liikkeeselaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta. — lainat, jotka ovat muuttuneet jälkimarkkinakelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat sillä edellytyksellä, että on näyttöä jälkimarkkinakaupasta, kuten markkinatakaajien olemassaolosta, sekä osto- ja myyntitarjousten eroihin perustuvista rahoitusvarojen säännöllisistä noteerauksista. Mikäli näin ei ole, ne luokitellaan ”arvopaperistettuihin lainoihin”.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	— velkapaperien muodossa olevat lainasaamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla. Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit pysyvät alkuperäisen omistajan taseessa (eikä niitä pidä siirtää väliaikaisen haltijan taseeseen), mikäli on olemassa käänteisoperaatiota koskeva kiinteä sitoumus eikä ainoastaan mahdollisuutta siihen. Mikäli väliaikainen haltija myy saamansa arvopaperit, myyntitapahtuma on kirjattava suorana arvopaperitransaktiona ja kirjattava väliaikaisen haltijan taseeseen arvopaperisalkun negatiivisena positiona. Tämä erä sisältää hallussa olevat velkapaperit, jotka on arvopaperistettu, riippumatta siitä, edellyttääkö voimassa oleva kirjanpitokäytäntö arvopapereiden kirjaamista erityisyhteisön taseeseen.
4. Muut arvopaperistettut saamiset	Tämä erä sisältää muut kuin luokkiin 2 ja 3 kuuluvat arvopaperistettut saamiset, kuten verosaatatavat tai liiketoimintaluotot riippumatta siitä, edellyttääkö voimassa oleva kirjanpitokäytäntö saamisten kirjaamista erityisyhteisön taseeseen.
5. Osakkeet ja sijoitusrahasto-osuudet	Rahoitusvarat, jotka tuovat mukanaan omistajan oikeuksia yrityksiin tai yritysmäisiin yhteisöihin. Yleensä tällaiset rahoitusvarat oikeuttavat hallussapitäjensä osuuteen yrityksen tai yritysmäisen yhteisön voitosta sekä osuuteen niiden nettovaroista selvitystilassa. Tähän erään kuuluvat noteeratut ja noteeraamattomat osakkeet, muut osakkeet, rahamarkkinarahasto-osuudet ja muut sijoitusrahasto-osuudet kuin rahamarkkinarahasto-osuudet. Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainattuja tai takaisinostosopimusten perusteella myytyjä osakkeita käsitellään luokan 3 "velkapaperit" sääntöjen mukaisesti.
6. Johdannaiset	Johdannaiset ovat määrättyyn rahoitusinstrumenttiin, indikaattoriin tai hyödykkeeseen liittyviä rahoitusinstrumentteja, joiden kautta tietyt rahoitusriskit voivat olla itsenäisinä kaupankäynnin kohteina rahoitusmarkkinoilla. Tähän erään kuuluvat — optiot — optiotodistukset (warrantit) — futuurit — termiinit — swapit — luottojohdannaiset. Johdannaiset kirjataan taseeseen markkina-arvoonsa bruttoperusteisesti. Yksittäiset johdannaissopimukset, joilla on positiivinen markkina-arvo, kirjataan taseen vastaavaa-puolelle, ja sopimukset, joilla on negatiivinen markkina-arvo, kirjataan taseen vastattavaa-puolelle. Johdannaissopimuksiin perustuvia tulevia bruttomääräisiä sitoumuksia ei kirjata tase-eriin. Tähän erään eivät kuulu johdannaiset, joita ei kansallisten sääntöjen mukaan kirjata taseeseen.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
7. Muut kuin rahoitusvarat (ml. kiinteä omaisuus)	Muu aineellinen ja aineeton omaisuus kuin rahoitusvarat. Kiinteä omaisuus sisältää muut kuin rahoitusvarat, joita erityisyhteisö käyttää toistuvasti tai jatkuvasti yli yhden vuoden ajan. Tämä erä sisältää asunnot, muut rakennukset ja rakennelmat, koneet ja laitteet, arvoesineet ja henkiset omaisuustuotteet, kuten tietokoneohjelmistot ja tietokannat.
8. Muut saamiset	Tämä on taseen vastaavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää ”muut kuin edellä mainitut saamiset”. Tämä erä voi sisältää: — korkosaamiset talletuksista ja lainoista — korkosaamiset hallussa olevista velkapapereista — saamiset, jotka eivät liity erityisyhteisön varsinaiseen toimintaan.

VELKALUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
9. Lainat ja vastaanotetut talletukset	Velkaerät, jotka erityisyhteisöjen on maksettava velkojille ja jotka eivät perustu jälkimarkkinakelpoisten arvopaperien liikkeeseenlaskuun. Tähän erään kuuluvat: — lainat: erityisyhteisöille annetut lainat, jotka joko perustuvat ei-jälkimarkkinakelpoihin velkakirjoihin tai eivät perustu velkakirjoihin. — erityisyhteisön liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit: liikkeeseen lasketut ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit luokitellaan yleensä ”talletusvelkoihin”. Erityisyhteisöjen liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia ja joista voidaan käydä kauppaa jälkimarkkinoilla, on luokiteltava uudelleen ”velkapapereiksi”. — repot ja repo-tyyppiset operaatiot käteisvakuutta vastaan: sen rahan vastaerä, jonka erityisyhteisö saa arvopapereista, jotka se myy tiettyyn hintaan samalla sitoutuen ostamaan samat (tai vastaavat) arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tietynä myöhemmänä ajankohtana. Rahat, joita erityisyhteisö saa vastineeksi kolmannelle osapuolelle (”väliaikainen haltija”) siirretyistä arvopapereista, luokitellaan tähän erään, mikäli on olemassa kiinteä sitoumus käänteisoperaatiosta eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Tämä merkitsee sitä, että kaikki asianomaisiin arvopapereihin liittyvät riskit ja palkkiot kuuluvat operaation aikana edelleen erityisyhteisölle. — käteisvakuus, joka on saatu vastineeksi arvopaperilainauksen yhteydessä: rahat, jotka on saatu vastineeksi kolmannelle osapuolelle käteisvakuutta vastaan tilapäisesti lainatuista arvopapereista. — käteinen raha, joka on saatu vastineeksi operaatioissa, joissa on siirretty väliaikaisesti kultaa käteisvakuutta vastaan.
10. Liikkeeseen lasketut velkapaperit	Erityisyhteisön liikkeeseen laskemat muut arvopaperit kuin osuudet, jotka yleensä ovat siirtokelpoisia ja joilla käydään kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan markkinoilla korvata vastakkaisella sopimuksella, ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistusoikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen. Tähän erään kuuluvat muun muassa arvopaperit, jotka on laskettu liikkeeseen — omaisuusvakuudellisia arvopapereina — luottoriskin vaihtolainoina — vakuutussidonnaisina arvopapereina.

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
11. Oma pääoma ja varaukset	Tässä tiedonkeruussa tämä erä käsittää velat, jotka aiheutuvat erityisyhteisöjen osakkeenomistajille tai muille omistajille osakeanneissa myymistä osakkeista, jotka takaavat osakkeen haltijalle omistusoikeuksia erityisyhteisössä ja yleensä osuuden sen voitoista sekä selvitystilassa osuuden sen omista varoista. Erään kuuluvat myös varat, jotka muodostuvat jakamattomista voitoista tai sellaisista varoista, jotka erityisyhteisö on pannut talteen vastaisuudessa odotettavissa olevien maksujen ja sitoumusten varalta. Se sisältää — oman pääoman — jakamattomat voitot ja rahastot — erityiset ja yleiset varaukset lainoja, arvopapereita tai muuntuyppisiä saamia vastaan — arvopaperistamisrahaston rahasto-osuudet.
12. Johdannaiset	Ks. luokka 6.
13. Muut velat	Tämä on taseen vastattavaa-puolen jäännöserä, joka sisältää "muut kuin edellä mainitut velat". Tämä erä voi sisältää: — lainoille ja talletuksille kertyneen maksamattoman koron — liikkeeseen lasketuille velkapapereille kertyneen maksamattoman koron — velat, jotka eivät perustu erityisyhteisön varsinaiseen toimintaan, esim. velat tavarantoimittajille, verovelat, maksamattomat palkat ja sosiaalimaksut jne. — varaukset kolmansille osapuolille maksettavia velkoja varten, esim. eläkkeet, osingot jne. — ilman käteisvakuuksia lainaksi annetuista arvopapereista aiheutuneet nettomääräiset velat — arvopaperikauppojen tulevista tilityksistä aiheutuvat nettomääräiset velat — lainojen arvostusmuutosten eli nimellisarvon ja ostohinnan erotuksen vastae-rät. Liikkeeseen lasketuille velkapapereille kertynyt maksamaton korko on ilmoitettava erillisenä "joista"-eränä, ellei asianomainen kansallinen keskuspankki myönnä poikkeusta sillä perusteella, että tiedot voidaan johtaa tai arvioida vaihtoehtoisten lähteiden perusteella.

2 OSA

Sektorien määritelmät

Sektoriluokitus perustuu EKT 2010:een. Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset sektoreista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, sijaitsevat vastapuolet eritellään sektorikohtaisesti Euroopan keskuspankin (EKP) ylläpitämien, tilastoinnissa käytettävien luetteloiden mukaisesti ja käyttämällä vastapuolten tilastollista luokittelua koskevia ohjeita, jotka sisältyvät EKP:n käsikirjaan "Monetary, financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers". Jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ulkopuolella sijaitsevista luottolaitoksista käytetään nimitystä "pankit" eikä "rahalaitokset". Samoin käsite "muut kuin rahalaitokset" koskee vain euroaluetta. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden rahayksikkö ei ole euro, käytetään käsitettä "muut kuin pankit".

Taulukko B

Sektorien määritelmät

Sektori	Määritelmä
1. Rahalaitokset	Rahalaitokset, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa. Tämä sektori koostuu kansallisista keskuspankeista, luottolaitoksista, siten kuin ne määritellään unionin lainsäädännössä, rahamarkkinarahastoista, muista rahoituslaitoksista, joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastineita muilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa ainakin taloudellisessa mielessä, sekä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoista, joiden pääasiallista toimintaa on rahoituksen välitys laskemalla liikkeeseen sähköistä rahaa.
2. Julkisyhteisöt	Julkisyhteisösektoriin (S.13) luetaan kaikki institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kulutukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamin pakollisin maksuin, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt (EKT 2010, kohdat 2.111–2.113).
3. Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot	Sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa. Tähän alasektoriin luetaan kaikki yhteissijoitusyritykset, rahamarkkinarahastoja lukuun ottamatta, jotka sijoittavat rahoitusvaroihin tai muihin kuin rahoitusvaroihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen.
4. Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat	Muiden rahoituksen välittäjien kuin vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen alasektori (S.125) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuutana, talletuksina (tai talletusten läheisinä vastineina), sijoitusrahasto-osuuksina tai liittyen vakuutus-, eläke- ja standarditakausvastuusiin institutionaalisilta yksiköiltä. Tässä asetuksessa määritellyt erityisyhteisöt kuuluvat tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.86–2.94). Rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten alasektori (S.126) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti harjoittavat rahoituksen välitykseen läheisesti liittyviä toimintoja mutta eivät itse ole rahoituksen välittäjiä. Myös pääkonttorit, joiden kaikki tai useimmat tytäryhtiöt ovat rahoitusalan yrityksiä, luokitellaan tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.95–2.97). Konsernisisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainaajien alasektori (S.127) koostuu kaikista sellaisista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka eivät välitä rahoitusta eivätkä tuota rahoituksen välitystä avustavia palveluja ja joiden varoja tai velkoja ei valtaosin vaihdeta avoimilla markkinoilla. Tähän alasektoriin kuuluvat hallintayhtiöt, joiden hallussa on määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia tytäryhtiöiden ryhmän pääomasta ja joiden pääasiallista toimintaa on ryhmän omistaminen ilman että ne tuottaisivat muita palveluja yrityksille, joiden pääoma on omistuksen kohteena; toisin sanoen hallintayhtiöt eivät hallinnoi eivätkä johda muita yksiköitä (EKT 2010, kohdat 2.98 ja 2.99).
5. Vakuutuslaitokset + eläkerahastot	Vakuutuslaitosten alasektori (S.128) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, joiden pääasiallista toimintaa on riskien hallintaan liittyvän rahoituksen välitys ensivakuutuksen tai jälleenvakuutuksen muodossa (EKT 2010, kohdat 2.100–2.104). Eläkerahastojen alasektori (S.129) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti ovat vakuutettujen henkilöiden sosiaalisten riskien ja tarpeiden hallintaan liittyvän rahoituksen välittäjiä (sosiaalivakuutus). Sosiaalivakuutusjärjestelminä eläkerahastot tarjoavat eläketuloja ja usein etuuksia, joita maksetaan kuoleman tai työkyvyttömyyden johdosta (EKT 2010, kohdat 2.105–2.110).

Sektori	Määritelmä
6. Yritykset	Yrityssektori (S.11) käsittää itsenäisinä oikeushenkilöinä pidettävät institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinatuottajia ja joiden pääasiallinen toiminta on tavaroiden ja palveluiden (paitsi rahoituspalveluiden) tuotanto. Tämä sektori sisältää myös muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavat yritysmäiset yhteisöt (EKT 2010, kohdat 2.45–2.50).
7. Kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Kotitaloussektori (S.14) kattaa henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina ja markkinatavaroita ja rahoitus- ja muita palveluita tuottavina yrittäjinä (markkinatuottajina), jos tavaroiden ja palveluiden tuotanto ei ole erillisten yritysmäisistä yhteisöistä käsiteltävien yksiköiden toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös henkilöt tai henkilöryhmät tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalveluiden tuottajina omaa loppukäyttöä varten. Siihen kuuluvat yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa – muut kuin yritysmäiset yhteisöt – ja jotka ovat markkinatuottajia (EKT 2010, kohdat 2.118–2.128). Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen (KPVTY) sektori (S.15) koostuu voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka ovat kotitalouksia palvelevia erillisiä juridisia yksiköitä ja yksityisiä markkinattomia tuottajia. Niiden pääasialliset varat ovat kuluttajakotitalouksilta saatuja käteis- tai luontoismuotoisia vapaaehtoisia maksuja, julkisyhteisöjen suorittamia maksuja ja omaisuustuloja (EKT 2010, kohdat 2.129 ja 2.130).

3 OSA

Rahoitustaloustoimien määritelmä

Rahoitustaloustoimet määritellään EKT 2010:n mukaisesti rahoitusvarojen nettohankinnaksi tai nettoluotonotoksi kunkin rahoitusinstrumenttityypin osalta eli kaikkien asianomaisen raportointijakson aikana tapahtuvien rahoitustaloustoimien summaksi. Institutionaalisten yksiköiden välisessä rahoitustaloustoimessa luodaan tai poistetaan rahoitusvarallisuuserä sekä samanaikaisesti sen vastinkirjauksena oleva velka tai rahoitusvarallisuuserän omistus vaihtuu tai syntyy vastuusitoumus. Rahoitustaloustoimet kirjataan liiketoimen arvoon eli siihen kansallisessa valuutassa mitattuun arvoon, jossa kulloisetkin institutionaalisten yksiköiden keskinäiset saamiset ja/tai velat luodaan, maksetaan, vaihdetaan tai annetaan anteeksi, kun liiketoimia arvioidaan liiketaloudellisin perustein. Luottotappiot/arvonalennukset ja arvostusmuutokset eivät edusta rahoitustaloustoimia.

4 OSA

Luottotappioiden/arvonalennusten määritelmä

Luottotappiot/arvonalennukset määritellään lainojen luottotappioiden/arvonalennusten soveltamisesta aiheutuvien taseeseen kirjattujen lainojen arvon muutosten vaikutukseksi. Luottotappiot/arvonalennukset, jotka kirjataan myydessä tai siirrettäessä lainoja kolmannelle osapuolelle, otetaan myös huomioon, jos ne ovat todennettavissa. Luottotappiot liittyvät tilanteisiin, joissa lainan katsotaan olevan arvoton saaminen, ja se poistetaan taseesta. Arvonalennukset liittyvät tilanteisiin, joissa todetaan, että lainaa ei saada kokonaan takaisin, ja lainan arvoa alennetaan taseesta.

LIITE III

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaisista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi saamisten ja velkojen on täsmättävä, välisummien ja loppusumman on täsmättävä);
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomääristä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten eroja;
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI